

ŽIVOTNO-KOSMIČKA ENERGIJA

BOŽANSKI UTICAJ SVEMIRA

PRVI DIO

BOŽIDAR ĐURICA

ŽIVOTNO-KOSMIČKA ENERGIJA

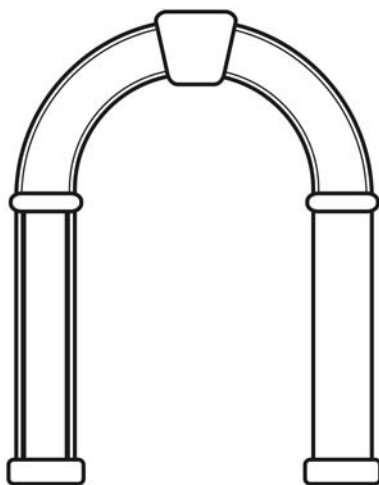
BOŽANSKI UTICAJ SVEMIRA

BOŽIDAR ĐURICA

ŽIVOTNO-KOSMIČKA ENERGIJA BOŽANSKI UTICAJ SVEMIRA

PRVI DIO

Osnovni zakoni

BOŽIDAR ĐURICA

Božidar Đurica

ŽIVOTNO-KOSMIČKA ENERGIJA

BOŽANSKI UTICAJ SVEMIRA
www.zivljenjsko-kozmicna.net

Lektor:

Red. prof. dr. Mirko Osolnik

Izdavač:

Alternativa, Irena Golouh
Podmilščakova 51, 1000 Ljubljana
00 386 41 284 879

Distribucija u Crnoj Gori:

Dubravka Bulatović – Seka
Tel: 067 210 077

Štampa:

Stefani '91

Prelom:

IMPULS studio

Tiraž:

1000

Ovdje ide CIP

Zahvaljujem se svim onima, koji su se obratili na mene, kada su tražili zdravlje i pomoć. Podstakli su me na sistematski pristup kod liječenja i odluci da o tome pišem i počnem učiti druge, koji žele pomoći sebi i svojim najbližim.

Isto tako se zahvaljujem svim onima koji su me bodrili i pomogli realizaciji prvog dijela obsežnog materijala, posebna zahvala ide Vladimiru Osolniku koji je teško razumljiv tekst jezično pregledao i popravio.

Autor

SADRŽAJ

PREDGOVORI	11
UVOD	19
1. PREGLED	29
1.1. Pregled kroz vrijeme	29
1.2. Ezoterične nauke	31
1.3. Duhovna rast pojedinca	32
1.4. Prvi korak u liječenju	33
1.5. Organizmi i njihove osobine	34
1.6. Značaj anatomije za terapiju i liječenje	35
1.7. Meditacija i njeni oblici	35
2. RAZVOJNI PUT	39
2.1. Or, Orgon	39
2.2. Otkrića Wilhelma Reicha	40
2.3. Otkrića Rafaela Rosena	41
2.4. Otkrića Naomi Feinberg	43
3. BIOORGONOMIJA	45
3.1. Energetski sistemi	45
3.2. Meditacija svetlosti	47
3.3. Merenje energije	48
3.4. Prijemna i predajna ruka	52
3.5. Komplementarna energija	53
3.6. Boje	55
3.7. Liječenje u bioorgonomiji	57
4. OSNOVA ZA HATMARU	61
4.1. Merkava	61
4.2. Meditacija za izradu merkave	62
4.3. Boje u merkavi	66
4.4. Merkava u bioorgonomiji	68
4.5. Pravila transformacije	69
5. UZROCI BOLESTI	71
5.1. Karma	72
5.1.1. Strah	72
5.1.2. Stres	73
5.1.3. Trauma	73
5.1.4. Uticaj živih ljudi	74

5.1.5.	Uticaj mrtvih ljudi	78
5.1.6.	Drugi uticajni izvori	79
5.2.	Reinkarnacija	79
5.3.	Komplementarni partner	81
5.4.	Nasljedno po ocu	81
5.5.	Nasljedno po majci	82
6.	LIJEČENJE	83
6.1.	Zbir uzroka	83
6.2.	Upotreba merkave	85
6.3.	Transformacije	86
6.4.	Postupak liječenja	86
6.5.	Meditacija susreta sa vodičem	87
7.	EVOLUCIJA I PROGRAMI	95
7.1.	Beskonačna svjetlost	95
7.2.	Kreacija	96
7.3.	Komplementarne energije	97
7.4.	KETER	97
7.5.	KETER inicijacija	103
7.6.	Program EHEYE ASHER EHEYE	104
7.7.	BIBLIJA i njen značaj	105
7.8.	KABALA i njen značaj	105
8.	EKSPLOZIJA U SVEMIRU	109
8.1.	Razdvajanje kreacija na dva dijela	109
8.2.	Dva različita stanja	110
8.3.	Liječenje	110
8.4.	Program NA'OM ADONAI	111
8.5.	Program TIKUN OLAM	112
9.	PROGRAM YEHI OR	113
9.1.	Aktiviranje procesa YEHI OR	113
9.2.	Upotreba YEHI OR	113
9.3.	Osnovna pravila	115
9.3.1.	Vakum - PRVO PRAVILO	115
9.3.2.	Energetska tjela - DRUGO PRAVILO	118
9.3.3.	Komplementarni partner - TREĆE PRAVILO	120
9.4.	Udruženi programi	123
10.	PRIPREME ZA LIJEČENJE	125
10.1.	Priprema terapeuta	125
10.2.	Priprema pacijenta	126

10.3.	Priprema prostorija za liječenje	127
10.3.1.	Geopatološke smetnje	127
10.3.2.	Smetnje u prostorijama	128
10.3.3.	Smetnje na parceli	129
10.4.	Zajednički rad terapeuta	130
10.5.	Sistem liječenja	131
11.	TERAPIJA ENERGETSKOG TIJELA	133
11.1.	Aura	133
11.2.	Kičma	133
11.3.	Krv	134
11.4.	Komplementarni partner	134
11.5.	Životna energija	135
12.	TERAPIJA FIZIČKOG TIJELA	137
12.1	Pregled funkcionalnih sistema - ČETVRTO PRAVILO	137
12.2.	Sistem ne funkcionira - PETO PRAVILO	140
12.3.	Tijelo je bolesno	142

PREDGOVOR

Lektor:

(Filozofski fakultet u Ljubljani)

Smisao života svakog ljudskog bića je sreća. Svaki čovjek želi sreću, bez obzira na vrijeme i mesto njegovog života na Zemlji, čezne za njom, i svaki čovjek sreću zamišlja i doživljava neponovljivo, lično, drukčije. Samo je jedna misao i želja u toj ogromnoj mozaičkoj predstavi o ljudskoj sreći juče i danas svima nama, ranljivim i krhkim ljudskim stvorenjima, data kao zajednička: to je želja za srećom u zdravlju.

Na tom putu zdravoga života, ili na putu iz bolesti, na putu iz trpljenja, kako svojega tako i tuđega, ljudsko biće traži stalne i nove puteve, bilo sa željom da očuva svoje zdravlje, bilo da želi bolest da onemogući, da bolest umanjii ili da potpuno ozdravi. Na tom putu svi tražimo pomoć, savjet, potporu, lijek.

Upravo tu dobronamjernu, kompetentnu i provjerenu pomoć, stručni savjet i svakome dostupan lijek donose stranice i riječi u dvanajest poglavlja ove naše knjige iz pera dugogodišnjeg iscelitelja i terapeuta sa životnom-kosmičkom energijom, gospodina Boška Djurice, koja leži pred vama.

Njen autor, po obrazovanju inženjer elektrotehnike, koji živi u Sloveniji već 45 godina, sa svojim pronicljivim okom i umom posmatra metode, postupke i rezultate liječenja sa nekovencionalnim tehnikama te sa svojim prirođenim darom, dostignutim stručnim znanjem i dugogodišnjimi iskustvima iz požrtvovanog terapijskog rada sa brojnim pacijentima crpi saznanje o postojanju, osobinama i pozitivnom djelovanju kosmičke energije.

Njegovi uspjesi pri liječenju bolesnih stanja, bolesti i takozvanih neizlječivih primera, njegov uvid u domaću i stranu, savremenu i staru stručnu literaturu te poznavanje i lečenje bolesnih stanja, pojava i njihovih posledica u slovenačkoj i crnogorskoj životnoj sredini, dali su mu više nego dovoljno materijala za ovu neobičnu inovativnu i poučnu knjigu, koja otvara pred čitaocima izoštren pogled na istinu o djeliću svijeta oko nas, u nevidljivom fizičkom i paralelnom duhovnom svijetu pojedinca, koju smo mi u svojim mislima možda već naslućivali, registrovali, ali se nijesmo usudili, odnosno nijesmo se mogli vinuti do njene suštine, ili do artikulacije problema, do odgovora na njega, do zdravog rešenja i odrešenja.

Autor nam hrabro javno nudi svoja životna iskustva, vlastita saznanja, isprobane metode i uspješne terapijske tretmane u savladavanju bolesti, bolesnih stanja, negativnih uticaja okoline, predaka ili magije, duboka saznanja o blagodarnosti ljudske duhovne aktivnosti, ličnog rasta i

mantrične meditacije, o saznanju, otkrivanju, liječenju, i kontroli uspješnosti liječenja obolelih mjesta tj. organa, o liječenju fizičkog i duhovnog tijela sa transformacijama odnosno mentalnim iskrama, o otkrivanju i skidanju uroka i prokletstava, i mnogo drugih postupaka..., potrebnih također nama, čitaocima, za znanje i za upotrebu, u skladu sa iskonskim humanističkim načelom antičkih mudraca, filozofa: saznanja i znanja koje je čovjek dostigao svojim umom i radom tokom svog života mora nesebično predati dalje, naprijed, drugima, u skladu sa trajnom i lijepom željom, da će možda čitalac, pacijent, ili terapeut i iscjeljitelj u njegovoj istini, saznanju ili iskustvu naći svoj odgovor, traženo zrno istine, potporu, uputstvo, postupak, metodu i sa time uspješnu pomoć.

Autor demistificira neke zablude, naivne predodžbe, postupke, i ujedno nudi konkretne odgovore na brojna i aktualna pitanja, koja prate naš život i naše od prirode bježeće vrijeme i njegove učestane bolesti.

Knjiga je napisana pošteno, savjesno i dobronamjerno: otkriva nevjerovatno bogastvo znanja, iskustva i pre svega plementitu i iskrenu želju autora: pomoći sapatniku i saputniku u ljudskom životu u njegovoj patnji i tegobi, pomoći ljudskom biću da izroni iz fizičkih i psihičkih poteškoća, pomoći čovjeku na putu iz bolesti tj. na putu ka zdravlju, na putu od zla do dobrog danas i sutra: ukratko, razotkriva čitaocu originalni i dobronamerni, bogati i tajanstveni svijet terapeuta, iscjeljitelja Boška Đurice, u kojem ga neki čitaoci ili terapeuti nažalost ne mogu pratiti u celini, jer ne mogu da dostignu njegovu predanost, dosljednost, nadarenost, iskustvo, marljivost i znanje, njegovo bogastvo duha koje nudi odgovore na česta, a i na neka od dosada neriješenih pitanja iz tamnog svijeta ljudskih bolesti, muka, straha i svakodnevnog trpljenja.

Dragi čitaoci i svi vi, koji tražite put ka fizičkom i psihičkom zdravlju, pacijenti i iscjeljitelji, pristalice ezoterične i klasične, odnosno kovencionalne i alternativne medicinske prakse i literature, upoznajte ovu njegovu mudru knjigu o dostupnosti, načelu, postupku i metodama liječenja sa životnom-kosmičkom energijom, njegovom opsegu i pozitivnom uticaju, i saslušajte riječi, izveštaje, opise, objašnjenja i uputstva iskusnog i uspješnog terapeuta: u njoj ćete sigurno naći mnogo toga novoga, nevjerovatnoga, šokantnoga, isprobanoga, poučnoga, zanimljivoga, mudroga, upotrebljivoga i korisnoga i na vašem ličnom putu do zdravlja i sreće.

dr. Vladimir Osolnik, red. prof.

Područje medicine:

(Klasična medicina)

Opšte značenje engleske fraze to be aware je biti svjestan, znati i biti pri svijesti za pamćenje. Aware (na njemačkom gewarh) znači u engleskoj i njemačkoj historiji riječi oprez ili pažnja. Obično ga nalazimo u vezi sa izrazima biti pažljiv ili postati obazriv. To znači više nego jednostavna svjesnost ili znanje.

Znači da otkrivamo nešto što nismo očekivali i što nismo priželjkivali.

Drugim riječima, biti svjestan je znanje ili svijest u stanju napete pažnje.

Nema spoja između dva ljudska bića, a da ne utiču jedan na drugog.

Cilj svih živih bića, takođe čovjeka, je isti: što potpuniji rast, razvoj, sazrijevanje, plodnost i time održavanje života.

Čovjek je obdaren razumom i slobodnom voljom da sam traži i bira svoje ciljeve.

Na putu samoobrazovanja prvo je potrebno savladati nekoliko prepreka. Najveća među njima je, vjerovatno, padanje u zablude, sljepoću, utvare i prevare. Toga je u našem društvu, koje se temelji na bogastvu i dobiti, a ne na blagostanju svih, mnogo i to na svim područjima.

Čak i na području duhovnog rasta ima mnogo praznih obećanja i prevara.

Na putu duhovnog rasta ometa nas gubljenje vremena u površnoj komunikaciji, u plitkom govoru, riječima bez značenja, mišljenje da je moguće nešto vrijedno dostići bez truda i odbijanje svega što se vezuje za autoritarnost i disciplinu.

Korisni koraci na tom putu su: koncentracija na jedan cilj umjesto sto njih, budnost umjesto da živimo napola budni, duboka svjesnost o sebi i svijetu, razvijanje obazrivosti, sabranosti i kritičkog mišljenja.

Osnova svih pravila je da su uslovi, koje moramo ispuniti ako želimo doseći ispunjen život, odricanje od pohlepe, prikaza-utvara i mržnje, te dostizanje ljubavi i saosjećanja.

Saznanje i učenje umjetnosti života, takođe, smeta samozadovoljenju u plitkom i bezvrijednom govoru.

Šta je plitko?

Prije svega, plitko znači: nerazumljivo, beznačajno, uličarski ili prostaški. Plitkom možemo smatrati i monotoniju, kada nas u životu zanimaju samo površne stvari, a ne njihovi uzroci ili duboki slojevi, kao što je osobina, koja ne pravi razlikuju između bivanja i nebitva, ili kao osobina koja te dvije stvari preobražava. Možemo reći da plitko izvire iz neživosti, mrtvila ili iz bilo kojeg drugog interesa koji nije povezan sa glavnim čovječijim zadatkom: potpuno se ostvariti odnosno roditi kao celovita in neponovljiva ličnost.

U prvom vijeku prije Hrista rimski filozof Ciceron prvi je upotrijebio riječ humanizam i njom označio ubjeđenje da je suština svega u poštovanju pojedinca, u kojem je sadržana slika cijelog svijeta u malom.

Boško je humanista.

U svojoj knjizi otkriva nam put razvodnjavanja granica ega i put kako svoju ličnost pomoću sveprisutne pozitivne kozmičke energije spojiti u željeno blagostanje.

O. Renko, dr. med.

Izdavač:

(Alternativna medicina)

Ako, makar i površno pogledamo stanje u našoj zemlji ustanovićemo da se nudi sve više različitih alternativnih tehnika liječenja. Moje iskustvo, poslije višegodišnjeg rada, pohađanja različitih tečajeva, asistiranja pri radu kolega, govori da su u tom haosu zdravlje, lični kvaliteti i dužina života alternativnih ljekara na udaru. Bilo koja poznata alternativna tehnika daje dosta dobar rezultat, međutim, one su prilično usko usmjerene ili ostavljaju na terapeutu i pacijentu neželjene posljedice, posebno kada terapeut odnosno alternativac nema pravilan odnos prema ljekarskom tretmanu.

U ovoj knjizi autor nam otkriva fantastičnu i novu nauku, kojom možemo oplemeniti svaku tehniku liječenja i to bez tehničkih pomagala spolja. Upotrebom izvorne svemirske energije, koja nam daje život, omogućeno nam je da sami kontroliramo stanja prije i poslije liječenja. Da je njegova tvrdnja tačna i da zavisimo od prikazane kosmičke energije, dokazuju mnogi praktični poduhvati naučnika, kao i mnogih pojedinaca koji su se pojavili u svijetu i dokazuju da je moguće živjeti čak bez hrane i vode.

Prednost upotrebe životne-kosmičke energije u liječenju je to što nema nikakvih negativnih posljedica po sudionike terapije: odstranjuju se uzroci koji su doveli do slabosti i lošeg stanja i usmjerava čista energija vlastitom odbrambenom sistemom, da bolesnik sam savlada konflikt i bolest.

Pacijent poslije terapije dobija volju za životom i blokira djelovanje svakodnevnih stresova na organizam. Zatim slijede vrlo brza i nevjerovatna ozdravljenja na svim mogućim nivoima kreiranja. U većini primjera dovoljna je jedna, ili mali broj terapija, tj. najviše pet, osim u primjeru liječenja teških posljedica koje bolest ostavlja na ljudski organizam. Tražeći uzrok bolesti najčešće nalazimo programirane upade, gdje se uzroci bolesti nalaze van pacijentovog organizma, pa je za uspjeh liječenja potrebno još i očistiti od štetnih energetskih uticaja stan pacijenta i radno mjesto pacijenta in terapeuta.

Boško liječi i vodi tečajeve za obrazovanje terapeuta životnom-kosmičkom energijom u raznim krajevima, kod nas i u inostranstvu, gdje, takođe, liječi i koristi metodu njemu svojstvene daljinske terapije. Njegov lični vrhunski doprinos je uspješno skidanje crne magije, uroka i prokletstava, koji su najjači uzroci teških oboljenja i sloma organizma. Liječi originalnom metodom misaonih iskri, koja se, prema njegovim saznanjima, nakon više od četrdeset godina studiranja okultne nauke, najlakše savladava postepenim upoznavanjem zapadne ezoterične nauke hermetizma. U sažetom tekstu priručnika upoznaje nas sa svim relevantnim faktorima: od poznatih zapadnih sistema tradicionalne medicine do otkrića djelovanja

osnovnih zakona kosmičke energije, ukomponovanih u kratke iscjeliteljske transformacije.

Prva od tri pripremljene knjige je izuzetan doprinos ezoteričnoj literaturi kod nas. Otkriva nam nov kontakt nauke i duhovnosti preko popravki genetskih mutacija, a svima zainteresovanima za duhovni rast kroz posmatranje i istrajni rad nudi mogućnost upoznavanja istine.

Irena Golouh, *terapeut*

**UM JE UBICA ISTINE
NEKA UČENIK UBIJE UBICU**

UVOD

Napisati knjigu ili priručnik na temu za koju, takoreći, i nema literature, pretstavlja za svakog autora veliki izazov, a možda još veći rizik. Ali, i pored toga, postoji u čovjeku nagon stvaralačke prirode, koji ga u to mukotrпно djelo vodi, prisiljava da sve to pripremi i da mu jedino povratna informacija da potvrdu o značaju materije i razumljivosti teksta. Nedokazano postaje izazov i uspješan praktični rezultati dokaz o realnosti i vrijednosti napisanog.

Sama činjenica da se čovjek trudio da rješava probleme počevši od posljedica, a ne od uzroka, i da većinu postavljenih pravila i metoda bazira na toj osnovi, stvara još veću nesigurnost. Čovjek nije bio sposoban, dok je još bio u evolucijskom razvoju, da rješava probleme od izvora-uzroka. Bio je to empirijski sistem i pravilo pobjediti i ostati živ ili te više neće biti. Vladala su pravila prirode. Čovjek je postavio pravila da sve što bi se moglo prihvatiti kao načelo ili zakon mora imati naučnu podlogu i dokazanu osnovu.

To je dovelo do toga da je ljudska vrsta počela da mijenja stanje u prirodi. Čovjek se našao na komandnom mjestu i počeo sve oko sebe da uređuje, naravno, po svom ukusu i potrebi. Uništavanje pojedinih životinjskih vrsta, sječenje šuma, kanalisanje prirodnih tokova i još mnogo toga dovelo je čovjeka do suprotstavljanja kosmičkim zakonima. Nastao je konflikt.

Svakako, čovjek će napredovati, bez obzira na konflikt i njegovo inkriminisano "suprotstavljanje prirodi". Vjerovatno priroda nema ništa protiv toga. Ponaša se po zakonu uzroka i posljedice i ne sekira se ako ljeti pada snijeg, a zimi grije jako sunce.

Međutim, nastali su problemi prilagođavanja na novo stanje, jer je neusklađenost sa prirodnim zakonima jednako pogodila biljni i životinjski svijet i čovjeka. Pojam bolesti skoro da možemo definisati kao posljedicu toga, odnosno neke nesuklađenosti. Bolest, takoreći, možemo da posmatramo kao indikator živim organizmima da je nešto ili negdje sa njima pogrešno postupano, da nešto i negdje nije usklađeno sa prirodnim zakonima, da funkcioniše razdvojeno ili nepravilno.

Sa druge strane, ako pogledamo žive organizme u prirodi, ustanovićemo da su savršeno konstruisani, sastavljeni, odnosno izgrađeni. Na primjer, čovjekov organizam posjeduje sve elemente koje poznajemo u prirodi. To istovremeno znači da organizam može da napravi svaki organ ili lijek koji mu je potreban. Možda organizam to ne zna da napravi, možda ga nešto ometa ili ga neko sputava. Takođe, naučnicima je danas jasno da organizam može da savlada svaku bolest (ne uzimajući u obzir smrt, koja nije bolest, već prirodno stanje u životu organizma). I pored svih neugodnosti, prosječni životni vijek čovjeka produžava se iz godine u godinu.

Ako uzmemo za osnovu da ljudski organizam može sam sebe da održava, logično slijedi da mu u trenutku određene nesposobnosti odbrambenog sistema pomognemo da u kritičnim trenucima opasnosti za zdravlje nađe rješenje i sam savlada bolest. To je osnovni zadatak terapijskog posla. Terapeut svojim djelovanjem mora da omogućiti odbrambenom sistemu organizma da bude maksimalno sposoban za samoodbranu.

Tu se postavlja više pitanja: kako pomoći organizmu, šta uzeti za osnovu, koja energija je prava, i slično. Ako bismo bazirali svoja posmatranja na saznanjima već postojećih ezoteričnih disciplina, postupili bismo isto kao kada bismo rješavali problem od posljedice, a ne od uzroka. Time ne bismo dobili pozitivan rezultat, tj. zadovoljavajuće rješenje.

Na stotine knjiga napisano je na temu otkrivanja i ispitivanja kosmičke i životne energije. Većinom su to pogrešni eksperimenti sa slabim objašnjenjem; stekao sam utisak da su autori napisali te knjige samo radi svog zadovoljstva. Iako je danas ezoterična literatura doživjela ekspanziju, još ne nalazimo prava objašnjenja sa direktnim i jasnim uputstvima. Većina autora dokazuje svoju teoriju na osnovu onog što mu je saopštio "anđeo čuvar" koji ga vodi. To upravo znači da samo oni čitaoci koji su sreli "anđela čuvara" imaju koristi od te literature, dok drugi gube vrijeme ili postaju ovisnici od nekih tamo opisanih tehnika. Takođe, i oni koji vide "anđela čuvara" nemaju prave informacije ili predstave o kosmičkoj i životnoj energiji. Stiče se utisak da je kompletna literatura adresirana na samog autora ili posvećena jednoj od ezoteričnih tehnika, koje, u principu, imaju toliko posljedica na pacijenta da je najbolje zaboraviti na njih.

Jedan dio iz širokog izbora te literature nam, ipak, ukazuje na rješenje, usmjerava našu pažnju na izvor poteškoća, problema, stanja. To su, svakako, literatura, djela i tehnike koje dolaze sa Istoka.

Mnogo godina prije Hrista, u Indiji, Kini i Japanu upozoravali su da čovjekov organizam zavisi od energije koju primamo u sebe. Upozorenja su se većinom odnosila na unutrašnje organe i tijelo. Na primjer: "prana" bubrega je dobra ako su bubrezi zdravi. U Kini i Japanu to bi zvučalo ovako: "či", to jest, "ki" bubrega je dobar.

I pored svega toga, nedostajao je nezamjenjivi i temeljni podatak za liječenje ko je "pranu" dao bubrezima. Pokušaj teozofa da pojasne izvor u svjetlosti, iako su čak i atom svjetlosti definisali, nije dao dobre rezultate. Krajem prošlog, dvadesetoga vijeka, organomisti su ukazivali na mogućnost da je energija u živom organizmu zavisna od energije svjetlosti. Napravili su vidan korak naprijed jer su uzeli ljudsko biće kao osnovu svega i potražili izvor energije života i zdravlja u suncu.

Danas je premalo dokaza da je to potpuna istina, ali svi mi koji se bavimo tom tematikom sigurni smo da je izvor u svemiru, a ne u čovjeku. Još više je prisutno uvjerenje da potezi terapijskoga rada, iskustva i dostignuća potvrđuju činjenicu da je upravo kosmička energija glavni nosilac, stub zdravog stanja nekog organizma. Ako organizam ima tu energiju koja dolazi iz svemira, organizam je zdrav, i obratno ako te energije nema, on je bolestan ili spreman da to bude.

Činjenica da po svijetu hodaju ljudi koji nam dokazuju da je moguće živjeti bez hrane i vode ukazuje samo na to da čovjek upravo hranom unosi u organizam energiju hrane. Ta energija je po svom izvoru životna-kosmička energija, koju je hrana primila u sebe kao dio života prije nego što smo je upotrijebili. Sa ovom konstatacijom mijenja se pogled na našu ishranu i postaje nam jasno zašto je svježija hrana zdrava. Ona je zadržala tu energiju i zato je u tom stanju najkorisnija, a prerađena hrana zgubi mnogo od te energije i zato je manje upotrebljiva, tj. korisna.

Životnu-kosmičku energiju možemo da primimo u organizam i kada smo na otvorenom, u prirodi, na svježem vazduhu. Šumski radnik, terenac ili seljak, koji se mnogo vremena kreće u prirodnoj okolini, mnogo je zdraviji od onog koji cijeli dan provede u urbanoj sredini, zatvorenom prostoru ili kancelariji. Oni svaki dan iz vazduha prime dovoljnu količinu kosmičke energije u svoj organizam i sposobni su da savladaju skoro

svaku bolest ili spriječe da do nje dođe. Za njih jednostavno kažemo da su zdravi, da pucaju od zdravlja.

To su činjenice koje upravo potvrđuju iskustvo da su mnoge tehnike alternativnoga liječenja uspješne, iako nijesu imale objašnjenja za postupke djelovanja. Ta dejstva su me dovela do saznanja da je područje liječenja životnom-kosmičkom energijom nedefinisano, te da je moja dužnost da potražim put kako opisati, razložiti i pojasniti istinu da su tretmani tom energijom uspješni. Biti iscjeljitelj, terapeut ili nazovimo ga nekako drugačije, koji svojim znanjem i sposobnošću liječi, znači biti onaj član u procesu liječenja koji je nešto pozitivno izvodio i dostigao, iako možda ne raspolaže naučnim objašnjenjima i stručnom literaturom za svoje aktivnosti.

Ujedno, ovi materijali su pokušaj da se na osnovu naučnog kriterijuma, na osnovu otkrivenih osobina tog područja, zacrta i oblikuje metoda terapeuskog rada kao gradivo, informacija i osnova za vaspitanje kadrova i za uspješno liječenje. To znači da je moja metoda oblikovana tako da vodi kandidata kroz sistem vaspitanja do stepena i znanja terapeuta, kada mu i sama metoda više neće biti potrebna. Za taj vaspitni put idealan je nauk bioorgonomista i hatmarista, koji su prisutni na našem terenu, pa je prihvatanje i razumijevanje nauka prihvatljivije. Takođe, odstupanje od bioorgonomista i hatmarista na kraju procesa vaspitanja jednostavno je i bezbolno.

Sa druge strane, bioorgonomisti i hatmaristi su djelo naše, zapadne civilizacije, pa to daje poseban akcenat. Mi sa osnovama zapadne kulture ne možemo lako prihvatiti načela istočne civilizacije i, na primjer, 20 godina meditirati da bismo dostigli određeni cilj. Možda bismo žrtvovali nekoliko mjeseci, a većina nas zadovoljila bi se samo radom od nekoliko dana ili sati. Zapadna civilizacija zahtijeva kratku, bogatu i vrlo uspješnu terapeusku metodu.

Uzmimo siže gore pomenutog. Biljni i životinjski svijet zavisao je od energije koju šalje kosmos, koju isijava i šalje svemir: bez sunčeve energije nema života na zemlji. Ako organizam ima dovoljno te energije, sposoban je da savlada svaku bolest. Problem nastaje onda kada je organizam nesposoban da primi tu energiju, tj. kada je blokiran, ili kada ga u njemu samom nešto ometa, ili kada ga neko izvan onesposobljava. Tu nastupa terapeut, koji kanališe životnu-kosmičku energiju iz svemira u pacijenta.

Po gruboj ocjeni, tako ugrožen organizam može sam, kroz hranu i druge aktivnosti, da primi samo pet do deset procenata potrebne energije na dan, što je, u poređenju sa radom terapeuta srazmjerno veoma malo: osposobljen terapeut može mu dati sto procenata. Logično, terapeut mora odstraniti sve uzroke koji su doveli do toga da organizam nije sposoban da primi dovoljno životno-kosmičke energije, da se pacijent ne bi vratio u slabo stanje bez energije.

Osnovno pitanje za svakog analitičara je: kako pristupiti terapijskom tretmanu? Kao prvo, postavlja se pitanje kakve su posljedice terapijskog djelovanja na organizam pacijenta. Poznato je da skoro sva alternativna liječenja, posebno bioenergija, ostavljaju vidne posljedice na pacijenta i terapeuta. Moja iskustva pokazala su da su danas klasični terapeuti ili bioenergetičari prenosioci bolesti, a veoma često su i sami zaraženi, tj. bolesni. U njihovim organizmima, auri prisutno je mnogo štetnih energija i negativnih programa. Najžalosnije je što većina njih, zbog djelovanja tih negativnih programa, vrlo rano umire.

Rad sa životnom-kosmičkom energijom je božanstven i ne ostavlja posljedice na pacijenta. Pacijentu može biti bolje, ali mu se zbog liječenja životnom-kosmičkom energijom stanje ne pogoršava, u suštini se ništa ne dešava. Ta energija je eliksir za sve bio-sisteme: njeno djelovanje možemo grubo upoređivati sa dolivanjem čiste vode u akvarijum, od čega je ribama samo bolje, ali se ništa ne mijenja. Nije čudo da mnogi danas tu energiju zovu "božanskom", smatraju da je ona spoznata kao najveći princip i da je pod imenom "bog" postala osnova svih religija na svijetu. Svakako, rad sa tom energijom daje čudotvorne rezultate, već poslije druge terapije pacijent živne, povrate mu se samopouzdanje i dobije volju da ozdravi.

Priručnik koji je pred vama sastavljen je iz tri komplementarna dijela. U prvom segmentu obrađen je istorijski pregled i definisana osnovna zakonitost mantrično-meditacijskih sistema; u drugom dijelu je prikazana upotreba tih zakona u liječenju. Metode su djelimično vezane za nauku bioergonomije i hatmare i pomoći će u shvatanju i razumijevanju osnovnih načela te nauke, "život bez bolesti".

U trećem dijelu priručnika napuštamo područje bioergonomije i hatmare. To područje zamjenjuju moja saznanja i otkrića. Treći deo sadrži zbirku upustava i pravila, primjere iz prakse i kako su liječene posljedice bolesti, to jest, kako je liječena sama bolest. Tu prvi put upoznajemo tehniku liječenja bez transformacije, tj. tehniku misaonih iskri koja u par sekundi može da povрати zdravo stanje u organizmu.

Sve govori da su tu ili sličnu tehniku izvodili, tj. primenljivali svi veliki mudraci i vidari-čudotvorci staroga vijeka: "položio je ruku na bolesnika i bolesnik je ozdravio".

Moj konačni cilj je da tu tehniku, tehniku liječenja postupkom mentalnih iskri, usavršim i naučim druge da je savladaju. Prema mojim iskustvima, najuspješniji put za dostizanje tog cilja je djelimično upoznavanje osnova bioorgonomije i hatmare.

Zaista mi se čine suvišna pitanja ko može da postane terapeut životnom-kosmičkom energijom. Tom tehnikom može da ovlada svaki zdrav čovjek, bez obzira na godine, pol, obrazovanje, vjersko opredeljenje, narodnost i slično. Tu se ide na samo jedan jednostavan princip: kako u trenutku u kojem izvodimo merjenja ili transformacije, spriječiti naš ego da nas prevari. Tehnika terapije predviđa takozvani sistem uključi-isključi, gdje se ego za kratko vrijeme, za vrijeme trajanja mislene iskre, prekida kontrola svijesti i omogućava uspješna realizacija. To je sve. Ostalo su koraci koje izvodimo prema napisanim pravilima, tj. po ustaljenoj šemi.

Da je pomenuto liječenje moguće i uspješno možemo veoma brzo naći potvrdu ako i površno pogledamo u genetski zapis svake ćelije. Naći ćemo bogatstvo funkcionalnih programa. Približno milijardu i sedam miliona zapisa pohranjeno je u genetskoj strukturi, i to samo u jednoj dimenziji. Svi mi preko nasljeđa dobijamo gene svojih predaka, tako se istorija našeg života, iskustva, duhovni rast, bolesti itd. prenose naprijed, u gene naših potomaka. Time možemo objasniti, razumjeti ili opravdati reinkarnaciju, karmu i još mnogo toga. Na primjer, tako i priviđenja u evropskim sredinama hrišćanska, a ne budistička. Budisti se sigurno neće prikazati Bogorodica, što dokazuje, odnosno znači, da su duhovna i misteriozna prikazivanja produkt našeg organizma, nas samih.

Na osnovu toga su dugo već naučnici zaključivali da pripadnici ljudskog roda sve znaju i da je sve skriveno u našem mozgu i da se samo treba sjetiti. Ako su određeni programi aktivni, mi razumijemo tu tematiku ili, ako su programi neaktivni, mi ne shvatamo to područje.

Tako su, npr. programi koji omogućavaju saznanje duhovnih događaja kod većine hrišćana na Zapadu potpuno blokirani, dok su kod stanovnika na Istoku aktivni. Zato je primanje mudrosti Istoka i nauka o duhovnosti u našoj okolini veoma teško, mi to jednostavno ne shvatamo.

Priroda je obezbijedila da promjenom genetskog koda ne porušimo osnove kreacije, jer postoji veliki broj istih sekvenci programa za isto djelovanje pojedinog organa. To terapeutu omogućava vraćanje oštećenih gena u zdravo stanje i liječenje sa popravkom genetskog zapisa. Praksa potvrđuje da je to tačno.

Metoda terapije životnom-kosmičkom energijom, njeni principi i rezultati liječenja danas su 85 odsto naučno dokazani. Nedokazano je približno 15 odsto njenog sadržaja i to meditacijsko-mantrični sistem transformacije i psihotronička mašina; samo njih ne možemo objasniti i opisati kako djeluju. Međutim, praksa mnogih terapeuta, u svim krajevima svijeta, u raznim vremenskim periodima, pokazala je da metoda te terapije djeluje. Zbog toga je ta metoda u potpunosti saglasna sa metodama klasične evropske medicinske nauke. Razlika je u tome što službena medicina djeluje isključivo na fizičkom dijelu tijela i liječi posljedice neke bolesti, dok pomenuta terapija životnom-kosmičkom energijom djeluje počevši od uzroka bolesti na duhovnom nivou i na kraju procesa liječenja prenosi se na fizičko tijelo, na sam organizam.

Mogli bi se reći da terapijom eliminišemo uzroke bolesti na duhovnom nivou, liječimo uzrok čak i mnogo prije nego što se bolest pojavi, odnosno manifestuje na fizičkom nivou, dok klasična medicina čeka da se pojave posljedice bolesti i da tek onda interveniše. Terapijom liječimo uzroke bolesti i omogućuje organizmu da održava zdravo stanje, a kod narušenog zdravlja da ga ponovo uspostavi, tj. da dobije i povрати normalno stanje, što ujedno i potvrđuje prednost našeg metoda.

Na duhovnom nivou, kako praksa kaže, ne djeluju vremenska komponenta i komponenta razdaljine. To načelo nam omogućuje rad na daljinu i razvoj parapsiholoških osobina, kao što su čitanje misli i vidovitost. Terapeut mnogo puta ostavlja utisak da stvara čuda, posebno kod neobrazovane populacije koja ne razumije odnosno ne shvata te pojmove bez zemaljskih komponenti. Posebno iznenađuje brzina rada mentalnim iskrama i rad sa urocima, prokletstvom i crnom magijom. Nadam se da će redovnim obrazovanjem i to biti prevaziđeno.

Obračun terapeuta sa egom mora biti bezbolan. Mi ego u trenutku transformacije odstranjujemo, ignorišemo, guramo u pozadinu, ali ga ne smijemo uvrijediti.

Ego nas je i doveo do toga da svi skupa ovako razmišljamo; on nam dozvoljava da ga pri transformaciji isključimo, da izvedemo sistem "uključiti-isključiti". Ego će sigurno biti zadovoljan ako nam terapeutski

tretmani uspijevaju, sviđaće mu se da smo uspjeli da terapijom pomognemo pacijentu i da nešto znamo. U konačnoj fazi obrazovanja, kada dostignemo univerzalnu ljubav, taj problem nećemo mi registrovati, jer se ego uskladio sa unutrašnjim ja i oni sihrono djeluju, pomažući jedan drugog.

Svakako, terapijski je rad zavisan od komponente da li se ego upliće u naš rad ili ne. Na tečajevima vrlo često slušam komentare: "ja sam to tako napravio", "meni to tako uspijeva", "zašto ja to ne mogu...", "kući ću ja to da probam", i sl. Sve skupa je samo dokaz da kandidatov ego ne dozvoljava da mu neko soli pamet i tu je kraj. Ego je posebno ugrožen kod kandidata koji ima ambiciju da upravlja, da komanduje. Mnogo je muškaraca koji ne podnose da njihov ego ne dominira i neće hteti niti moći da prihvate ove zakone. Imao sam priliku da čujem mog dobrog prijatelja koji je za terapije rekao "znam šta to ti radiš...". Moj odgovor da i ja sam ne znam šta radim nije komentarisao: bio je ubijeđen da zna.

Kosmički zakoni su za nas još uvek aksiomi, jer njihove zakonitosti ne poznajemo u celini. Moramo ih prihvatiti takve kakvi jesu i ništa više. Na primjer, ako kažem da ćemo zaustaviti krv u organizmu i da će nam biti bolje, to je apsurd: bićemo mrtvi na fizičkom nivou. Ili ako kažem: "ukloniću sunce da nam bude ljepše", nikome neće biti bolje, jer nikoga više na zemlji neće biti. Ako prihvatimo načelo da su kosmički zakoni kao aksiomi, izvođenje terapije sa životnom-kosmičkom energijom neće nam predstavljati problem. Još treba postići da transformacije vršimo u određenom stanju meditacije i rezultati neće izostati, bićemo blizu kanala za tu energiju i na putu uspješnog terapeuta.

Radimo po naučnom principu "izmjeri - transformiši - izmjeri", što omogućava terapeutu povratnu informaciju da li je uspio ili ne, potvrdu da pravilno radi. To znači da nam nije potrebna vanjska kontrola za naš rad, jer možemo da kontrolišemo sami sebe. Terapeutu nije potreban "učitelj", "voditelj", "guru" ili kakav "svami", "brahman", on sve radi sam i odgovoran je samo sebi. Omogućen je individualni rad, kontrola uspjeha liječenja i, logično, odgovornost koju terapeut uzima na sebe, kako za postupak liječenja, tako i za rezultate. To ne znači da terapeutu uopšte nije potreban učitelj ili stručna literatura; naprotiv, ona mu je nužno potrebna, jer individualni rad zahtijeva ogromno uloženo vrijeme i sistematsku analizu terapijskih sposobnosti.

Ako iskoristimo kompletne mogućnosti duhovnoga potencijala i rada sa životnom-kosmičkom energijom videćemo da terapeut može da liječi i prisutnog i odsutnog pacijenta. Energija je svugđe, može se mijenjati iz

jednog stanja u drugo, ali se ne može uništiti. Na duhovnom nivou nema razdaljine, pa je pacijent tu među nama ili na nekom drugom mestu u drugoj zemlji; pošto na duhovnom nivou nema ni vremenskih ograničenja, tretman se može izvesti za danas ili za mnogo godina unazad.

1. PREGLED

Da li je Darwinova teorija o postanku tačna ili ne, na ovom stepenu nije značajno, značajno je da sigurno znamo da je određeni evolucijski postupak postojao. I ako još detaljno pogledamo pojedine vrste živih bića, kako izgleda njihov DNK, brzo ćemo ustanoviti da smo pali u zamku prirodnih zakona i u poznato rasipništvo prirode. Mala je razlika između broja gena kod jednostavnih organizama i kod čovjeka.

Čovjek stiče osjećaj da smo svi na zemlji jednako programirani i da se vrste između sebe razlikuju samo po stepenu razvijenih aktivnih i stepenu nerazvijenih pasivnih programa. Kod određene vrste pojedini organi izrazito su razvijeni ili potpuno zakržljali. Ako je vrsti živih organizama određeni organ bio potreban, on se snažno razvijao i obratno: ako nije bio potreban, koristan ili neophodan, on je zakržljao ili je konačno otpao, nestao.

Isto tako, sve vrste, bez obzira na razlike i stepen razvijenosti, za svoju potpunu funkcionalnu sposobnost posjeduju sva tijela: fizičko, eterično, astralno, mentalno i duhovno, što je isto kao kod čovjeka. Bez obzira na razvijenost organizama, djelovanje i uticaj životno-kosmičke energije na sve organizme svih vrsta potpuno je jednak. Svi zavisimo od te energije, pa je logično da je njen uticaj kod svih vrsta, svih kreacija na zemlji jednak, tj. jednako uspješan.

1.1. Pregled kroz vrijeme

Vrijeme evolucije ostavilo je kod određenih vrsta različite oblike zajedničkog dejstvovanja i brige za svoju vrstu. Ljudska vrsta najviše je napredovala kod formiranja organizovanog oblika u sistemu života. U toj početnoj fazi, koliko još imamo dokaza za to, bio je naizrazitiji faktor: način vođenja plemena, briga za njegovo duhovno zadovoljstvo i održavanje zdravlja. Lako je razumljivo da je u to vrijeme sve tri funkcije obavljao jedan te isti čovjek. On je fizički vodio pleme-čopor, i bio njegov duhovni vođa. Morao je znati kada je neko bio bolestan, morao je bolesnoga izliječiti ili pak objaviti da mu nije bilo pomoći i da je umro.

To vrijeme je poznato kao predreligijsko doba i takve vođe danas poznajemo kao šamane. Današnji šamani su verovatno blijeda slika onoga što su šamani radili u predreligijsko doba, ali i pored toga, njihovi današnji obredi na duhovnom nivou mogu da nam prezentiraju nekadašnje aktivnosti. Za obrede i rituale upotrebljavali su sve što im je

omogućavalo da postignu cilj. Cijela grupa ili pleme, učestvovala je u plesu i igri, upotrebljavali su ritam i zvuk i skoro redovno konzumirali trave i opojna pića, koja su im omogućavala da dođu u takozvani trans i da dožive spajanje sa višim silama.

Od šamanskog učenja danas imamo velike koristi jer nam na jednostavan i prihvatljiv način prezentira kako doći do duhovnih vrijednosti i kako ih možemo upotrijebiti u praksi. U početnoj fazi duhovnog rasta upoznavanje te tehnike i proučavanja njegovog djelovanja donose mnoge koristi. Veoma brzo razumijemo kako bi uspješno trebalo uložiti energiju u duhovni razvoj.

Ranija vremena ili doba poslije šamana u istoriji čovečanstva naziramo periodom stvaranja religija i možemo ga zvati religijsko doba. To doba znači stepen više organizovanosti društva i karakteristično je po tome da se u jednom vladaru više ne objedinjuju sve tri osobine: duhovne, političke i medicinsko-iscjeliteljske. Iscjeljenja ili, kako bismo danas rekli, alternativno liječenje odvojilo se i postalo samostalna disciplina.

U tom vremenu je značajno da je svaki vladar želio da preuzme ulogu vjerskog i političkog vođe. Mnogo vjekova kasnije poznata je borba ko će u društvo i državi voditi glavnu riječ: vjerski ili svetovni društveni poglavar, politika ili vjera. Ta borba duhovnog i svjetovnog traje i danas, iako je politika novog doba službeno odvojena od religije. U našoj zapadnoj kulturi, kojoj kao Evropljani pripadamo, religija je izgubila bitku i postepeno postala više politička nego vjerska organizacija. Ne cijene se duhovne vrijednosti i duhovni razvoj vjernika već se usavršava sistem vladanja vjernicima. Crkva je od svakog vjernika tražila da uz njen blagoslov oformi porodicu i da ta porodica izrodi najmanje troje djece, što je bilo dovoljno za fizičke potrebe. Još su morali redovno posjećivati crkvu i vršiti njene obrede, i već su bile zadovoljene sve duhovne potrebe; to je tako i danas.

Radi takvoga stanja razumljivo je da su se pojedinci i različite grupe ljudi, odvojene od crkve, počele baviti duhovnošću. Crkva je inkvizicijom, lovom na vještice, nepoštovanjem drugih religija, naroda i kultura pomogla da se takva društva, organizacije, brzo razvijaju i omasovljavaju.

Ta udruženja su nam poznata kao tajna društva. Iako postoje još i danas, neka tradicionalna tajna društva karakteriše uski i namjenski duhovni razvoj. Uspješno upotrebljavaju svoje znanje u politici, ekonomiji, društvu i ličnoj afirmaciji.

1.2. Ezoterične nauke

Na Istoku je religija u globalu omogućila duhovni razvoj širokih masa ljudi iz različitih slojeva. Otud su, svakako, najpoznatije tehnike joge i meditacije. U principu bismo mogli reći da se jogom održava fizičko, a meditacijom duhovno stanje ljudskog organizma, iako se efekti joge i meditacije prepliću. Mnogo godina prije našeg početka brojanja godina, na Istoku su otkrili i definisali energiju oko svakog živog tijela, u tijela i kako možemo da utičemo na nju i na energetska stanja u organizmu. Danas stanovnici Evrope otkrivaju auru, čakre, sidije, mantre, asane... i slične pojmove i nijesu svjesni da su ti pojmovi u istočnim zemljama bili poznati i da su im čak i nazive dali prije više od pet hiljada godina.

Iz Indije se, npr, preko primorskih i kontinentalnih puteva preko Kine i Japana širio pokret koji prodire u sve zemlje Istoka. Bivstvo toga i drugih poznatih pokreta bile su duhovne vrijednosti, koje se i danas primjećuju u svim strukturama društva.

Države na evropskom zapadu u srednjem vijeku doživjele su drugačiju renesansu, preporod crkvene dogme, poštovanje pameti i nauke, te se posvećuju drugim aktivnostima, posebno materijalnim: tehnologiji, tehnici i tehničkom razvoju. Počinje privredni razvoj, koji kasnije dostiže ekspanziju. Stari kontinent osvaja svijet, pokorava narode i kulture, nameće svoja načela pokorenima i tako stvara nepopravljivu štetu rušenjem onoga što su ti narodi kroz društveni razvoj hiljadama godina gradili. Postojalo je pravilo da je sve što nije hrišćansko, je pagansko i da ga zato treba uništiti. Sve to, i mnogo drugih primjera je pokazivalo da Zapad ulaže energiju u tehnički razvoj i ne čini dovoljno za duhovni razvoj stanovništva.

Pogrešno bi bilo da danas kažemo da na Zapadu nije bilo nikakvog duhovnoga razvoja. Ako pogledamo kroz društveni i kulturni razvoj Egipćane i Grke, ustanovićemo da se duhovni razvoj Zapada odvijao jednako kao na Istoku.

Razlika leži u tome što je na Zapadu duhovni razvoj bio privilegija pojedinih slojeva i struktura, kao što je crkveno vodstvo, tajna udruženja ili izabrani pojedinci iz viših slojeva, dok su na Istoku u njemu učestvovali skoro svi.

Mogli bismo reći, da je princip hermetizama osnova duhovnog razvoja Zapada. Ne možemo tačno definisati kako je izgledao taj razvojni put, jer je većina dokumenata izgubljena ili su to bila tajna znanja, dokumenti i

svjedočenja, koja su se prenosila od usta do usta i koja su vremenom jednostavno izgubljena, ili uništena. Određeni pregled daje nam proučavanje tajnih društava i njihovih pravila, koja su sačuvana: organizovano se pojavljuju relativno kasno, poslije krstaških ratova. Poslije osvajanja Svete zemlje, tj. otkrivanja dokumenata u hramu u Jerusalimu, većina tajnih društava, neka više, a neka manje, razvijaju učenje judaizma, tajanstvene Kabale, pa se radi hrišćanskoga progona, ta nauka i danas drži u tajnosti.

Za nas je značajno da se duhovni razvoj na Zapadu odvijao u određenim uskim strukturama i da je radi toga ostalim slojevima, tj. širokim masama, duhovnost ostala velika nepoznanica. Ako to saznanje prenesemo na genetske programe, ustanovićemo da su prisutni programi za razumijevanje i duhovni razvoj kod nas na Zapadu neaktivni ili potpuno blokirani. Time je upoznavanje, prihvatanje, vaspitanja i osvajanje određenih duhovnih tehnika i njihovih vrijednosti za nas Evropljane veoma teško. Mi na Zapadu jednostavno nađemo hiljadu opravdanja da to ne može biti istina, da se u to ne može vjerovati i slično.

U devetnaestom vijeku hrišćanski mislioci, teozofi pokušali su da nađu rješenje za raskorak između Istoka i Zapada. Organizovali su Teozofsko društvo i počeli proučavati i širiti duhovna znanja bez obzira na narodnost, vjersku ili političku pripadnost. Dali su ogroman doprinos da se na Zapadu počelo drugačije razmišljati i duhovne discipline Istoka više su se proučavale, analizirale i upotrebljavale u praksi. Oni, takođe, objavljuju da smo mi bića svjetlosti i da je naš izvor u svjetlosti.

1.3. Duhovni rast pojedinca

Za svakog pojedinca, a posebno za terapeuta, duhovni rast je veoma značajan. Terapija neće biti uspješna ako terapeut nije dovoljno napredovao na duhovnom nivou. Njegovi tretmani, transformacije i liječenje neće dati dobar rezultat.

Postavlja se pitanje zašto moramo napredovati na duhovnom nivou kada je u nas sve zapisano i imamo sve na raspolaganju. Rast je potreban iz veoma jednostavnog razloga jer je naše tijelo sastavljeno iz svjesnog (vidljivog i opipljivog) fizičkog tijela i nesvjesnog (nevidljivog i neopipljivog) duhovno-energetskoga sistema. Fizičko tijelo je pod autokratskom kontrolom našeg ega ili, bolje rečeno, našega uma. Od rođenja skupljamo informacije o spoljašnjem svijetu preko obrazovanja i iskustva. Sve što smo apsorbovali, naučili, razumjeli i shvatili postaje

ogledalo nas samih. Mi se u životu ponašamo isključivo na osnovu svih tih znanja i naša djelovanja su djelovanja naših ubjeđenja koje smo stekli u svom životu.

U pozadini fizičkog tijela je za nas nevidljivo nesvjesno, duhovno tijelo koje je kroz evoluciju neopravdano potisnuto. Duhovno tijelo je dio univerzalnog i u direktnoj je vezi sa prirodnim zakonima. U tom tijelu je naša istina. Neki to duhovno tijelo zovu unutrašnji ego, unutrašnje sebstvo ili, ako ga zovemo po hrišćanskim načelima i terminima, anđeo čuvar. Sve što uradimo na tom duhovnom nivou je sto odsto uspješno i tačno realizovano, zato je i razumljivo da svjesno želimo doseći taj nivo, tj. trudimo se za konstantan duhovni napredak. Mi praktično moramo aktivirati naše nesvjesno duhovno tijelo na štetu vladajućega ega, tj. našega uma, što znači duhovno napredovanje.

Pošto su i fizičko i duhovno tijelo sastavni dio jednog istog nedeljivog bića, razumljivo je da nam vladajući ego neće dozvoliti da slušamo od njega potčinjeno unutrašnje ja, našeg anđela čuvara. Kad ego u nama vidi da nema izbora, on uzima kao posljednje oružje strah koji aktivira u nama da bi nas prevario i zaveo, da ne bismo uzeli u obzir zakone duhovnog tijela. Neke tehnike Istoka predlažu da se, zbog duhovnog razvoja, ego mora uništiti, eliminisati. To je pogrešno i štetno za naše bitisanje jer bismo bez ega bili bez vlastite ličnosti. Moja iskustva su pokazala da je kod duhovnog rada zaista potrebno, ali samo privremeno, isključiti ego. Sada nam je razumljivo da je pametnije upotrijebiti sistem uključi-izključi ego, a ne uništiti ego. Ego misleno isključimo samo dok izvodimo duhovne transformacije i uspostavljamo povezanost sa unutrašnjom duhovnom istinom, što traje veoma kratko vrijeme, i zatim za svakodnevnu upotrebu, ego ponovno uključimo.

UM (EGO) JE UBICA ISTINE NEKA UČENIK UBIJE UBICU

Ego neće biti uvrijeđen ako je za kratko vrijeme isključen, i dozvoliće izvođenje duhovnih meditacija kada uspostavljamo vezu sa unutrašnjim ja, tj. anđelom čuvarom. Takođe, postupno i kratkotrajno isključivanje ega omogućava pravilno uvođenje u meditaciju, gdje ego stvara početnicima velike probleme.

1.4. Prvi korak u liječenju

Početniku, jasno, nije tako lako i jednostavno da operiše sa egom, ali je veoma važno da zna da se to može naučiti. Energija uložena da

dostignemo uključenje i isključenje ega, mnogostruko se isplati: zadovoljni smo jer nam transformacije djeluju, što, takođe, daje zadovoljstvo i egu, jer je neko (učenik ili terapeut) postao uspješan i značajan. To zadovoljstvo kasnije gubimo, jer nas obuzima i preplavljuje univerzalna ljubav: naš konačni cilj. Kada doživimo univerzalnu ljubav, ego ne pravi probleme. On učestvuje u izvođenju duhovnih tretmana, kao da se sporazume sa anđelom čuvarom, našim unutrašnjim ja, i djeluje skladno sa njim. Tom je stanju rečemo, da smo ugllašeni, inicirani sa prirodnim zakonima i djelujemo po zakonima stvoritelja.

Naš prvi korak ka željenom cilju je takozvano posvećivanje pažnje. Obično veoma površno posmatramo okolinu i događaje oko nas. Teško ćemo se sjetiti pojedinosti ili nekih predmeta koje smo juče videli; dosta puta nam se desi da se ne sjećamo detalja na predmetima koje smo videli prije sat ili dva vremena. To je površnost koja nam jako smeta u duhovnom razvoju.

Svaki predmet, sve oko nas, sve što nas okružuje, nosi u sebi mnoštvo podataka. Ako uzmemo običnu kašiku možemo da ustanovimo: kako je izrađena, od kakvog je materijala, kakve je boje, njenu veličinu, namjenu, proces izrade, transporta, ambalaže, prodaje i još mnogo toga. Pažljivim posmatranjem moramo sabrati sve podatke kojih se sjetimo o predmetu koji smo posmatrali.

Ako duhovno gledamo neki predmet vidimo ga istovremeno sa svih strana, vidimo ga odjednom celog. Tako, ako je predmet posmatranja ormar, vidimo ga sa svih strana: ispred i pozadi, sa lijeve i desne strane, ispod i iznad. U početku nam takvo gledanje pretstavlja mali problem, jer nam misli lete sa jedne na drugu stranicu predmeta. To može biti i zabavno, pa nam sama igra duhovnog gledanja predmeta može postati navika i veoma brzo osvajamo tu tehniku. Takođe, naš odnos prema svim tim predmetima je prijatan i logičan. Mi, praktično, unosimo u duhovno posmatrani predmet mnogo pažnje i ljubavi.

1.5. Organizmi i njihove osobine

Našu pažnju privućiće svi različiti sistemi organizama na Zemlji, jer je uticaj životno-kosmičke energije svuda prisutan. Sve kreacije u našem okruženju su zanimljive, bez obzira da li su fizičke ili energijske. To nam postaje jasno tek kada pokušavamo naći sve uzroke za neko loše stanje organizma koji liječimo.

Od svih organizama vezaćemo se najviše na ljudski. Pažnju ćemo posvetiti biljnim i životinjskim organizmima, jer liječenje podjednako djeluje na sve njih. Kako nas praksa uči, potrebno je liječiti kućne ljubimce koje ljudi drže u kući ili stanu. Rijetko, ali nam i to praksa potvrđuje, da dosta uzroka za stres leži baš u tim ljubimcima. A ne čini mi se suviše pomenuti i različite biljne vrste, koje se uzgajaju u kući ili stanu, i njihov uticaj na ljudski organizam.

1.6. Značaj anatomije za terapiju i liječenje

Iako mi terapeuti radimo sa energijama, koje nemaju vidljiv oblik kao npr. fizičko tijelo, potrebno odnosno neophodno je poznavati anatomiju organizma. Pošto ćemo se najviše baviti čovjekovim organizmom i pošto nijesmo profesionalno vezani za tradicionalnu medicinu, razumljivo je da će svakom početniku biti potrebno da upozna anatomiju ljudskog tijela. Tu ne treba imati straha, jer energija kanalisana ka oboljelom organu, sama nalazi put do obolelog: bolesnog mjesta, mjesta bez energije.

Anatomija čovjeka, koju poznajemo npr. iz serije "Atlasi znanja" (prije mnogo godina je Atlas izdala "Mladinska knjiga" iz Ljubljane i preveden je na više jezika) može u potpunosti da zadovolji naše početne potrebe. Atlas je napisan čitko i razumljivo i njime ćemo biti zadovoljni sve do trećeg stepena terapijskog obrazovanja. Za početni terapijski rad i svakodnevnu potrebu to je dovoljno.

1.7. Meditacija i njeni oblici

Svakom terapeutu početniku veoma je značajno kakav će biti njegov put razvoja, koliko će biti teška definisana pravila transformacije i na koji način bi trebalo da osvoji terapijsko znanje. Postavio sam pravilo da se terapijski rad sa životno-kosmičkom energijom mora bazirati na naučnom principu dijagnoze, lečenja in provere rezultata lečenja, ili skraćeno: "MJERENJE - TRANSFORMACIJE - MJERENJE". Kada mjerenjem ustanovimo da je neko stanje organizma bez energije (tu je, znači, bolest ili začetak bolesti) transformacijom ili, bolje rečeno, kanalisanjem postojeće kosmičke energije mi upućujemo energiju na to mjesto. Ako je to neki organ, on time dobija životnu energiju zdravoga organa. Tijelo kao cjelina prihvata novo stanje i počinje proces liječenja. Logično je da posle terapijske intervencije, tj. posle dodavanja energije određenom organu ponovo izmjerimo njegov energetski potencijal i tako provjerimo koliko smo bili uspješni.

Dugogodišnjim radom došao sam do zaključka da mjerenja ne predstavljaju problem, ali da transformacije mogu predstavljati poteškoće iskusnom i dobrom terapeutu. To se dešava zato, jer su transformacije duge i precizne, pa ih terapeut mora pravilno i dosledno izvoditi. Svakodnevni rad, više od dvadeset godina, sa transformacijama životno-kosmičke energije, doveo me je do toga da sam postupak transformacije skratio na minimum. Važno je objasniti čitaocu da ćemo i te skraćene transformacije u daljem radu napustiti i posvetiti se radu sa mentalnim iskrama. Kod terapijskog rada sa mentalnim iskrama dovoljno je da duhovno (mogu reći koncentrisano) pomislimo na određeno stanje organizma i već se u trenutnoj i namjenskoj iskri začinje, vrši i završava proces kanalisanja energije i time i ozdravljenja organizma.

Uspješnost terapeuta zavisi, takođe, i od toga u kakvom se on stanju nalazi dok izvodi kanalisanje kozmičke energije, tj. kada izvodi transformacije. Stanje u kome terapeut izvodi transformacije, u praksi zovemo stanje meditacije. Riječ meditacija možemo razumjeti na više načina. Razne tehnike Istoka objašnjavaju meditaciju za svoje različite i specifične potrebe, zato je razumljivo što se tom pojmu u literaturi i praksi pripisuju različita značenja, kao što, takođe, različiti autori različito gledaju na tu aktivnost. Izraz meditacija upotrijebiću i kod objašnjava sistema transformacija kod terapije, tj. liječenja životno-kosmičkom energijom.

Osnovni princip kojim ćemo operisati kod izvođenja transformacija je upotreba MENTALNE KOMPONENTE i MEDITACIJE.

Zadatak mentalne komponente, odnosno aktivne upotrebe našeg mozga, je da naše misli formiraju matricu, odnosno program za realizaciju određene ideje. Sve što mislimo stvara žive programe, koji zatim čekaju da budu realizovani. Brojni primjeri su pokazali da, ako majka šalje dijete u školu i želi da ga upozori da pazi na sebe u saobraćaju da ne bi doživelo nesreću i slično, stvara matricu, program da se to upravo i desi. Kada se djetetu desi saobraćajna nesreća, majka pravi novu grešku i opravdava svoje nepoznavanje mentalnih procesa, tj. gluposti, i tvrdi kako je unaprijed znala da će se nesreća desiti. Ustvari, ona je bila projektant i realizator djetetove nesreće.

Ako na naše misli dovoljno dugo i sistematski djelujemo, meditiramo, te će se misli-uzorci, program-matrica, realizovati. Tako naš primer majka, dijete i odlazak u školu možemo preurediti tako da nesreću spriječimo, odnosno da ne meditiramo na mogućnost nesreće. Ne smijemo meditirati, misliti na tu ideju, na dijete i saobraćaj, već, jednostavno,

zagrlimo dijete, damo mu ljubav, poljubimo ga za srećan put i zaboravimo da je u opasnosti na putu do škole.

Kao što sam već pomenuo, realizacija je, takođe, zavisna od tačnosti izvođenja meditacije i psiho-fizičkog stanja u kojem se terapeut nalazi. Kompletan proces meditacije mora teći u stanju koje naučnici zovu alfa-teta stanje moždanih talasa. Alfa-teta stanje je vibracija moždanih talasa na frekvencijama od 7 do 8Hz, kada počinje realizacija na duhovnom nivou. Pošto ljudi preko dana djeluju u stresnom stanju područja moždanih talasa na frekvencijama iznad 25 Hz, postaje nam jasno da se moramo prilagoditi na alfa-teta stanje, tj. na trenutak koji nam spuštanjem frekvencije moždanih talasa naša meditacija omogućuje, da nam transformacije uspijevaju, tj. na trenutak kada naše unutrašnje ja počinje da djeluje. Prelaz iz stresnog područja u alfa-teta stanje djelovanja duhovne komponente i nazad, u stresno stanje dnevnih aktivnosti, možemo zamisliti ili definisati kao "UKLJUČENO-ISKLJUČENO" ili "ISKLJUČENO-UKLJUČENO".

Bilo bi lijepo kada tih prelaza i preskakanja, uključenja i isključenja, ne bi bilo, jer nam meditacija, kada je naučimo, pruža mnogo više. Ali, stanje visoke meditacijske sposobnosti, u kojem preklapanje uključeno-isključeno nije potrebno, zahtijeva izrazito mnogo vremena: terapeut bi trebalo da iza sebe ima kilometre i kilometre, sate i godine meditacija sa namjerom da svoj ego isključi, da se on ne bi žalio i smetao mu kod transformacija. Postaje nam jasno da mi na zapadnoj hemisferi lakše i brže savladavamo sistem uključeno-isključeno kao meditacijski uslov, umjesto da godine i godine treniramo meditaciju da bismo dostigli univerzalnu sposobnost.

Svi oni, koji su trenirali jogu ili meditaciju, u prednosti su u savladavanju materije i kod terapijskih transformacija, jer lakše nauče materiju. Oni su trenirajući uložili dovoljno energije da bezbolno mogu da odstrane ego, da dođu u stanje djelovanja istine, djelovanja unutrašnje duhovne komponente čovjeka. Tada će nam i upotreba mentalne projekcije dobro doći, iako ta komponenta dolazi do punog izražaja tek kod studije brzih transformacija, mentalnih iskri. Početnik se ne snalazi među svim tim istočnjačkim sistemima i njihovim namjenama. Npr, trening koncentracije u našem poslu ne donosi neki rezultat. Ali, ako upoređujemo postupke, koncentracije i posvećivanja pažnje, u principu dve slične tehnike, saznajemo da je koncentracija neupotrebljiva bez određenog cilja. Međutim, posvećivanje pažnje daje mnogo podataka i koristi našem terapijskom poslu. Isto tako, klasični sistemi vizuelizacije daju mogućnost procesa gledanja unutrašnjih organa tijela, iako terapijsko

gledanje unutrašnjih organa u praksi izgleda sasvim drukčije i individualna je osobina pojedinca. Ukratko rečeno, svakome ko poznaje neku od tehnika Istoka mora biti jasno da ga ta tehnika može odvesti na pogrešan put i da se mora svjesno prilagoditi namjeri i potrebi terapijskog rada sa životno-kosmičkom energijom.

2. RAZVOJNI PUT

Upoznali smo životno-kosmičku energiju i način na koji možemo da je koristimo. Energija se ne može izgubiti, ona se samo pretvara iz jednog u drugo stanje. Tako se životno-kosmička energija, koju absorbuju svi organizmi na zemlji, pretvara u energiju koja je organizmu potrebna za aktivnosti i koja zrači oko tijela. Tu energiju zovemo životna i, na primjeru tijela, možemo je izjednačiti sa energijom koju zrače bio sistemi, sa bioenergijom.

Ako organizam prima životno-kosmičku energiju i pretvara je u životnu ili bioenergiju, znači da terapeut može za svaki organ, organizam ili tijelo na osnovu tog pretvaranja energije ustanoviti dali je organizam zdrav ili bolestan. Mnogo godina prije Hrista u Indiji, Kini i Japanu znali su za životnu energiju i dali joj ime: u Indiji "prana", u Kini "či", a u Japanu "ki". Kinez bi rekao da je u zdravom organizmu "či" dobar.

Fizičkom tijelu, koje ima definisan i vidljiv oblik, slijedi zaštitno, emulzivno, eterično tijelo. Iznad eteričnog tijela su nedefinisana tijela: tijelo emocija - astralno tijelo i tijelo naših misli - mentalno tijelo. Nad tim tijelima, koja su tesno vezana na fizičko tijelo, postoje energetska tijela koja ne zavise od fizičkog tijela, dok, nasuprot tome, fizičko tijelo zavisi od njih. Ta tijela su čista energija i za naše potrebe ih pojednostavljujemo kao duhovno ili energetsko tijelo.

Vezni element između životno-kosmičke energije i fizičkog tijela nalazi se u duhovnom tijelu. Ako fizičko tijelo, ne prima, odnosno ne dobije dovoljno životno-kosmičke energije uzrok je u duhovnom tijelu. U tom primjeru fizičko i duhovno tijelo ne djeluju sinhrono, protok energije je smanjen, jer je negdje nastalo energijsko oštećenje. Logično je da je to oštećenje uzrok za bolest i da će na fizičkom tijelu nastati vidna posljedica kao bolest.

2.1. Or, Orgon

Čovjek je veoma rano ustanovio da je zavisn od svjetlosti. Mnogi mislioci današnjeg vremena tvrde da su pripadnici ljudske vrste bića svjetlosti, da je život zavisn od sunca, što se naučno i dokazalo u većini segmenata. Možemo sa sigurnošću reći da je životno-kosmička energija u velikom procentu zavisna od sunčeve energije.

Na starom hebrejskom jeziku riječ za svjetlost je OR. Iz toga je bio izveden termin za svjetlosnu energiju - ORGON i za nauku o svjetlosnoj energiji - ORGONOMIJA. Ako orgonomiju primijenimo na bio-sisteme dobićemo nauku koja se naziva BIOORGONOMIJA.

Učenje o načinu upotrebe i kanalisanju životno-kosmičke energije na žive organizme mora ići postupno. Poseban sistem nauke odnosno mojih saznanja je upotreba mentalnih iskri, koje omogućavaju da se u veoma kratkom vremenu od svega nekoliko minuta izliječi cijelo tijelo. To je postupak i konačni cilj osvajanja znanja kroz seriju tečajeva. Logično je da ćemo izabrati najlakši put, i po mojim iskustvima je najlakše upoznati, razumjeti i savladati materiju terapeuta životno-kosmičkom energijom i savladati tehniku mentalnih iskri preko već osvojenih tehnika kao što su bioorgonomija i hatmara. Upravo te nauke imaju za osnovu, takođe, kosmičku energiju, samo što je u njihovim okvirima ona usko definisana. Mogu reći da je to okrnjena životno-kosmička energija, jer se veže samo za svjetlost, odnosno za sunčevu energiju.

Životno-kosmička energija ne može biti redukovana samo na svjetlosnu, tj. sunčevu energiju; životno-kosmička energija je splet svih energija koje djeluju u svemiru i padaju na Zemlju. Sve planete, galaksije, cijeli svemir djeluje sa kompleksnim potencijalom, koji je za život potreban, koji nam omogućava da živimo. Neke ezoterične nauke, kao što je astrologija, posebno obrađuju uticaj planeta na ljudski organizam. Istina je da se astrologija ograničila samo na planete i ne uzima u obzir druge faktore svemira, ali to ne smanjuje vrijednost njene pravilne orijentacije i optše poznatu zavisnost organizma od svemira. Kako će biti konkretno naučno definisana životno-kosmička energija, od koje je zavisn naš život i sav život na zemlji, vjerovatno će nam uskoro pokazati budućnost.

2.2. Otkrića Vilijema Rejča (Wilhem Reich)

U prvoj polovini prošloga, XX. vijeka registrujemo naučne eksperimente sa upotrebom sunčeve energije za liječenje. Tako već poznati američki naučnik **Vilijem Rejč (Wilhem Reich)** izvodi eksperimente sa sunčevom energijom, s namjerom da je uhvati i upotrijebi za liječenje. On je uočio opštu pojavu da su ljudi dobre volje, veseli i da se osjećaju zdravo ako je dan lijep, pun sunca, i obratno, da se svi slabo osjećaju, nijesu radosni i veoma su potišteni ako je vrijeme oblačno ili kišovito, ukratko: bez sunca.

Njegova razmišljanja kako uhvatiti sunčevu energiju, koju je nazvao **orgonskom energijom**, i kako je upotrijebiti u terapeutskoj praksi,

dovela su do izrade posebnih naprava za sakupljanje sunčeve energije, koje je on nazvao **orgonski akumulatori**. Od drveta je izradio ormaru slične kutije, koje je sa unutrašnje strane obložio kožom i drugim prirodnim materijalima. Te ormare je izložio suncu za toliko vremena da je unutrašnji materijal primio, tj. absorbovao sunčevu energiju. U te kutije je zatim polagao depresivne pacijente, koji su se nakon te terapije osjećali mnogo bolje.

Vilijem Rejč (Wilhem Reich) u američkom društvu nije našao na razumijevanje, iako je bio prvi naučnik koji je sa određenim ciljem akumulirao sunčevu energiju, koja je neophodno potrebna za život. On je bio prvi naučnik koji je tu energiju upotrijebio za liječenje pacijenata. Postavio je pravilo (koje se nije dugo održalo), da sunčevo energiju akumuliramo, odnosno pohranjujemo, i da ju kasnije upotrebljavamo. Otac ideje o akumuliranju orgonske energije i njenoj upotrebi umro je razočaran i ponižen.

2.3. Otkrića Rafaela Rosena (Rafaela Rosena)

U Izraelu, na drugom kraju Zemlje, **Rafael Rosen (Rafael Rosen)** nastavlja započeto djelo Vilijema Rejča (Wilhem Reich). Izvodi vrstu eksperimenata i definiše zakonitosti orgonske energije. Preuzima načelo da je orgonska energija izvor stvaranja i postojanja života na Zemlji, dok je ideje o akumuliranju energije za kasniju upotrebu daleko uspješnije preusmjerio. Umjesto akumuliranja (i kasnijeg usmeravanja ili dovođenja pacijentu) razvio je proces direktnog usmjeravanja energije na potrebno mjesto, tako da energiju terapeut samo **kanališe**.

U svom sistematičnom razmišljanju o terapiji i svjetlosnoj energiji našao se pred problemom: kako početi sa osnovnom idejom liječenja orgonskom energijom, i tako već postavio osnovno načelo za terapiju. Ustanovio je da je svaki organizam bez orgonske energije ispunio uslov da oboli, ako već nije bolestan. Tako je predvidio da sve promjene u organizmu možemo pratiti i pročitati na osnovu ocjenjivanja energije, koju svaki živi organizam predaje kroz svoju auru. Definisao je dvije vrste postojećih, odnosno mogućih oštećenja aure, i to: na mjestima gdje nema, gdje je premalo energije i mjesta gdje ima suviše, previše energije.

Isto tako, preuzeo je načelo da sve što u procesu terapije napravi mora imati za osnovu objektivnu proveru: mjerenje, a ne tek zaključivanje na osnovu individualnog prosuđivanja. Tako je otkrio **mjerač**, koji danas poznajemo kao **senzor oka** ili popularno **blinker**. Time se način kontrole

bitno popravio, i na osnovu tačnosti mjerenja Rosen je razvio svoj način gledanja na energetsko tijelo. Prvi eksperiment napravio je kada je mjerio određeni organ tijela i ustanovio koliko on ima životne energije. Znao je da je organ bolestan ako nema dovoljno životne energije, i tu je energiju pomoću sistema meditacije dodavao. Mnogo puta to mu nije uspjelo, pa je zato ocijenio da mora postojati još nešto, što mora da se napravi. Tako je ustanovio da svaki organ prima energiju preko određenih mjesta na tijelu, preko vrtloga, tj. čakri, koje je nazvao **tačke otvaranja**. Tačke otvaranja aktivirao je crtanjem krivulja na određenim mjestima na tijelu koja je odredio mjerenjem i tako poboljšao uspjeh terapijskog liječenja.

Rezultatima svoga rada nije bio zadovoljan, jer djelo nije moglo biti definisano, iako ga je kontrolisao mjeračem, tj. očnim senzorom.

Slučajno je ustanovio energetski uticaj jedne osobe na drugu i postojanje **komplementarnih energija**. Shvatio je da je sve na zemlji dualno i da ne postoji ništa što nema suprotne komponente. Ne postoji tama bez svjetlosti, dobro bez zla, muško bez ženskog, plus bez minusa, toplo bez hladnog, sjever bez juga, vlažno bez suvog, tvrdo bez mekog, i slično.

Otkrivanje komplementarnih energija predstavlja jedno od revolucionarnih otkrića u bioorgonomiji. Tada se prvi put postavlja kvalitetno transformacijsko pravilo za kanalisanje energije na oboljelo mjesto na tijelu.

U jednoj ruci je zamislio uzroke koji su doveli do toga da je određeni organ izgubio životnu energiju, a u drugoj ruci komplementarnu energiju tih uzroka. Rukama je kružio, miješao te dvije zamisli, i ujedno blinkao odnosno mjerio. Kada bi blinkanje prekinulo, prekinuo bi i miješanje, i pri tome kontrolisao da li se kanalisana energija pojavila na bolesnom mjestu. Organ je dobio i zadržao kanalisanu energiju.

Pjer Buri, komplementarni partner Naomi Fajnberg (Naomi Feinberg), definiše sve uzroke za bezenergetsko stanje kao sklop odnosno zbir uzroka, tako da to pravilo danas znamo kao pravilo Zbira uzroka.

Tim pravilom Rosen je liječio pacijente, pronalazio nove metode i otkrivao njihove zakonitosti. Vodio je dnevnik koji, većina bioorgonomista danas koristi kao radno upustvo i gradivo za terapeute. U njegovoj

radnoj mapi zapisani su zbir strahova, broj organa, DNK, broj energetskih spirala i slično, odnosno sve što je potrebno za uspješno liječenje.

2.4. Otkrića Naomi Fajnberg (Naomi Feinberg)

Naomi je učenica Rafaela Rosena (Rafael Rosen), talentovana je učiteljica alternativnih metoda i cenjena duhovna voditeljica. Posvetila se djelu svog učitelja, svojim otkrićima obogatila bioorgonomiju i razvila vlastiti filozofski smjer "život bez bolesti - hatmara".

Naomi je otkrila jednu od danas najuspješnijih psihotroničnih mašina u svijetu: MERKAVU. Njenim djelovanjem obogatila je sistem transformacije Rafaela Rosena (Rafael Rosen) i pravilo Zbir uzroka. Dodatno je razvila sistem kontrole energetskog tijela, način traženja uzroka bolesti i liječenje teških bolesti. Najuspješnija je u pojednostavljivanju i spajanju raznih programa u jednostavna pravila koja omogućavaju brze transformacije.

Pravilo Zbir uzroka Rafaela Rosena (Rafael Rosen) njeninom zaslugom dobija novi oblik, veoma jednostavan i uspješan.

Uzmemo Zbir uzroka da na nekom mjestu nema životne energije, plus komplementarnu energiju toga Zbira uzroka da na nekom mjestu nema životne energije i sve skupa damo u merkavu beskonačne svjetlosti.

Transformacija će se automatski izvršiti, jer to omogućava merkava.

Inicijacija i pojednostavljivanje programa dovelo je do fantastičnog sistema za održavanje zdravlja.

Naomi Feinberg svima pomaže kod individualnog duhovnog rasta, vodi meditacije za susret sa anđelom čuvarom. Prisutna je lično ili sa svojim učenjem u mnogim državama svijeta.

3. BIOORGONOMIJA

Bioorgonomija nam omogućava prve korake na putu upoznavanja djelovanja životno-kosmičke energije na organizam i načina manifestovanja, tj. pretvaranja životno-kosmičke energije u životnu energiju. Doprinos autora bioorgonomije, Rafaela Rosena (Rafael Rosen) je ogroman, posebno za znanja početnika koji tek stupa na duhovni put. Na području energija, transformacija i mjerenja na jednostavan način i sa tačnošću naučne discipline prezentuje rezultate svoga djela. Zbog toga se preko zakonitosti bioorgonomije najlakše napreduje u razvoju obrazovno vaspitnog sistema za terapeuta životno-kosmičkom energijom.

Zakone bioorgonomije u obliku i zakonima, koji nam daju hronološki razvoj duhovnog puta i sistema, koji su i danas u upotrebi, detaljno ćemo obraditi na sledećim stranicama.

3.1. Energetski sistemi

Životno-kosmička energija se u organima, ali i sistemima organizma pretvara u životnu energiju (pranu, či, ki). Ukupna energija svih organa i sistema organizma se pojavljuje izvan tijela kao bioenergetsko polje, odnosno aura. Ta aura, za neke pojedince ili terapeute vidan znak i deo životne energije, predstavlja indikator pretvaranja jedne energije u drugu. Kod zdravog organizma uočavamo auru od pola metra do metar oko fizičkog tijela, a kod bolesnog organizma na samo deset santimetara. Već kod prve terapije životno-kosmičkom energijom fizičko tijelo pacijenta dobija auru od tri, pa i više metara udaljenu od njegovog tijela.

Logično je da taj energetski sistem, aura, mora dozvoliti životno-kosmičkoj energiji da proдре, da stigne do organizma. To se dešava na gore opisani način, preko mjesta primanja virova ili vrtloga, na Istoku poznatih pod imenom "čakre", kojih u živom organizmu ima 72. Od ta 72 vrtloga 10 je veoma značajnih za funkcionisanje tijela. Od tih 10 njih 7 je glavnih čakri, tj. glavnih vrtloga. Kasnije ćemo ustanoviti da su te čakre zaista kanali za prijem životno-kosmičke energije, koji se sami otvaraju i oživljavaju kada se pravilno i tačno i liječi energetski sistem aure.

Životno-kosmičku energiju organi i sistemi u organizmu primaju preko vrtloga-čakri. To znači da su za liječenje značajne sve čakre, koje je Rafael Rosen (Rafael Rosen) nazvao tačke otvaranja za pojedini organ.

Kod liječenja pojedinih organa tijela moramo primeniti, pored postupka munjevitih transformacija, još i postupak otvaranja čakre ili, bolje rečeno, puteva za prolazak energije do određenog organa. Pojedini organ mora kontinuirano da prima tu energiju, jer bi u suprotnom slučaju liječenje bilo neuspješno; ukratko, bolest bi se povratila ako ne bismo otvorili put za trajni protok energije.

Oblik i oštećenja aure daju odličan prikaz stanja organizma. Iz oblika aurinog polja (razdaljina od tijela, nepravilnost oblika, rastrgani rubovi, crne rupe) možemo vrlo lako ustanoviti uticaje drugih energija; iz oštećenja tog polja ustanovljavamo sva oštećenja koja su vezana za njegovo fizičko tijelo. Oštećenja aure poznajemo kao mjesta bez energije - vakum, i kao mjesta gdje je previše energije - živi organizam. Sva klasična oštećenja možemo svrstati u te dvije grupe.

VAKUM je mjesto, tj. područje, u auri bez energije i pravo je leglo za viruse i bakterije. Ako vakum postoji na uhu, velika je vjerovatnoća da će uho brzo da oboli. Vakum se liječi tako što mu se dovodi odnosno kanalise energija. Tu nema poteškoća, jer je životno-kosmička energija čista, božanska, veoma uspješna i nema negativnih ili štetnih posljedica po organizam.

ŽIVI ORGANIZAM je mjesto, tj. područje, gdje u auri postoji višak energije. Taj višak energije ponaša se kao živi organizam koji, se hrani energijom aure i time je oštećuje. Živi organizam u auri nema snage da se odlijepi od nje, jer je bez svoje vlastite životne energije. Liječimo ga tako, što mu prvo damo životnu energiju, da se može odlijepiti od aure, i tek ga tada odstranjujemo. To odstranjivanje, kao i ceo opisani proces, teče bez negativnih posljedica, kako za pacijenta, tako i za terapeuta, jer nas životno-kosmička energija štiti i onemogućuje da bolest primimo na sebe.

To ovde potenciram zato što sam kroz višegodišnji terapijski rad ustanovio da liječenje vakuma živih organizama bioenergijom nije primjereno. Tokom čišćenja živih organizama, u kojima je skrivena bolest, bioenergetičar za vrijeme terapije prima na sebe bolest od pacijenta i zarazi se, razboli ili čak umire. Isto tako, kada sledećem, tj. drugom pacijentu liječi vakum (bioenergetičari pogrešno vakum nazivaju "negativna energija") predaje mu i bolest prvog pacijenta, jer je terapeutova energija već zaražena.

Ubijeden sam da su bioenergetičari najveći prenosioci bolesti energetskih sistema između različitih pacijenata. Njihova praksa i život

to potvrđuje: pokazalo se da većina bioenergetičara u Sloveniji umire između pedesete i šezdesete godine, vrlo malo njih doživi duboku starost.

3.2. Meditacija svjetlosti

Kod tog poznatog oblika duhovnog života, koncentrisanog i usmjerenog razmišljanja, opuštanja tenzije tijela, koji se sa Istoka raširio na cijeli svijet, postoji više oblika djelovanja i izvođenja: npr, kod svake klasične meditacije se kao uslov za uspjeh zahtijeva određen položaj tijela, takozvana "asana". Kod meditacije za terapeuta životno-kosmičkom energijom to nije potrebno. Jedino što se preporučuje je da se namestimo kako nam je udobno: možemo sjedjeti, ležati ili biti u nekoj "asani", ako je poznajemo. Oči mogu biti otvorene, što je izuzetak od svih drugih meditacija, gdje je obavezno da su oči zatvorene.

Meditira se na izvor Svjetlosti, koju primamo univerzalnom Ljubavlju da nam tijelo reaguje u Radosti. Udobno se namjestimo i za početak zatvorimo oči.

Počinjemo sa ujednačenim i dubokim disanjem kroz nos. Trudimo se da registrujemo strujanje vazduha kroz nos; kada udahnemo i kada izdahnemo osjećamo snagu vazduha. Prema individualnom osjećaju, približno posle deset udisaja i izdisaja, počinjemo udisati svjetlost i puniti cijelo svoje tijelo bijelom svjetlošću. Kada izdahnemo, zamišljamo da dajemo svjetlost i drugim bićima. Zatim udišemo ljubav i na kraju udišemo radost. Kod izdisaja želimo da i drugi budu srećni i radosni.

Vrijeme trajanja meditacije rasporedjujemo sa ciljem opuštanja organizma: meditacija mora da ispuni taj uslov opšteg opuštanja.

Opisana početna meditacija se može izvoditi i kroz pjevanje. Iako je možemo pjevati na svom maternjem jeziku, po mišljenju mnogih učitelja najuspješnija je kada se pjeva u originalnom obliku, na starohebrejskom jeziku.

HA VA YA TI OR A-HA-VA WE SIM HA

(Ja sam biće svjetlosti, ljubavi i radosti)

Pjevamo u grupi po tri puta isti stih (HA VA YA TI OR AHAVA WE SIM HA), tako da drugi put povisimo glas za polovinu oktave i treći put pjevamo riječ za svjetlost (OR) toliko dugo koliko imamo vazduha u plućima. Ta tri stiha četiri puta ponavljamo, dok peto ponavljanje zaključimo stihom : HA VA YA TI OR AIN SOF, kao da ga čitamo.

3.3. Mjerenje energije

Poznato je da su još u starom vijeku ljudi mjerili energiju. Prvi instrument su, vjerovatno, bile rašlje, dvije grane u obliku slova V. U civilizaciji staroga Egipta kao mjerač cvjeta visak, koji je i danas u upotrebi. Biotenzor i L antene su upotrebljavali za posebne namjene. Danas se ti instrumenti mogu nabaviti u pozlaćenoj ili posrebrenoj varijanti, čak imaju i neke čudne anatomske oblike, što sve skupa više služi za demonstraciju i lijep izložbeni eksponat, nego za neki ozbiljniji posao. Ti instrumenti, zbog svojih mehaničkih osobina i nedostignutog stanja svijesti terapeuta, pokazuju pogrešno i zavedu većinu radiestezista.

Rafael Rosen (Rafael Rosen) je uspio da otkrije očni senzor. On je taj senzor upotrijebio kao mjerač i većinu svog djela kontrolisao je tim instrumentom. Paralelno Rosenovem otkriću, naučnici su otkrili, da oči vidno reaguju na istinu, da se mijenjaju kada je pred njima skrivanje istine. Tu pojavu su prostudirali i danas se na svim graničnim ili aerodromskim kontrolama snimanjem očiju putnika određuje da li neko prenosi zabranjenu robu ili ne. Iako na različitim osnovama, i Rosen i naučnici govore o jednom te istom, o reakciji timusne žlijezde.

Očni senzor je, jednostavno rečeno, podrhtavanje odnosno tresenje trepavica kada su oči u određenom položaju horizontalnog pogleda prema dolje. Senzor djeluje kod svakog čovjeka, razlika je možda samo u tome da nekima senzor ne djeluje jer su u stresnom stanju, ili ih određeni faktori smetaju, pa je potrebno terapeutsko liječenje.

Senzor odredimo tako da lagano sklopimo trepavice dok oči gledaju pravo, horizontalno. Iz horizontalnoga položaja oči polako pomičemo prema dolje i natrag do početnog položaja. Pogled ne

podizemo nad horizontalni položaj, jer senzor u tom polju lažno reaguje. Oči odnosno pogled pomjeramo fizički, ne u mislima. Kod pomicanja očiju od horizontalnog položaja prema dolje, u jednom odredjenom položaju trepavice će početi spontano da podrhtavaju, da se tresu. U tom položaju zadržavamo oči i pušamo trepavice da se tresu; možemo im malo i pomoći.

Očni senzor je uvijek u istom položaju i nije ga potrebno svaki put iznova tražiti. Treba samo da usmerimo pogled očiju nadole, pod istim uglom kao prvi put, kada smo otkrili senzor, i trepavice će već da se tresu. U terapeutskoj praksi se za vibriranje trepavica u položaju senzora odomaćilo ime "blinkanje". To se vezuje na isprekidanost snopa svjetlosti koja pada u oko prilikom tresenja trepavica, pa nam izgleda kao da radi žmigavac - blinker.

Danas mjerenje blinkerom daje najtačnije rezultate kod mjerenja energetskih stanja u prirodi. Ako smo dovoljno pažljivi da blinker namjenski ne programiramo, mjerenja su sto odsto tačna. Indikacija senzora je izrazito tačna, jer je senzor povezan sa timusnom žlijezdom koja reaguje na ta stanja.

Najbolje mjerenje energetskog stanja i duhovnih komponenata je direktno mjerenje INTUITIVNIM SENZOROM. Taj senzor je lociran na duhovnom nivou i o njemu će biti govora na III stepenu, gdje ćemo zajedno upoznati i MENTALNE ISKRE ili STRIJELE kao način transformacija. Mentalne iskre traže brza mjerenja, za koju odlični očni senzor postaje spor. Rad terapeuta sa urocima, prokletstvom i magijom zahtijeva još brža mjerenja, posebno u trenucima odnosno vremenu kada se blokira crnomagijsko djelovanje na pojedine objekte ili prekida kanale djelovanja magije na žive organizme.

Ako već poznajemo mehaničke mjerače i želimo preći na intuitivni senzor, to najlakše dostižemo preko očnoga senzora. To znači da ako ne želimo da izgubimo previše vremena na treniranje i traženje intuitivnoga senzora terapeut mora obavezno naučiti, savladati djelovanje očnog senzora.

Skalu za mjerenje očnim senzorom zovemo **Orgonska skala**. Iako skala izgleda jednostavna i nerazvijena, jer ima samo deset podeoka, potpuno

zadovoljava potrebe terapijskih poslova. Ta skala je diferencirana i dvodelna:

- a) prvih pet podeoka (1 - 5) upotrebljavamo za mjerenje energije na fizičkom nivou i poznata je kao Fizička skala, i
- b) sa još pet narednih podeoka (6 - 10), za mjerenja na duhovnom nivou.

Nemamo problema ako za mjerenje uzmemo i neku drugu postojeću skalu, kao što su procenti, stepeni, metri i slično. U mnogim primjerima mjerenja upotreba drugih skala je nužna potreba i korisna je. Mogli bismo reći da Orgonsku ili skraćenu Fizičku, i sve druge postojeće skale, koristimo za mjerenje određenih parametara.

ORGONSKA SKALA

- 0. ENERGETSKI VAKUM: NEMA ŽIVOTA, životna energija nije prisutna, organizam je u vakumu. To stanje je stanje mrtvog komplementarnog partnera, nesrećnih energija, implantata, mrtvih duša i slično.**
- 1. VRLO SLABO: ORGANIZAM NIJE SPOSOBAN ODRŽATI ZDRAVLJE, osoba ima premalo životne energije. To je stanje bolesti i organizam će teško uspjeti da ozdravi bez naše ili medicinske pomoći.**
- 2. SLABO: STANJE KADA JE ORGANIZAM SPOSOBAN ODRŽATI ZDRAVLJE, ALI MU MORAMO MALO POMOĆI DA BI BRŽE OZDRAVIO, jer osoba nema dovoljno životne energije. Pomažemo organizmu energetskom terapijom; tradicionalna medicina za to stanje teško može da odredi tačnu dijagnozu.**
- 3. DOBRO: ORGANIZAM MOŽE SAM DA OZDRAVI, ima dovoljni minimum životne energije i može da održi dobro stanje bez naše pomoći; medicina ne registruje bolesno stanje i, običajno, preporučuje fizičke aktivnosti i vitamine.**
- 4. VRLO DOBRO: OSOBA JE DOBROG ZDRAVSTVENOG STANJA, ima dovoljno životne energije i nije potrebno intervenirati, možda jedino pružiti pomoć u određenim pripremanjima.**

5. **ODLIČNO: OSOBA JE IZRAZITO DOBROG ZDRAVLJA**, u većini slučajeva su to mlađi ljudi, djeca, ili oni koji treniraju neki sport.

Taj prvi dio Orgonske skale zovemo, takođe, **ŽIVOTNA SKALA** i upotrebljavamo je samo za rad na fizičkom tijelu.

6. **STANJE KADA SE OSOBA POČNE BAVITI JOGOM I MEDITACIJOM**, kada počinje duhovni rast.
7. **TO STANJE IMAJU ONI KOJI REDOVNO MEDITIRAJU** ili se bave nekom drugom duhovnom disciplinom.
8. **STANJE UČITELJA, DUHOVNIH VOĐA I GURUA.**
9. **STANJE POSVEĆENIH LJUDI, AUTORA RELIGIJA**, najviše stanje duhovne posvećenosti.
10. **STANJE OSOBE U PROCESU TRANSCEDENCIJE, SPAJANJE SA KOMPLEMENTARNIM PARTNEROM, BESKONAČNA SVJETLOST, NAJVIŠE STANJE - PROSVJETLJENJE**

Za aktiviranje senzora većina kandidata traži pomoć i vođenje. Lakše je onima koji poznaju djelovanje viska. (**Savjet kandidatima: poznavanje viska je dobra preporuka**). U početku nam pomažu fizičke vježbe, koje omogućavaju brže aktiviranje senzora.

Jedna od tih vježbi je i "diši kao pas", koju preporučuje Naomi. Nju možemo zamijeniti i trčanjem na svježem vazduhu, u prirodi.

Vježba diši kao pas: stojimo presavijeni u obliku slova C, ruke opuštene vise niz opušteno tijelo. Počinjemo ispuštati vazduh iz pluća koliko je to moguće i ujedno skačemo. Glava, i ruke koje vise, nekontrolisano se njišu i opterećuju tijelo. Izdišemo tako da se izdisaj jako čuje i ujedno pazimo da ne udarimo u kakav predmet ili da ne padnemo. Kad počne da nam se vrti u glavi sjednemo i probamo djelovanje očnog senzora. Obično, blinker radi.

Ako, i pored tog treninga, senzor ne radi (što je rijetka pojava), potrebna je terapijska intervencija. Terapeut prvo mora otvoriti tačke otvaranja za senzor, koje se nalaze iznad obrva i ispod donje trepavice kod oba oka. Takođe, moramo izliječiti sve traume, ovisnosti i strahove. Liječenje obično izvodi vođa tečaja za terapeute.

3.4. Prijemna i predajna ruka

Veza između mjerača (senzora) i mjerne tačke (organizam, organ, mjesto i sl.) je naša ruka koja ima direktan kontakt sa energijom na mjernom mjestu tijela ili na prizvanom duhovnom tijelu. Mjerimo vakume ili suvišnu energiju. Najbolje ćemo osjetiti vakum, tj. bezenergetska stanja, rukom koja predaje energiju, a mjesta sa živim organizmom, tj. sa suvišnom energijom, rukom koja prima energiju.

Energija je protočna, preko jedne ruke ulazi u tijelo i kroz drugu ruku izlazi iz njega. Možemo reći da je jedna ruka prijemna, a druga predajna. U praksi znamo da su i jedna i druga ruka i prijemne i predajne, samo da jedna više prima, a druga više predaje energiju. To je dovoljno da na osnovu toga odredimo osobine za obje ruke.

Određivanje prijemne i predajne ruke: to, običajno, radi terapeut koji već poznaje svoje ruke i kojem dobro radi očni senzor. On postavlja svoj lijevi dlan obrnut prema dolje iznad desnog dlana kandidata, i desni dlan obrnut prema gore, ispod lijevog dlana kandidata. Dlanovi se ne dodiruju i nalaze se na oko pet centimetara razdaljine. Kandidat i terapeut mjere, blinkaju, i, ako je blinkanje kontinuirano, kandidat ima iste osobine ruku kao terapeut. Ima istu ruku za prijem i, takođe, za predaju energije.

Ako se blinkanje odmah prekine, terapeut diže svoje ruke i prekrsti ih tako da postavi lijevi dlan iznad lijevog dlana i desni dlan ispod desnog dlana kandidata. Nakon ukrštanja ruku terapeut okrene dlanove, tako da su obrnuto postavljeni u odnosu na prvi primjer. Blinker će djelovati kontinuirano, što znači da kandidatove ruke imaju suprotne osobine od ruka terapeuta: ako terapeut ima lijevu ruku prijemnu i desnu predajnu, kandidat će imati lijevu ruku predajnu, a desnu prijemnu.

Posle određivanja osobina ruku možemo probati kombinovano djelovanje ruku i senzora. Poznato je da mjesta na tijelu bez energije oduzimaju energiju iz terapeutovog dlana, da bi nadoknadili svoj manjak i da suvišnom energijom tijela predaje energiju u terapeutov dlan da bi se je oslobodilo. Zato je razumljivo da ćemo kod traženja vakuma koristiti ruku koja predaje energiju, i suprotno: kod traženja suvišne energije, elementala i slično, upotrijebi ćemo ruku primanja energije.

Za treniranje očnog senzora najjednostavnije je koristiti običnu plastičnu čašu. Plastika je mrtva materija i ponaša se kao vakum. Oči postavimo u položaj da nam blinker radi i mlitavom, dovoljno istegnutom šakom predajne ruke ravnomjerno prelazimo rukom iznad čaše. Udaljenost ruke iznad čaše neka bude približno deset centimetara, iako razmak nije definisan. Posvetimo pažnju očnom senzoru, blinkeru, koji kod prelaza ruke preko plastične čaše prekine s treptanjem i na dovoljnoj razdaljini ruke od čaše ponovo počne da radi.

Kada osjetimo da blinker reaguje na prelaz ruke preko čaše, tu vježbu ponovimo udvoje. Jedan kandidat drži plastičnu čašu i gleda djelovanje blinkera drugog kandidata: gleda ga u oči. Drugi kandidat blinka i prelazi rukom sa lijeve na desnu stranu i obratno iznad čaše koju ne vidi, odnosno ne zna njen položaj. Kad jedan od učesnika ustanovi da je blinker, odnosno da su mu trepavice prestale djelovati u položaju kada je ruka drugog kandidata putovala iznad čaše, oni zamijene uloge. Kandidat koji mjeri ne smije poznavati položaj plastične čaše, jer bi mu počeo djelovati ego i ne bi mogao dobiti tačan odgovor, ne bi dobio pravi rezultat.

3.5. Komplementarna energija

Rafael Rosen (Rafael Rosen) je na svojim tečajevima bioergonomije sasvim slučajno otkrio da je, kada su se dva kandidata susrela, njihova energija naglo porasla. U početku nije znao što to znači, ali je ubrzo ustanovio da je sve što postoji u svemiru stvoreno u paru. Da je sve povezano u dvoje vidimo iz mnogih primjera: ne bi bilo hladno kada ne bi bilo vruće, muško i žensko, dan i noć, lijepo i ružno, tvrdo i mekano, suvo i mokro, i slično, i da na svijetu ništa ne postoji ako nema dvojnosti. U prirodi uvijek postoji i drugi deo svake kreacije i tu je činjenicu Rafael Rosen (Rafael Rosen) nazvao komplementarna energija.

Komplementarna energija je osnovni element bioergonomije i uzimaćemo je kao osnovu u svim transformacijama. Kao što ćemo

kasnije videti, komplementarna energija je osnovna zakonitost svih zakona svemira - **dualizam je aksiom**.

Otkrivanjem komplementarnih energija Rafael Rosen (Rafael Rosen) je obogatio svoje pravilo za transformacije iz jednog u drugo energetska stanje, koje je **Pjer Buri (Pier Buri)** nazvao **Zbir uzroka**. To pravilo, malo dopunjeno, u upotrebi je još i danas.

ZBIR UZROKA (npr. želimo izliječiti strah od visine): aktiviramo očni senzor i zamislimo da u jednoj ruci držimo zbir uzroka da nas je strah od visine, a u drugoj ruci komplementarnu energiju tog zbira uzroka. Pokretima ruka, u kruženju rukama u mislima miješamo i zbir uzroka i komplementarnu energiju tog zbira. Istovremeno, u mislima izgovaramo: **"Uzmem zbir uzroka, da me je strah od visine, plus komplementarnu energiju toga zbira uzroka"** i blinkamo. Kada blinkanje stane, prekidamo u mislima miješanje rukama jer se transformacija već desila, što možemo novim mjerenjem da proverimo.

Sa tim pravilom, **pravilom Zbira uzroka** Rafael Rosen (Rafael Rosen) izveo je većinu svojih eksperimenata i postavio osnovne temelje bioergonomije.

Životno-kosmička energija, koju u bioergonomiji upotrebljavaju kao izvor života, je u suncu, koje se nalazi u sredini svemira i ima beskonačan potencijal. Sunce daje energiju svim bićima na zemlji i održava ih u životu. Komplementarna energija tog sunca u sredini svemira je sunce istih potencijala koje se nalazi u sredini Zemlje.

Ekperimenti i mjerenja su pokazali da i naši preci snažno djeluju na naš organizam, karakter i zdravlje. Uzrok je u našim genima, koje smo naslijedili po pola od oca i od majke. Takođe, i naši roditelji naslijedili su gene svoji roditelja. Praksa je pokazala da čak sedmo koljeno naših predaka može da djeluje na naš organizam. Jednak broj predaka imamo po ocu i po majci, što za sedmo koljeno znači 128 predaka po ocu i 128 po majci: svi oni mogu nasljedno da djeluju na naš organizam. Uz to moramo uzeti u obzir da svaki od naših predaka ima svog komplementarnog partnera od kojeg je zavisn i koji direktno djeluje na njega. Znači da našem broju predaka po ocu i majci moramo dodati još i njihove komplementarne partnere, što udvostručuje broj osoba iz naše

istorije koje djeluju preko genetskoga zapisa na naš organizam: konačni zbir osoba je 512.

3.6. Boje

Boje su deo svjetlosti i snažno utiču na djelovanje organizma. Svjetlost je većinski deo životno-kosmičke energije, zato je logično da ima poseban značaj u terapiji. Ogradićemo se samo na vidni dio spektra elektromagnetnih talasa i na glavni značaj nekih boja koje ćemo veoma često upotrebljavati. Neće biti suvišno da posjetimo neki od tečaja terapije bojama, gdje možemo ponovo registrovati da i terapija bojama može biti uspješna jedino ako upotrijebimo osnovne i komplementarne boje i njihovu medjusobno povezanost odnosno zavisnost od osnovne boje.

Boje, tj. djelovi bijele svjetlosti, su veoma značajni za naš organizam. Terapeuti kod održavanja kondicije svaki dan unosimo u tijelo određenu boju. Način unošenja boje u organizam možemo izvesti na više načina, što definišu razne tehnike. Jedan od najuspješnijih načina unošenja boje u tijelo je, svakako, kabalistički način emeniranja:

Iz sunca beskonačnih potencijala u sredini svemira uzmemo (u mislima) zraku bijele svjetlosti i povučemo je do vrha svoje glave. Odatle zraka putuje u desnu stranu glave i, kada u mislima obojimo polovinu glave bijelom svjetlošću iz te tačke, povučemo zraku u lijevu stranu glave i obojimo i drugu polovinu glave bijelom svjetlošću. Nastavimo da vučemo zraku svjetlosti u desno rame i obojimo ruku i rame, čineći to isto sa lijevim ramenom i rukom. Iz lijevog ramena zraka ide u sredinu kičme pod rebra i tada obojimo tijelo bijelom bojom. Zraka putuje potom u desni kuk i obojimo kuk i nogu, odatle putuje u lijevi kuk, pa bojimo kuk i nogu bijelom bojom. Zraka nastavlja put među noge i odatle direktno u centar zemlje, obavije se oko sunca beskonačnog potencijala i vraća se do trtice na početak kičme. Sada se zraka okreće obliku spirale oko svakog kičmenog pršljena do glave i nastavlja put do sunca u sredini svemira.

Na taj način ćemo svaki dan unijeti u tijelo boju toga dana. Kasnije to postaje tretman koji redovno izvodi svaki terapeut. Bojenje je sastavni dio održavanja kondicije i postaće svakodnevna navika.

Tijelu je svaki dan potrebna druga boja.

Ponedjeljak	-	CRVENA;
Utorak	-	ŽUTA;
Srijeda	-	LJUBIČASTA;
Četvrtak	-	NARANDŽASTA;
Petak	-	ZELENA;
Subota	-	BIJELA;
Nedjelja	-	PLAVA.

Uticao boja na pojedine organe i funkcionalne sisteme tijela možemo pratiti, takođe, preko boja pojedinih energetskih vrtloga, "čakri". Čakre svijetle svim bojama, jedino su pojedine boje izrazitije. Gledajući na intezitet tih boja liječimo pojedine organe kada dodajemo boju pojedinoj čakri. Logično je da je to boja koja dominira u čakri.

Raspored boja po čakrama:

I čakra	-	CRVENA;
II čakra	-	NARANDŽASTA;
III čakra	-	ŽUTA;
IV čakra	-	ZELENA i TIRKIZNA;
V čakra	-	PLAVA;
VI čakra	-	NARANDŽASTA;
VII čakra	-	SREBRNA i ZLATNA.

Sa analizom uticaja energija na naše tijelo možemo ga podijeliti na dva dijela. Od dijafragme prema dolje je polje uticaja fizičkih energija, a od dijafragme na gore je polje uticaja duhovnih energija. Možemo reći da su prva, druga, treća i djelimično četvrta čakra zemaljske, dok su čakre iznad dijafragme djelimično četvrta, peta, šesta i sedma, duhovne čakre.

Srednja, IV čakra - srčana jednako prima i jednu i drugu energiju i ona je vezni čvor sistema fizičke i duhovne energije u ljudskom tijelu.

Kod terapije životno-kosmičkom energijom nije potrebno posebno brinuti za čakre, jer se nakon liječenja sistema aure i dodavanja energije čakre moraju aktivirati, otvoriti i primiti tu energiju. Problem nastaje samo u slučajevima kada je neki organ, koji je vezan za taj vrtlog, za određenu čakru, teško bolestan. U slučajevima često se dešava da toj čakri moramo da dodamo energiju da bi lakše izliječili oboljelo mjesto.

Boje kroz čakre unosimo tako da u mislima povučemo zraku boje za prvu, drugu i treću čakru kroz noge iz sunca u sredini zemlje. Četvrtu čakru punimo zelenom bojom iz sunca u sredini zemlje i tirkiznom iz sunca u sredini svemira. U petu, šestu i sedmu čakru boju unosimo iz sunca u sredini svemira preko sedme tjemenske čakre. Boje unosimo u tijelo tako što zamislimo da stojimo.

Na primjer, za prvu čakru povučemo crvenu zraku iz sunca u sredini zemlje kroz obje noge do trtice i zavrtno prvu čakru u smjeru kazaljke na satu kod muškaraca i obratno kod žena. Svaka sljedeća čakra se vrti u suprotnom smjeru. Slično napravimo za sedmu čakru, samo što uzmemo svjetlosni zrak od sunca iz sredine svemira i direktno aktiviramo srebrnu i zlatnu boju. Drugu, treću, petu i šestu čakru aktiviramo zrakom iz odgovarajućeg sunca i određene boje čakre tako što povučemo zraku do korijena čakre i aktiviramo njen prednji i zadnji dio. Četvrtu čakru prvo aktiviramo zelenom bojom iz sunca u sredini zemlje, a zatim tirkiznom bojom zrakom iz sredine svemira.

Od svih boja u terapijskoj praksi najviše upotrebljavamo plavu boju, koja nam mnogo pomaže kod transformacija na fizičkom tijelu. Druge osobine boja mogu se upoznati iz tabela; mi im posvećujemo najviše pažnje kod upotrebe mentalnih iskri, odnosno u procesima brzog liječenja.

3.7. Liječenje u bioergonomiji

Fantastično saznanje i praktično djelo liječenja Rafaela Rosena (Rafael Rosen) nije postalo stalna terapijska tehnika, iako će njegovo djelo ostati zapisano u historiji pionirskih eksperimenata sa životnom energijom i osnova za mnoge moderne tehnike. Po mojoj ocjeni, bioergonomija će

uvijek biti osnova vaspitnog sistema za terapeuta životno-kosmičkom energijom i biće uvijek nit povezivanja između tradicionalne medicinske nauke, njenih saznanja o fizičkom tijelu medicinske nauke i energetskog liječenja na duhovnom nivou.

Rosenov mjerač, očni senzor ili blinker podigao je tačnost mjerenja na tako visok nivo da su svi ostali mjerači npr. visak (u klasičnom ili drugim, čudnim oblicima), bio-tenzor, L-antene, rašlje, elektronika i slično) postali potpuno neupotrebljivi. Očni senzor skoro da nema greške; ustvari, on je prelazni mjerač koji je i naučno dokazan. Očni senzor, tj. blinker, omogućava da preko fizičkog treptanja trepavica postepeno pređemo na duhovni, tj. intuitivni senzor.

Intuitivni senzor je danas u svijetu potpuno nepoznat instrument, iako se da zaključiti da su ga, vjerovatno, upotrebljavali, a da nijesu toga bili svjesni, mnogi, odnosno većina visoko duhovno razvijenih istorijski poznatih autora religija i posvećenih osoba. Intuitivni senzor daje odgovor na sva duhovna pitanja sa apsolutnom tačnošću.

Taj senzor ja već dugo upotrebljavam, više od dvadeset godina. Otkrio sam ga sasvim slučajno, prilikom treniranja intuicije i njene primjene u praksi.

Sve dijagnoze i zahvate koji daju visoke rezultate, ili, kako neki kažu, izlječenja, koja se smatraju za čuda, posebno u liječenju uroka, prokletstva i crne magije, ustanovio sam tom intuitivnom mjernom tehnikom. Kao što sam već u poglavlju o očnom senzoru, blinkeru, naveo, tehniku intuitivnoga senzora savladaćemo na posljednjem, trećem stepenu tečaja za majstora-terapeuta životno-kosmičkom energijom.

Isto tako, biće izveden prelazak na liječenje mentalnim iskrama preko transformacijskog znanja komplementarnih energija, tj. bioorgonomije. To pravilo **Zbir uzroka** biće dograđeno i upotrijebljeno u konačnom obliku u sljedećim poglavljima ove knjige.

Napomene radi, Rafael Rosen (Rafael Rosen) je dao na raspolaganje javnosti kompletnu radnu mapu u kojoj je ogroman broj crteža i dobrih

savjeta, a posebno su interesantni crteži tačkica otvaranja za pojedine organe i sisteme u organizmima. Njegovo životno djelo je tako danas dostupno svakom. Tu je još zbir strahova, spirale DNK, energetski oblici ćelija, skice energetskih stanja i još mnogo toga. Većina tog materijala je danas potrebna za vaspitanje terapeutskih kadrova, iako u praksi za terapeuta životno-kosmičkom energijom nema tako značajnu ulogu.

MEDITACIJA

Naš zadatak, zadatak terapeuta sa životno-kosmičkom energijom je da upoznamo sebe, očistimo se od svih uticaja i duhovnim razvojem dostignemo univerzalnu ljubav, koja će nam omogućiti da kod terapija ne upotrebljavamo više sistem "uključeno-isključeno". Rad na sebi je zadatak svakog terapeuta i upravo meditacija može da mu da odgovor koje osobine on posjeduje i kako su one kod njega razvijene. Prema mom saznanju i iskustvu meditaciju nije potrebno izvoditi više nego jednom, ili najviše dva puta godišnje. Naime kad saznamo koje su nam osobine nerazvijene, potrudimo se da ih razvijemo.

Opustimo se, zatvorimo oči i dišemo jedno vrijeme kroz nos. Posle opuštanja zamislimo da se nalazimo u pokrajini gdje je voda a iznad nje brijeg. Popnemo se na vrh brijega i sjednemo. Dolje, u dolini ispod sebe, vidimo vodu i pored vode na obali grumenje zemlje. Za nas svaki grumen znači neku osobinu, deo našeg karaktera i života, kao što su sreća, ljubav, porodica, posao, prijateljstvo i slično. Ostajemo na vrhu brijega i pošaljemo svoje fizičko tijelo da ide niz brijeg u dolinu. Vidimo svoje fizičko tijelo kako ide niz brijeg i kako dolazi do grumenja koje prikazuje naše osobine, uzima ih u ruke i baca u vodu. Ako za neku osobinu nemamo više grumen, ne sekiramo se, već grumenje pobacamo u vodu i gledamo šta se sa njim događa. Naše fizičko tijelo polako dolazi na vrh brežuljka, i mi se spojimo sa fizičkim tijelom; zatim izađemo iz meditacije.

Analiza nam pokazuje da, ako grumenje za određenu osobinu leži na obali; mi tu osobinu imamo. Ako nekog grumena nema, nemamo tu osobinu. Ako grumenje koje bacamo u vodu pliva, raspada se, tone i slično, njegovo ponašanje govori, koliko su te osobine prisutne i kako se ponašaju u nama. Voda smo mi, grumenje su naše osobine i ponašanje

grumenja u vodi pokazuje kako se određene osobine manifestuju u nama.

4. OSNOVA ZA HATMARU

Naomi Fajnberg (Naomi Feinberg) je, kao što sam već pomenuo, usavršila sistem za zdrav život i nazvala ga "Hatmara biotransformation". Ona predaje bioorgonomiju i razvija kvalitetna dostignuća svog učitelja Rafaela Rosena (Rafael Rosen). Ona je jedinstvena osoba, koja je visoko duhovno razvijena, možda na nivou budisatve, i njeno učenje ima čisto duhovni kvalitet. Iako neki pacijenti i terapeuti imaju osjećaj da Naomi ne radi sama i da nije uvek stabilna kod ocjenjivanja, svi njeni potezi su fantastični i uspješni. Za uspješno djelovanje merkave i transformacije iz jednog stanja u drugo ona sama kaže: "Ne znam kako to djeluje, ali djeluje". Siguran sam da će svako ko se opredijeli za njeno učenje biti zadovoljan. Mi ćemo uzeti onaj deo njenog fantastičnog učenja koji će nam omogućiti postupni duhovni rast i pedagoški postupak, kroz koji ćemo savladati vještinu brzog liječenja mentalnim iskrama, potrebnu za terapeuta životno-kosmičkom energijom.

4.1. Merkava

Merkava znači sinteza i mi ćemo je koristiti u transformacijama kao psihotroničnu mašinu. Naomi je u jednoj od svojih meditacija, na osnovu uputstva anđela čuvara, dobila merkavu u visokim planinama Indije. Njoj su orlovi, leteći preko čistog plavog neba, iscrtali linije i oblik merkave. Tada je registrovala trouglove i heksagrame koje su ljetenjem formirali orlovi i kombinovanjem tih likova pravili sliku. U početku nije znala šta to znači i zašto ima takvu viziju, koju joj je najavio anđeo čuvar. Kasnijom analizom Naomi je shvatila smisao merkave i njen značaj.

Ustanovila je da je merkava sinteza, sačinjena od tri osnovna elementa kreacije, i to od osnove, njene komplementarne energije i, mogli bismo reći u duhu hrišćanske tradicije, od božjeg blagoslova. Svaki sastavni element kreacije mora imati još dvije komponente: duhovnu i fizičku. Merkava povezuje kreaciju sa izvorom, i to duhovnu kreaciju sa suncem beskonačnog potencijala u sredini svemira, i fizičku kreaciju sa suncem beskonačnog potencijala u sredini Zemlje. Na primjer, ako hoćemo da napravimo merkavu za pojedinca, to znači:

1. da u terapiji povežemo njegov duhovni i fizički deo;
2. da povežemo duhovno i fizičko tijelo njegovom komplementarnom partneru;

3. da dodamo božanski blagoslov i za duhovnu i za fizičku komponentu.

4.2. Meditacija za izradu merkave

Meditaciju smo podijeli u tri faze:

Opustimo se i počnemo da dišemo kroz nos, pažnju posvećujemo prolasku vazduha kroz nosne kanale. To je možda jedina meditacija koju možemo izvoditi sa otvorenim ili zatvorenim očima.

1. **Zatim zamislimo sunce beskonačnog potencijala u sredini svemira i od njega u mislima povučemo zraku bijele svjetlosti do metar, metar i po iznad naše glave. Iz te tačke pustimo svjetlost da pada na naše tijelo, kao što voda pada iz tuša. Na hiljade svjetlosnih spirala obuhvataju naše tijelo, svjetlost probija kroz tijelo i puni ga bijelom svjetlošću. Od druge čakre pa nagore tijelo se osvjetli jače i oko našega tijela se stvara kupa bijele svjetlosti. Svjetlosna kupa u kojoj je naše tijelo je jednakostrana, što znači da u presjeku daje jednakostrani trougao.**

Preusmjerimo pažnju na sunce beskonačnog potencijala u sredini Zemlje i od njega u mislima povučemo zraku bijele svjetlosti do metar, metar i po ispod nogu. Iz te tačke pustimo svjetlost, kao vodu u fontani, da nam osvjetli tijelo odozdo. Svjetlost obuhvata naše tijelo, prolazi kroz tijelo i puni ga bijelom svjetlošću. Tijelo se jače osvjetli od nogu do pete čakre i stvara se oko tijela kupa bijele boje.

Obje kupe se na našem tijelu preklapaju i u presjeku prave jednakostrani heksagram. Naše tijelo je osvjetljeno sa dvije svjetlosne zrake, i to za duhovne i za fizičke komponente.

Napravimo pozitivnu afirmaciju: JA SAM HEKSAGRAM BIJELE SVJETLOSTI.

2. **U mislima pozovemo komplementarnog partnera i postavimo ga pored nas sa LIJEVE STRANE na maloj razdaljini. Muškarci za komplementarnog partnera zamišljaju žensko, a žene muškarca.**

Isto kao što smo za sebe, tako i za našeg komplementarnog partnera napravimo sa zrakom iz sredine svemira i sa zrakom iz sredine zemlje dvije kupe bijele svjetlosti, odnosno u presjeku jednakostrani heksagram.

Izradu svjetlosnih kupa zamišljamo tako da se osnovice kupa, krugovi, naš i našeg komplementarnog partnera, dodiruju.

U presjeku imamo dva heksagrama: njihove se stranice dodiruju.

- 3. Treći put idemo mislima u sredinu svemira i od sunca beskonačnog potencijala povučemo zraku bijele svjetlosti do iznad formiranih heksagrama, svog i komplementarnoga partnera. Iz te tačke pustimo svjetlost da, kao voda iz tuša, formira veliku kupu bijele svjetlosti u kojoj su oba heksagrama. Idemo u mislima treći put u sredinu Zemlje i iz sunca beskonačnog potencijala povučemo zraku bijele svjetlosti do ispod oba heksagrama. Iz te tačke osvjetlimo oba heksagrama i formiramo obrnutu veliku kupu bijele svjetlosti.**

Obje velike kupe se preklapaju i formiraju u presjeku veliki jednakostrani heksagram u kojem su oba mala heksagrama, naš i našeg komplementarnog partnera.

Tri heksagrama su nerazdvojiva celina i skupa stvaraju merkavu.

Na kraju meditacije dodajemo još pozitivnu afirmaciju: JA SAM MERKAVA BESKONAČNE SVJETLOSTI.

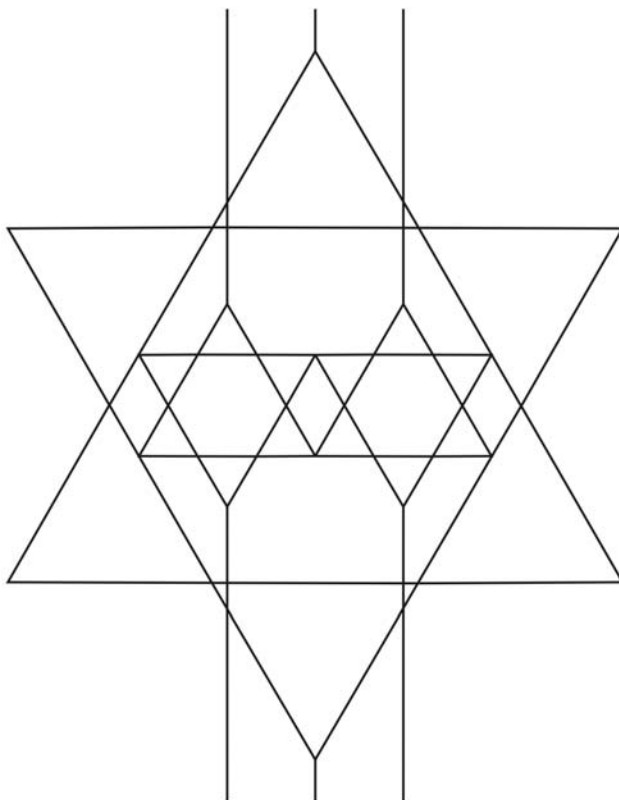
Tako smo za naše tijelo **napravili merkavu**. Merkava djeluje na naš organizam kao prefinjeni zaštitni sistem i, kada savladamo proces njenog stvaranja, postajemo pod uticajem njenog djelovanja jako osjetljivi za sva energetska stanja u vezi sa energijama bio sistema. Upravo radi toga terapeuti svako jutro naprave merkavu za svoje tijelo, da bi održali kondiciju za duhovnu komponentu organizma, i da bi se zaštitili od štetnih uticaja u procesu terapije.

Centar merkave je romb koji dodirivanjem svojih stranica formiraju naš i heksagram našeg komplementarnog partnera. To je mjesto odakle izlazi

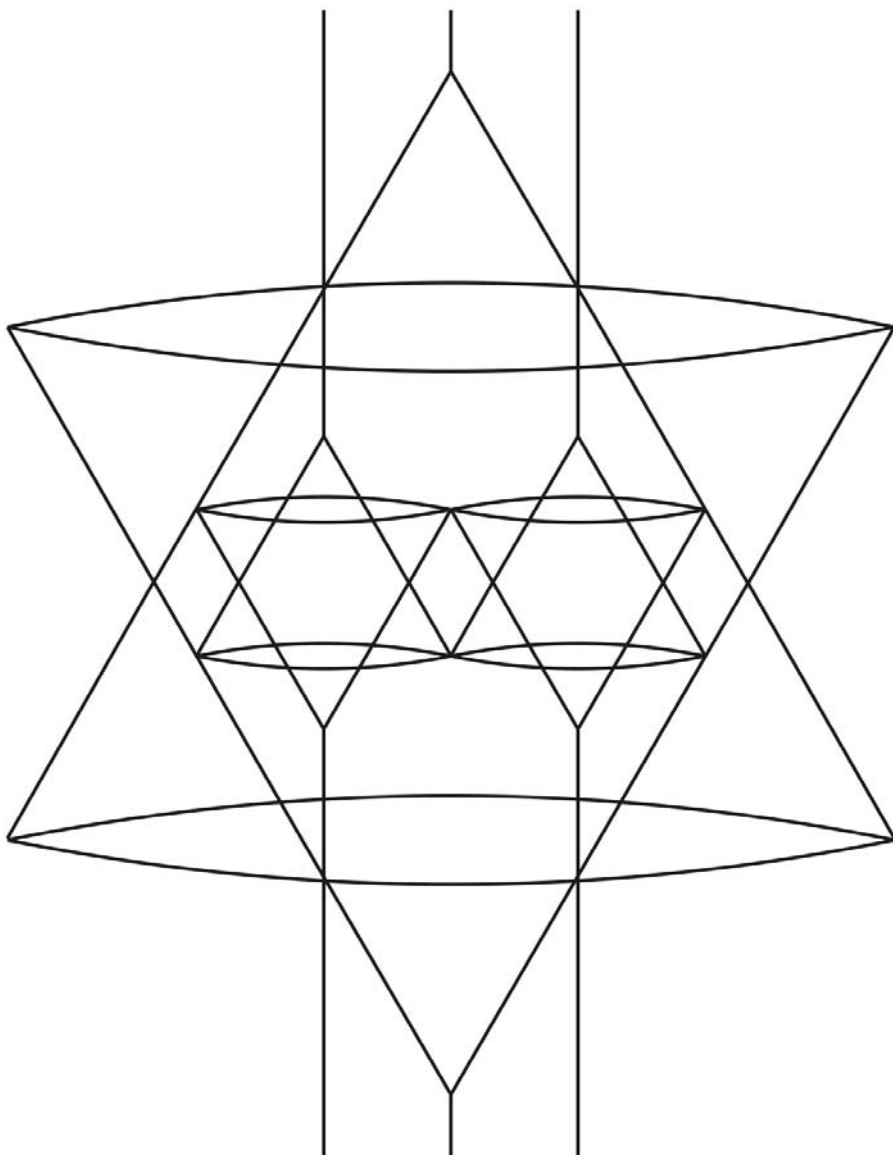
svjetlost i, ako pogledamo sunce beskonačnog potencijala u sredini svemira ili u sredini Zemlje, svjetlost isijava iz tog mjesta.

Sunce beskonačnoga potencijala u sredini svemira je merkava koja svijetli iz sredine i zovemo je **merkava beskonačne svjetlosti**.

Dvodimenzionalna MERKAVA

Trodimensionalna MERKAVA

Upotrijebićemo dva pojma za merkavu i to **napravimo merkavu i damo u merkavu**.

NAPRAVIMO MERKAVU je gore opisan sistem: meditacija pravljenja merkave

DAMO U MERKAVU je postupak kada već imamo napravljenu merkavu, kao što je merkava beskonačne svjetlosti, i u mislima postavimo određenu stvar ili transformaciju u sredinu te merkave. Sredina merkave je romb, koji stvaraju osnovni heksagram i heksagram komplementarnoga partnera, poznat kao **vrata merkave**.

Merkava beskonačne svjetlosti je sunce u sredini svemira koje nam šalje svjetlosnu, tj. životnu-kosmičku energiju za naš opstanak. Možemo još zamisliti da je preostali dio svemira, takođe, merkava, i da je kompletan svemir treća merkava. Time smo kompletan svemir definisali kao trojnu **merkavu beskonačne svjetlosti**. Tu trojnu merkavu beskonačne svjetlosti upotrebljavamo kod inicijacijskih postupaka.

Merkava je mašina koja samostalno liječi. Mnogo je primjera da su nestale bule, ekcemi, bradavice, rane, bolovi u zglobovima, zubobolja i slično nakon pravljenja merkave za ta mjesta.

Iz moje prakse mogu navesti primer da je bulica ispod nosa u obliku bradavice svakodnevnom upotrebom merkave nestala za nepun mjesec dana.

4.3. Boje u merkavi

Boje u merkavi djeluju na način kao što je opisan u prethodnom poglavlju o bojama, samo još uspješnije, je prisutan uticaj merkave. Bijela merkava je najviše u upotrebi, dok kod liječenja upotrebljavamo plavu merkavu. U svim liječenjima, tj. terapijama na fizičnom tijelu, radimo plavom bojom. Kod liječenja raka u upotrebi je ljubičasta boja. Eksplozivne karaktere smirujemo ako upotrijebimo roza boju, a u saobraćaju, da bi nas vozači dobro vidjeli, za automobile pravimo žutu merkavu.

Crtanjem, bojama i korišćenjem merkave možemo napraviti jedan od najuspješnijih talismana ili amajlija danas poznatih u svijetu. Rafael Rosen (Rafael Rosen) je otkrio da su ti crteži fantastično uspješni i zato im je dao ime **vudu (voodoo) crteži**.

Izrada tih crteža bazira se na spontanom crtanju tri božanski odobrene zrake sa tri različite boje. Tri zrake, tri dijela naše želje: osnove, komplementarne energije i božjeg blagoslova, da nam nešto uspije ili da se zaštitimo, razvijaju se pod kontrolom očnog senzora i zaštitnog djelovanja merkave.

VUDU CRTEŽ

Pripremimo bijeli list papira najbolje je uzeti standardni A4 list, i tri različite bojice. Ne koristimo sivu i crnu boju. Možemo upotrijebiti drvene bojice, koje su za početnika najbolje ili hemijske olovke, flomastere i slično.

Papir položimo na sto i u jednoj ruci držimo bojice. Zamislimo želju za koju ćemo izraditi vudu crtež, npr. da "pisanje ove knjige uspije".

U drugu ruku uzmemo jednu od bojica i dignemo je na približno 30 cm iznad papira. Postavimo oči u položaj senzora, blinkamo i zamolimo prvu zraku za našu želju. Kada počne da djeluje blinker, spustimo bojicu na papir i dozvolimo ruci da sama nekontrolisano crta po papiru. Kada blinkanje stane, prekinemo crtanje odnosno "škrabanje" po papiru. Tu bojicu položimo na sto.

Isto tako crtamo drugom i zatim trećom bojom: prvo zamolimo zraku i nekontrolisano crtamo po papiru dok blinkanje ne stane. Crtamo bojicama jednom preko druge na istom mjestu na papiru.

Tako smo napravili talisman koji će djelovati tako da će nam se želja ispuniti. Papir sa našim crtežom uspješno djeluje ako ga ostavimo na stolu, kao što je to radio Rafael Rosen (Rafael Rosen). On je naime ustanovio da crtež ne smije da bude zatvoren u knjizi ili fioci, jer neće djelovati.

Na vudu crtežu, na papiru, napravimo bijelu merkavu.

Sada poslije napravljene merkave vudu crtež će djelovati uspješno, bez obzira gdje ga ostavimo: u fioci, knjizi ili ormaru. Da bismo vidjeli da li vudu crtež djeluje i kako se energija ponaša, napravimo probu sa blinkanjem.

Položimo šaku nad crtež i počnemo blinkati. Dižemo polako ruku od crteža toliko vremena da blinkanje stane i počnemo šakom praviti krug iznad crteža na toj visini. Ako je rješenje naše želje moguće iz jednog smjera, blinkanje će pokazati taj smjer, a ako je potrebno više smjerova, pokazaće sve smjerove rješenja.

4.4. Merkava u bioorgonomiji

U svim transformacijama merkava će izvršiti konačni zahtjev, definisaće kraj transformacije i zatim omogućiti pozitivnu afirmaciju. U većini slučajeva koristimo merkavu beskonačne svjetlosti, merkavu u sredini svemira, da bismo realizovali naše transformacije. Realizaciju transformacije obavljaju svjetlosni ljekari koji se nalaze u sredini merkave.

Sada možemo obogatiti pravilo **Zbir uzroka** upotrebom merkave.

Uzmem zbir uzroka da me je strah od zatvorenog prostora, plus komplementarnu energiju tog zbira uzroka, i sve damo u merkavu beskonačne svjetlosti.

Ovo osnovno pravilo, koje ćemo upoznavanjem materije razviti do konačnog oblika, kada ga budemo zvali I pravilo, moramo pobliže razmotriti.

Zbir uzroka znači da se nijedna stvar ne desi samo zbog jednog uzroka, uvijek djeluje više uzroka neke bolesti, nikada ne možemo znati koliko. Tako je Pjer Buri (Pier Buri), Naomin komplementarni partner, predlagao da smatramo da je sve što terapijski transformišemo nastalo radi zbira uzroka, te da nije potrebno tražiti i nabrojati sve uzroke i pojedinačno raditi na njima. Postaje nam jasno, npr. da virusom gripa može da se zarazi samo jedan član porodice, a ostali ne. Onaj koji je obolio od gripa ispunio je sve uslove da oboli, ispunio je kompletan zbir uzroka, dok drugi to nijesu.

Komplementarna energija je nužni dio svake kreacije (to može biti stvar, ideja, predmet i slično, sve živo i mrtvo na Zemlji). Kreacija u prirodi ne može opstati ako nema komplementarne energije.

Merkava je zamišljena mašina koja realizuje naše terapeutske transformacije. Kažemo: "dajem u merkavu beskonačne svjetlosti" što znači da u mislima sve skupa položimo u centar merkave, u romb koji stvaraju dva heksagrama merkave. Kao što znamo, centar merkave su vrata iz kojih sija sunce beskonačne svjetlosti u sredini svemira.

Zbir uzroka je pravilo pomoću kojeg ćemo, u početnoj fazi učenja, moći uspješno da izvedemo veliki broj transformacija, koje će omogućiti početak rada i uspješno liječenje našeg energetskog sistema, aure.

4.5. Pravila transformacije

Prilikom definisanja određenih pravila uvijek se postavlja pitanje kako ta pravila dokazati. Mi, za sada, ne možemo dati dokaz ili odgovor na to iz dva razloga. Prvo, događaji na duhovnom nivou nemaju iste komponente kao na fizičkom nivou, i drugo, teško je nedefinisana energetska stanja, neki duhovni događaj, prikazati na definisanom fizičkom nivou.

Mislim da se nalazimo pred otkrićem tih duhovnih zakonitosti, koje postoje i djeluju pa je zato najbolje da te zakone za sada prihvatimo kao aksiome. Treba ih prihvatiti takve kakvi jesu i neka nam uspješna realizacija bude dokaz za svako pravilo. Naomi Feinberg je bila u pravu, kada je na moje pitanje kako te transformacije djeluju odgovorila: **"Ne znam, ali djeluju"**.

Naše transformacije, koje možemo, takođe, zvati mantrično-meditacijski sistem, jesu duhovna pravila koja prihvatamo i izvodimo kao aksiome na fizičkoj ravni. Isto tako, merkavu kao psihotroničnu mašinu na duhovnom nivou prihvatamo kao aksiom za uspješno izvođenje na fizičkom nivou.

To znači da su pravila, kao što je npr. Zbir uzroka, danas prihvaćeni terapeutski aksiomi, koje moramo izvoditi tačno tako kako su napisana. Njihova uspješnost je u praksi višestruko potvrđena, zato improvizacija u procesu liječenja nije dozvoljena, jer neće dati dobre, uspješne rezultate. Ništa nas ne ometa da izvodimo eksperimente da bismo otkrili nova saznanja, nova pravila, odnosno nove aksiome.

5. UZROCI BOLESTI

Medicinski gledano, bolest je stanje kada određeni faktori ostavljaju posljedice na organizam. Samo preventiva u tradicionalnoj medicini pokušava da postigne da do bolesti ne dođe i da živimo zdravo. Njeni tretmani primenjuju se na fizičkom tijelu i medicina će napraviti vidan korak napred kada bude počela da posmatra i energetsko stanje organizma, jer će tako upoznati prave uzroke bolesti i otkriti mogućnosti za uspješno liječenje.

Terapeut je u prednosti u odnosu na tradicionalno medicinu, jer gleda na bolest drugačije, od izvora do posljedice bolesti. Najveća pažnja alternativnog liječenja životno-kosmičkom energijom posvećuje se uzroku bolesti i ozdravljenju. Tu se susrećemo sa energijama koje djeluju na fizičko tijelo i postaje nam jasno da terapeut djeluje prije klasične medicine i da, na kraju, liječi organizam, odnosno savladava bolest. Kompletan pristup pacijentu, po mom mišljenju, morao bi biti takav da terapeut i ljekar rade istovremeno ili da ljekar ujedno bude i terapeut.

Razvoj bolest bismo, ugrubo, mogli da podijelimo na tri stadijuma.

PRVI stadijum je trenutak kada se pojavi i otkrije oštećenje na sistemu aure, koje još nije tako veliko da bi moglo da djeluje na fizičkom nivou. Medicina u tom stadijama ne zna šta se dešava sa pacijentom, jer on rijetko i traži pomoć, mada se povremeno slabo osjeća.

DRUGI stadijum je stanje kada fizičko tijelo počinje da se mijenja zbog oštećenja na sistemu aure. Indikator bolesti javlja se na fizičkom tijelu i medicina registruje stanje slabosti, ali još ne zna šta je uzrok i kakva je pravilna odnosno uspješna terapija.

TREĆI stadijum je pojava bolesti, bolest ostavlja vidne posledice na fizičkom tijelu. Tu medicina interveniše i uspješno liječi bolest, ako bolest već nije trajno oštetila neki organ.

Nas terapeute trenutno interesuje PRVI stadijum: gdje se nalazi i gdje se krije uzrok bolesti. Pošto se bolest pojavi prvo na energetskom nivou, na auri, i napreduje ka tijelu i posljedicama, terapeut mora dobro savladati područje čistih energija. Samo tako ćemo saznati uzrok bolesti, odvajajući se daleko od pacijenta, u prostoru i u vremenu.

Uzroke bolesti možemo podijeliti u pet područja. Praksa potvrđuje da uzroci leže u karmi, reinkarnaciji, komplementarnom partneru, u nasljedstvu po ocu i po majci.

Pod karmom možemo podrazumijevati naš cjelokupan život od rođenja,tj. područje koje obuhvata najviše uzroka bolesti. U reinkarnaciji, koja još nije tačno definisana, u terapijskoj praksi nalazimo najmanje uzroka bolesti.

Komplementarni partner ima svoju karmu i samo njen mali deo utiče na nas.

Stalni problemi nastaju kada je riječ o bolestima naslijeđenim od oca i majke, čiji su uzroci zapisani u našim genima. Genetski uticaj naših predaka; predaka komplementarnih partnera, proteže se do sedmog koljena. Sve te osobe koje utiču na nas nazivamo svojom istorijom.

5.1. Karma

Karma je naša sudbina, koju rođenjem donosimo na ovaj svijet. Sve što se događa u našem životu povezano je sa uslovima koje nam nudi okolina u kojoj živimo i radimo. To su uzroci i posljedice, pa nije čudo što mnogi od nas strahuju šta nam se sve, i dobro i loše, može desiti u životu.

Karma se, uticajem različitih faktora, može spontano mijenjati, a možemo je i svjesno promijeniti i time pozitivno uticati na naš život. Nas terapeute, kada je riječ o karmi, interesuje jedino deo koji stvara uzroke oštećenja aure i, posljedično, bolest na fizičkom tijelu. To su strah, stres, trauma, uticaj živih i mrtvih ljudi i neki drugi izvori rušenja energetskog i fizičkog sistema organizma.

5.1.1. Strah

Strah je najčešći odbrambeni sistem našeg ega, koji hoće da nas spriječi ili da učestvuje u duhovnom napredovanju. Ego upotrebljava strah kad god ne nađe rješenje za neki problem, odnosno kada mi tražimo solucije van njegovog uticaja. Radi toga je značajno da sve strahove uzmemo veoma ozbiljno. Strah posebno snažno djeluje na teška rješenja od samog rođenja bića, oštećuje auru i ostavlja posljedice na organizam.

Strah može biti svjestan ili nesvjestan, a na organizam djeluje u oba primjera. Može da poremeti djelovanje pojedinog organa, posebno ako

su prisutni i ostali uzroci za nastupanje bolesti. Naš je zadatak da otkrijemo sve strahove, svjesne i nesvjesne, i ozdravimo ih. Tako čistimo auru i smanjujemo uzroke bolesti.

Strahove otkrivamo tako što pacijent iz tabele strahova čita strahove po redu. Terapeut očnim senzorom kontrolira da li pacijent ima određeni strah ili ne. Terapeut ne smije vidjeti tabelu i znati koji strah spominje pacijent; pacijent čita u sebi.

Mnogo puta se dešava da je pacijent iznenađen što ima u sebi određeni strah. Kada pogledamo na koji organ taj strah djeluje, brzo ćemo ustanoviti da pacijent ima teškoće sa njim.

5.1.2. Stres

Stres se, po običaju, pojavljuje kao iznenadno negativno stanje, neprijatno iznenađenje i ima razoran efekat na organizam. Pojavljuje se slično strahu; pacijent ga osjeća kao svjesnu ili nesvjesnu pojavu. Postoje neka zanimanja koja uzrokuju stresno stanje na duži period, kao što su profesionalni mineri, rudari, spleolozi, stjuardese i slično.

Kratkotrajni stres ostavlja posljedice, ali ga organizam može savladati, međutim, kod stalno djelujućeg stresa, koji proizvode određena zanimanja, to organizmu ne uspijeva i pojavljuje se bolest.

Većina težih bolesti, kao što je rak, ima kao jedan od uzroka stres, pa terapeut mora posvetiti posebnu pažnju njegovom liječenju i posljedicama.

Stres liječimo transformacijama i usput omogućavamo pacijentu da upozna i savlada stresno stanje.

5.1.3. Trauma

Trauma nastaje prilikom nekog kritičnog događaja, koji je neočekivan i koji ostavlja trajne energetske posljedice na okolinu. Sve svađe, nesreće i događaji sa štetnim posljedicama stvaraju traumu. Postoje traumatična zvanja i spoznaje, kao što je, npr, saznanje da se pogrešno bavimo ezoteričnim tehnikama liječenja. Traume često ostavljaju teške

posljedice na organizam; po mojoj ocjeni većina ezoterika nastradala je radi efekata koje proizvodi njihov revolt kada ne uspijevaju u svojim terapijskim postupcima i, pod uticajem ega, postaju crnomagijci umesto da energiju koriste za nešto dobro. Tih loših ezoterika ima oko devedeset procenata u našem društvu i svojim radom većinom zavode i uništavaju pacijente. (Činjenicu da ezoterici kratko žive, kao bioenergetičari i radiestezisti, trebalo bi pripisati traumi spoznaje da njihov posao nije duhovna disciplina i da više šteti nego što koristi).

Trauma stvara energetsko tijelo, elemental, koje ostaje u prostoru i negativno djeluje na kompletnu okolinu na neodređeno vrijeme.

Traumu liječimo isto kao i svako drugo energetsko tijelo, bilo u prostoru ili u auri.

5.1.4. Uticaj živih ljudi

Međusobni uticaj ljudi je veoma česta pojava i djeluje na tri donje čakre. Veoma je čest i karakterističan udar na drugu čakru, koja se zbog spoljnog uticaja zatvori i stvara izuzetno veliko oštećenje energetskog stanja tijela.

Zloba

Zloba je česta pojava među ljudima, koja ostavlja vidne posljedice na energetskom tijelu. Ona je prilikom stvaranja nekontrolisana, djeluje nesistematski i zato je u mnogim primjerima kod pacijenata skrivena ili nema neki poseban efekat.

Dominacija

Dominantne osobe znaju potpuno da pokore svoju žrtvu. Energetski sistem takve osobe dominira i totalno prekriva drugi, tako da podređeni sistem počne da funkcioniše u skladu sa dominantnim. Dobija se osjećaj da drugi energetski sistem djeluje robovski, što se može najbolje primijetiti kod partnera u porodici. Najteže posljedice na tijelu ostavlja dominantnost komplementarnog partnera koji u većini slučajeva potpuno uništi energetsko polje svog partnera.

Vampiri tj. vampirski ljudi

Vampirski ljudi su poznati u literaturi kao osobe koje svojoj žrtvi piju krv. To je simboličan i književni prikaz, filmski pogled na vampirske

događaje. U suštini, vampiri ne piju krv, već se događa nešto još gore: krvi se oduzima energija i krv žrtve postaje nesposobna za obavljanje njene sudbonosne, vitalne funkcije za živi organizam. Polako se zaustavlja protok krvi i dolazi do usporene kapi. Smrt žrtve nastupa polako, praćeno sa različitim vizijama i halucinacijama; te potresne vizije i halcinacije postale su podlaga za razne filmske i književne predstave vampira.

Neka djeca se rađaju bez vlastitog energetskog sistema i, ako prežive u auri roditelja, postaju vampiri. Oni stalno žive u energetskom sistemu drugih osoba i hrane se njihovom energijom, jer je nijesu sposobni sami da je proizvedu. Trogodišnja djevojčica, koju su očajni roditelji doveli kod mene na liječenje, nije znala da izgovori ništa smisljeno, teško je hodala, nikog nije slušala i samo je trčala od jednog do drugog roditelja. Bila je rođena bez energije i njen opstanak su mogle da garantuju samo druge osobe sa svojim energijama. Pozvao sam svoju prijateljicu, dobru terapeutkinju, i pokazao joj dijete kao primjer vampirizma.

Transformacijama sam dao djevojčici vlastito energetsko polje i time je oslobodio trčanja od jednog do drugog energetskog polja. Roditelji su me sljedećeg dana pozvali telefonom i saopštili, da se njihovo dijete već normalno ponaša, sluša, reaguje na razgovor i da je kao trogodišnje dijete prvi put izgovorilo riječ "mama". Bili su presrećni, jer im medicina nije mogla pomoći i već su mislila, da će njihovo dijete ostati invalid i da neće moći da govori.

Slučajevi vampirizma najčešće se javljaju kod osoba koje nemaju dovoljno energije. One nauče da energiju dobijaju od drugih i, u većini slučajeva, žrtve su najbliži članovi porodice. Takvih osoba u toj grupi ima najviše i brzo ih možemo prepoznati, jer se vrlo često svađaju i tako slabe energetski sistem, koji vampirista vrlo brzo iskoristi i napuni se energijom.

Urok

Urok je bio poznat na životinjama, npr, da krava nema mlijeka, i slično. To su posebni složeni postuci ili protokoli, koji formiraju određene smetnje, imajući u vidu posebnu zlu namjeru. Danas se urok uspješno primenjuje na ljudima. Urok, po običaju, pada na onog kome je namijenjen, ali ako ne dođe do njegove realizacije, sigurno će preći na nasljednike, i to, mogu slobodno reći, na njihove unuke.

Prokletstvo

Prokletstvo se, u većini primjera, pojavljuje spontano, iako poznajemo i primjere kada je napravljeno sa određenom namjerom. U sam protokol za postizanje prokletstva, ako ga upoređujemo sa djelovanjem ostalih protokola ulaže se najviše energije. Radi toga su i posljedice prokletstva najgore; rijetkost je da se ne završi uništenjem organizma, smrću, ili je uzročnik takozvane "bijeke kuge", kada cela porodica nestaje, jer nema više muških potomaka. Praksa je pokazala da prokletstvo trpi cijela familija i da je najgori uticaj prokletstvo na potomstvo, jer unuci stradaju i pate sve do smrti. Često se dešava da su prijevremene smrti u porodici, neplodnost ali nema muških potomaka i teške bolesti unuka vezane za protokol prokletstva.

Magija

Magija je najpoznatiji razorni protokol za uništenje energetskih biosistema. Poznata je po podjeli na "bijelu" i "crnu" magiju, iako je ta podjela na protokol njenog djelovanja, pogrešna. Razlika između bijele i crne magije je u namjeni, jer je protokol, sistem postavljanja, sličan. Na primjer, ako pušku upotrijebimo da se zaštitimo, napravili smo dobro djelo - bijelu magiju; ako je upotrijebimo za ubijanje ljudi, pravili smo loše djelo - crnu magiju, i sve to istom puškom.

Napisane su tone knjiga i snimljeno je bezbroj filmova na tu temu, pa je suviše na ovom mjestu detaljno pisati o magiji. Sjetimo se još i tajne svjetske organizacije, luciferista, koji ubiraju članarinu od 10 eura mjesečno. Ako pitate zašto ta organizacija postoji, sigurno ćete dobiti odgovor od članova luciferista, ako su spremni da govore, "da mogu napraviti zlo svakome, a da se njima ništa ne desi".

Protokol magije, uglavnom, djeluje na drugu čakru i u direktnoj je vezi sa kompletnim energetskim sistemom organizma. Nije moguće izliječiti energetski sistem bioorganizma ako prije toga nijesmo odstranili crnu magiju, jer ona djeluje kao pumpa koja oduzima energiju organizmu sve do njegovog uništenja, zbog čega se, i pored uspješnih transformacija, slabo stanje organizma stalno vraća. Susrećemo se sa klasičnom crnom magijom, koju poznajemo kroz istoriju, i sa novijom, crvenom magijom, koja se pojavila poslije pada komunističkog režima.

CRNA MAGIJA je kroz razvoj dobila određene karakterne osobine i djeluje na principu naručeno-izvedeno. Izvođači crne magije poštuju sve one koji znaju da neutrališu njihov protokol i kada ustanove da je žrtva

zaštićena prekidaju da rade protiv nje. Oni su svjesni da onaj koji je žrtvu zaštitio može njihovu negativno energiju vratiti nazad, ili da istim protokolom može i napasti. Radi toga većina crnomagijaca početnika ili magijskih fanatika ne uspijeva u svojoj namjeri i, u većini slučajeva oni sami oboljevaju.

Crnu magiju odstranjujemo i neutrališemo posebnim zaštitnim protokolom, koji omogućava sigurnost izvođaču. Kada se odstrani, crna magija se više ne vraća i pojavljuje se samo u slučaju da je njen izvadjač ponovo postavi.

CRVENA MAGIJA je djelimično vrsta odnosno oblik crne magije, koja se izvodi na izopačen, bolestan način. Ime nije dobila radi posebnog protokola, već na osnovu područja odakle potiče i načina na koji se izvodi. Naime, komunizam nije bio sistem vlasti zdrave pameti, već lov na pametne i poštene, sa namjerom vlastite zaštite. Tako je društvo doživjelo dekadenciju i na ključnim položajima vlasti imalo sve više nesposobnih ljudi i pored visokog stručnog obrazovanja (koje je, takođe, bilo u totalnoj krizi). "Ako nekim slučajem budala doktorira, dobijamo doktorsku budalu". Oni su nasljedno, u genetskom zapisu, već četvrta pune generacija bolesnih ljudi i sistem nije mogao da preživi.

Sistem vlasti je, za svoje specifične potrebe, učio određene obavještajne i zaštitne strukture da se bave crnom magijom. Školovanje nije predviđalo njihov duhovni rast, kao što je to primjer kod crne magije, već je tražilo bezuslovan uspjeh kod upotrebe magijskog protokola. Tako su naučili odredjeni broj svojih agenata da magiju praktikuju više puta tokom dana i noći, iz dana u dan, toliko vremena da odredjenu žrtvu unište, ubiju. Naučeni su da, ako im ne uspijeva magija, pozovu svoje kolege da bi zajedno radili, i žrtva je sigurno pokopana. Njih ne sprečava ni informacija da njihovu magiju neko usput čisti: oni će bolesno nastaviti. Izvođači koji nijesu uspjeli žalosno su završavali. Njih su teško kažnjavali na licu mjesta ili u nekoj tajgi na sjeveru države.

Danas izvođači crvene magije nemaju gospodara, većinom su prebjegli iz svoje domovine i kriju se iza neke titule visokog obrazovanja. Njihovom magijskom radu možemo da se suprotstavimo samo ako stalno čistimo njihov protokol ili ako se fizički obračunamo sa njima. To je dugotrajan postupak borbe sa bolesnim i zlim ljudima i ne daje uvijek rezultat. Njihova bolest i duhovna nerazvijenost nam potvrđuju da ih treba psihijatrijski liječiti ili izolovati.

5.1.5. Uticaj mrtvih ljudi

Čovjek, kada umre, nema više fizičko tijelo i ne može nam štetiti: njegovo tijelo je neupotrebljivo i već je raspadnuto. Poznajemo samo jedan oblik prividne smrti koju izvode u različitim kulturama. Nama su samo jedino informativno poznati primeri i način stvaranja zombija, koji izvode vjerske vođe vudu religije, i stvaranje golema u jevrejskom misticizmu. To su za nas još nevjerovatni slučajevi, izuzeci, koje stručnjak može realizovati kroz transformacije od energetskog do fizičkog stanja odnosno pojave.

To znači da poslije smrti od organizma ostaje samo jedan deo energetskog sistema, koji bi mogao imati svoj put u svijet energija. Često se dešava da je energetski sistem umrlog ostao vezan na fizičku okolinu i da ne nastavlja svoj zacrtani put. Te energijske tvorevine djeluju negativno na određeni organizam i terapeuti operišemo sa njima kao sa različitim oblicima nesrećnih energija, elementala, duhova ili duša umrlih.

Nesrećne energije su, u suštini, sve energije umrlih, koje ne nastavljaju svoj put. Pošto nemaju više životne energije, koriste druge energetske sisteme (bića, organizme) za svoje postojanje, jer su nesposobne da nastave svoj put. Među nesrećne možemo svrstati energije zemaljskog i nezemaljskog izvora, koje imaju zajedničke osobine.

Elementali su isto tako energije koje nam smetaju, ali ih ne ubrajamo u teže primjere za uzrok bolesti. Nepoznatog su izvora, njihov namjera nije potpuno jasna, stiče se utisak da ne djeluju na naš organizam i da smo na njih neosjetljivi, iako to nije tačno. Elementali i nesrećne energije imaju iste osobine, zato ih jednako tretiramo, odnosno odstranjujemo.

Duše umrlih rođaka ili prijatelja najjače utiču na naš sistem. Većinom su to duše onih rođaka prema kojima smo razvili snažne osjećajne veze (ili obratno), tako da astralna emocija prisiljava dušu da prekine svoj put. Duša se prilijepi za auru živoga čovjeka i nesposobna je da se od nje odvoji. Uzrok je u tome što više nema životne energije.

Duše umrlih se mogu iskoristiti za različite namjene, i neki ih koriste kao pomoćno sredstvo. Iako to nije neophodno potrebno, koriste ih u mentalnoj hirurgiji, vjerskim obredima, spiritizmu ili za zle namjere, kao što je crna magija.

U liječenju bolesnih stanja moramo biti vrlo oprezni sa tim energijama, jer je pacijent tijesno povezan sa njima. Mnoge religije i tehnike poznaju ta stanja i opravdano izvode određene obrede zaštite, da se ne bi desilo da duša umrlog ostane vezana za neki energetski sistem. Prilikom upotrebe duše u magiji izvođač mora biti posebno dodatno obučavan za tu tehniku, jer dolazi do fizičkih neprijatnosti.

5.1.6. Drugi uticajni izvori

Drugi uticajni izvori mogu potencijalno biti svi energetski organizmi iz naše okoline, kao što su djelovanje određene materije, minerala, kristala, biljnog i životinjskog svijeta. Te energije naš energetski sistem većinom savladava i sa njima se susrećemo jedino u izuzetnim slučajevima. Te energije najčešće susrećemo kod energetskog čišćenja prostorija ili u izboru mjesta za objekte posebne namjene, kao što su, npr. vjerski objekti.

Kod čišćenja različitih objekata i kod lociranja geopatoloških smetnji susrećemo se sa svim energijama koje poznajemo. Sve energije koje se nalaze u prostoriji ili u određenom predmetu moramo neutralizirati, očistiti i time napraviti prostor i predmete prijatne za okolinu. Isto tako, parcela na kojoj je sagrađen objekat mora biti pregledana i energetski očišćena.

5.2. Reinkarnacija

Još uvek je sporno šta je reinkarnacija, i kako mi gledamo na taj fenomen sa stanovišta naše zapadne kulture. Prema učenju Istoka i ranohrišćanskih zapisa možemo razumjeti da je reinkarnacija potrebana duši da se iznova rađa, da u svakom životu na putu od zla ka dobru nešto nauči, do konačnog stepena obrazovanja, kada joj više nije potrebno ponovno rođenje. Duši koja je potpuno obrazovana nije potrebno fizičko tijelo i ona ide direktno u nebo.

Za osnovu naših opredeljenja iz našeg krutog hrišćanskog razmišljanja o reinkarnaciji uzeo sam sledeći primer. Naime, mislim da je Buda dao lijep prikaz koji nam može pomoći. On je rekao da je 36 puta reinkarnirao i da mu na putu ka savršenstvu više nije potrebno ponovno rođenje u fizičkom tijelu. Da li je taj broj tačan ili ne, nije od većeg značaja, važno je da imamo određeni pregled puta duše od rođenja do njenog posljednjeg rađanja. Ta skala od 36 rađanja duše u uvek novom fizičkom tijelu može da ponudi model za razumevanje procesa reinkarnacije, kako je to Buda definisao.

U Indiji je društvo podijeljeno u četiri kaste: u prvu spadaju radnici i vojnici, u drugoj su trgovci, u trećoj vodeći ljudi, a u četvrtoj posvećeni, duhovni ljudi. Te kaste nijesu danas tako primjetne kao nekada i teško ih možemo tačno razdvojiti, ali i danas postoji pravilo da, ako se rodiš u jednoj, ne možeš za vrijeme svog jednog života preći u višu kastu.

Po Budinom rasporedu mogli bismo reći da su svi oni koji su reinkarnirali od 1 do 9 puta u najnižoj kasti radnika i vojnika, od 10 do 18 puta u nešto višoj kasti trgovaca, od 19 do 27 u kasti vodećih ljudi, i od 28 do 36 u kasti posvećenih, kao što su brahmani, budisatve, gurui i slično.

Sada nam je jasnije zašto su neki vojnici humani, a drugi nijesu. Jedni su u svojoj kasti na gornjoj granici, a drugi na njenom začetku. Tako nam postaje jasno da iz jedne kaste u drugu mogu da preskoče samo oni koji su na 9., 18., ili 27. reinkarnacijskom stepenu, i to samo preko novog rođenja.

To rađanje i reinkarniranje je moguće za vrijeme jednog fizičkog života. Na primjer, zbog neke nesreće doživimo trenutnu ili kliničku smrt, a naša duša je već u tom našem životu naučila sve što joj je bilo potrebno: u tom trenutku duše mogu da se zamijene i može se desiti da oživimo sa novom dušom. Praktično, duša sama proizvodi nesreću i zamjenjivanje. Logično, i tijelo i okolina moraju biti pripremljeni da bi omogućili prihvatanje nove duše.

Po nekim učenjima, krv je nosilac duše, zato je i prilikom transfuzije krvi pacijenata moguće zamijeniti dušu. To je nasilna zamjena, jer dobijamo dušu davaoca krvi, i nije čudo da u većini primjera dobijamo onu dušu koja nam i ne odgovara. Žalosna situacija nastaje ako je dobijena duša reinkarnirala manji broj puta: nastaje duhovni pad i karakter čovjeka se promjeni na gore. U tom primjeru transfuzija je negativna, i postaje nam jasno zašto kod nas postoji navika da prilikom medicinskih intervencija, npr. operacija, krv daju članovi uže porodice.

Pošto nasljeđujemo gene od oca i majke i na nas u ovom životu djeluje genetski zapis do sedmoga koljena naših predaka, možemo pretpostaviti zašto se neki ljudi poslije doživljene nesreće ili traume probude u život sa nekim drugim osobinama. Na primjer, neko poslije liječenja počne da govori neki jezik koji ranije nije znao. Tu, vjerovatno, nije riječ o reinkarnaciji, već o aktiviranju DNK programa našeg pretka koji je znao taj jezik.

I pored svega toga, pri terapijskom radu sa energijama mi terapeuti registrujemo neke uzroke bolesti za koje bismo mogli reći da su u vezi sa prošlim životom. Pošto su prošli životi isto tako kompleksni kao sadašnji, razumljivo je da su uzroci bolesti raznovrsni i da su se očuvali isključivo na duhovnom nivou. Neka nas ne iznenadi nijedan uzrok koji ćemo registrovati kao uzrok iz prošlosti.

5.3. Komplementarni partner

Komplementarni partner može biti neka osoba koja živi negdje na Zemlji, i naš je komplementarni partner samo zbog toga što ima jednak ženski potencijal kao mi muški. I obratno. Očnim senzorom odnosno blinkanjem možemo naći gdje stanuje, a i upoznati se sa njime, kao što je to učinila Naomi Feinberg. Sve to nije toliko značajno koliko naša konstatacija da bez komplementarnog partnera ne možemo imati dovoljno životne energije i da je to po pravilu, pol suprotan našem.

Poznati su, takođe, primjeri kada je žena za komplementarnoga partnera imala ženu. Takve žene imaju osobinu da rađe žive i druže se sa ženom, a da im se muškarci ne sviđaju. I kod muškaraca je isto: ako za komplementarnog partnera imaju muškarca, rađe žive sa muškarcem nego sa ženom. Ta konstatacija nam pokazuje da su osobe sa snažnim osećanjima naklonosti prema pripadnicima istog pola nastale prirodnim putem i da je njihov način života opravdan. Iako terapiji liječenje takvih slučajeva teško prihvatamo, možemo da ozdravimo takve osobe, ako one to žele, i ako su njihove istopolne naklonosti nastale prirodnim putem. Poznajemo i vještačke istospolnike, ali njih treba da liječi tradicionalna medicina, neki odsjek psihijatrije.

Komplementarni partner djeluje na naš organizam kompletnim životom i svi njegovi uzroci bolesti manje ili više djeluju na naš organizam. Treba reći da komplementarni partner može povremeno ili stalno negativno djelovati na nas, ako je njegov karakter dominantan.

5.4. Nasljedno po ocu

Kako je već bilo rećeno, poznato je da posjedujemo gene od oca i majke i da na nas djeluju preci do sedmog koljena. Svu tu rodbinu, koja utiče na nas, nazivamo **osobe iz naše istorije** i to ime upotrebljavamo kod svih transformacija i liječenja.

Sve bolesti koje su imali naši preci mogu biti prenešene na potomke. Za nas je značajno to što uzroke bolesti moramo naći na jednom i na

drugom tijelu, na pacijentu i na njegovom rođaku. Isključivo uzimamo u obzir samo energetsko tijelo naših rođaka, jer ono utiče na naš energetski sistem.

Najteži uticaji rodbine, preneseni na energetski sistem potomka su urok, prokletstvo i magija. Ako ti uticaji osoba iz naše istorije nijesu bili ozdravljeni, ili odsluženi za vreme njihovog života, skoro je sigurno da će taj uticaj ispaštati njihovi unuci. Unuci se razbole i umru, a naša tradicionalna medicina ne zna uzrok. Rađaju se defektna djeca ili porodica nema muških potomaka. Tačno je da se urok uvijek realizuje, a da se prokletstvo plaća smrću. Mi to obično ne registrujemo jer, kako je moguće pomisliti da nam je neko tako drag, djed ili baba, izvor bolesti.

Liječeći uzrok neke bolesti našeg pretka terapeuti ozdravljujemo gene i prekidamo niz nasljedna prenošenja bolesti. To nas obavezuje da tačno i pažljivo izliječimo sve nasljedne uzroke bolesti svakog pacijenta.

5.5. Nasljedno po majci

Uzroci za bolest po majci identični su kao kod oca, pa je i liječenje jednako. Razlika nastaje samo kada skidamo urok, prokletstvo ili magiju, pa nam je potrebno da znamo koji je rođak nosilac tog uzroka da bismo ga sigurno odstranili ili neutralisali. Na primjer, pacijent možda i ne zna ko mu je djed, ili navodi pogrešnu ličnost, jer je njegova majka bila začeta sa nekim drugim muškarcem. Lični kontakt i razgovor sa pacijentom uvijek daje dobar rezultat.

6. LIJEČENJE

Liječenje ćemo početi na području gdje se skrivaju, odnosno nalaze uzroci bolesti. Moramo biti svjesni da je liječenje na nivou uzroka jednostavno i lako, jer teče na nivou energija, a uz to je veoma značajno za konačni cilj terapije, za pacijentovo izlječenje.

Naš terapijski rad se razlikuje od standardnih oblika liječenja, jer je usmjeren od pripreme pacijenta za uspješno ozdravljenje do samog ozdravljenja. Glavni dio posla terapeuta obuhvata liječenje uzroka bolesti i ozdravljenje energetskog potencijala, tako da će pacijent biti sposoban da sam savlada bolest. Kada su na delu snažni spoljni faktori i kada su posljedice po tijelo već suviše velike, ako, dakle, imamo malo vremena, tada će nam jedino klasična njega pomoći. Isto tako, na kraju, kada je bolest uznapredovala, neke njene posljedice znaju biti sudbonosne, tako da ih jedino institucionalna medicina može sanirati. U takvim primjerima najbolje pomažemo pacijentu ako mu uz alternativnu savjetujemo i medicinsku njegu.

Terapeut izvodi svoje tretmane u skladu sa postupcima koji su u skladu sa načelima iz prethodnih poglavlja i koji će biti utemeljeni kasnije.

6.1. Zbir uzroka

Na postignutom nivou znanja sada već možemo da upotrijebimo naše pravilo i izvršimo uspješna ozdravljenja. Pomoću pravila Zbira uzroka liječićemo strahove koje pacijent poznaje, ali i one koje otkrijemo pomoću tabele.

Zamolimo pacijenta da zatvori oči i za njega napravimo merkavu radi zaštite. Pitamo ga za strah sa namjerom da ga pravilom Zbira uzroka odstranimo.

1. MJERIMO

Provjerimo blinkanjem da li kod pacijenta taj strah postoji, npr. od zatvorenog prostora.

2. TRANSFORMIŠEMO

Upotrijebimo pravilo Zbir uzroka: **Uzmem zbir uzroka da pacijent ima strah od zatvorenog prostora plus komplementarnu energiju toga zbira uzroka i sve skupa damo u merkavu beskonačne svjetlosti**, svjetlosnim ljekarima da ozdrave taj strah.

3. MJERIMO

Provjerimo senzorom da li pacijent ima strah od zatvorenog prostora ili ne. Ustanovićemo da tog straha nema.

Isto tako, tim postupkom možemo da ozdravimo, odstranimo strahove koje smo otkrili dok je pacijent u sebi čitao, a mi određujemo da li je strah prisutan ili nije. Pacijent čita u sebi, tako da terapeut ne zna o kojem je strahu riječ.

Liječeći strahove mi, ustvari, liječimo uticaj straha na određeni organ. Može se desiti da pacijent po ozdravljenju i dalje osjeća taj strah. Moguće je da strah još postoji, ali više ne djeluje na organizam, više ne postoji kao uzročnik bolesti.

Praktično izvedimo još jednu vježbu, koja će nam koristiti za liječenje vakuma.

MJERIMO

Pacijent sjedi ispred nas i rukom davanja otkrivamo vakume. **Ruku postavimo pored glave i počnemo blinkati, odmičući ruku od glave. Kada blinkanje prestane, idemo rukom oko glave na istoj razdaljini. Blinkamo dok nam ruka opisuje put kao po obodu valjka. Kada blinkanje prestane, otkrili smo vakum i pravilom Zbir uzroka ćemo ga izliječiti, odstraniti, neutralizovati.**

TRANSFORMIŠEMO

Uzmem Zbir uzroka da taj vakum nema životne energije plus komplementarnu energiju toga damo u merkavu beskonačne svjetlosti, svjetlosnim ljekarima, da daju tom vakumu životnu energiju, da ga ozdravimo.

MJERIMO

Uspjeh transformacije proveramo rukom, tako da na istom mjestu gdje smo našli vakum blinkamo: ako se blinkanje ne prekida, znači da smo ozdravili: otklonili vakum.

Na isti način idemo po cijelom tijelu, tačnije po prvoj ljuski aure, valjku energetskog tijela, i otkrivamo i liječimo vakume.

Na osnovu postojećih uzroka bolesti možemo da otkrijemo i odakle strah izvire. Ustanovićemo da su strahovi koje nalazimo iznad trbušne dijafragme duhovnog izvora, a da su oni locirani ispod dijafragme fizičkog izvora. Tako ćemo sigurno duha, energetsko tijelo umrle osobe, naći iznad prepone, obično na desnom ramenu.

6.1. Upotreba merkave

Merkavu ćemo kod liječenja upotrijebiti svugdje, i zato su početna i razvojna uputstva bila nužna. Kod svake transformacije svjetlosni ljekari merkave beskonačne svjetlosti završe naš posao i omogućuju nam pozitivnu afirmaciju. Pravilo koje poznajemo, Zbir uzroka, sačinjeno je na principu da nam merkava zaključi i realizuje transformaciju.

Svako jutro, kada ustanemo, napravimo na sebi merkavu. Toj merkavi dodamo još određenu pozitivnu afirmaciju, koja će, ugrubo, za određeno vrijeme meditacije biti realizovana. Iako merkava nije dovoljno dobra zaštita protiv programiranih energija uroka, prokletstava i magije, ona stvara vrlo dobru zaštitu kada te energije nijesu prisutne. Jedna od pozitivnih afirmacija ujutro kod izrade merkave je:

Merkavo, zaštititi mene i moje energetsko tijelo, mog komplementarnog partnera i njegovo energetsko tijelo od svih bolesti duha i tijela.

Pošto merkava samostalno liječi, možemo je upotrijebiti u svim bojama; najveću realizaciju nam daje kao psihotronična mašina na kraju transformacije. Opisane transformacije potvrdićemo ako damo našu transformaciju u centar merkave, u romb kojega konstruiraju dva heksagrama u sredini merkave.

6.3. Transformacije

Naše transformacije, osnovni deo mantrično-meditacijskog dijela liječenja, moraju postepeno postati jednostavne i kratke. Mi sami možemo izmisliti i definisati transformacije koje smo izveli i pravilno inicirali. Dobijemo vlastiti tekst transformacije koja će uspješno djelovati. Nije potrebno da se slijepo držimo bioergonomije i hatmare i njihovih uputstava. Njihove transformacije su duga ponavljanja i brojenja, tako da su neki te transformacije na kraju razvoja, kroz humor, zvali "bla, bla, bla". Možemo, pak, uzeti njihov tekst za osnovu i sagraditi vlastita pravila.

Moramo garantovati i omogućiti duhovni razvoj naših transformacija, tj. da ćemo takoreći svaku transformaciju moći, kroz razvoj, da vidimo u slikama. To ne znači da mi vizuelno pamtimo riječi ili da ih vizualizujemo: takozvano energetsko pretvaranje znači da energiju teksta pretvaramo u fizičke oblike. Neki ljudi imaju tu urođenu osobinu. Jednom sam upitao jednog pacijenta da mi opiše kako po njegovom iskustvu, izgleda zubobolja. Odgovorio je da je to crni komad gvožđa, okruglastog oblika, koji na jednom dijelu ima zadebljanje. Bio je u pravu, svako vidi bol individualno i oblik tog bola je karakterističan samo za njegovu percepciju.

Ukratko, možemo reći da se transformacije mogu izvesti veoma brzo. Moramo paziti na tačnost definisanog teksta u primenjenom pravilu; improvizacije nijesu dozvoljene. Mjerenjem vrlo brzo ustanovimo da li nam transformacije funkcionišu ili ne.

6.4. Postupak liječenja

Često čujem na predavanjima ili tečaju komentare: "Što je to", "To je jednostavno", "To nije moguće" i slično. Mi, odnosno ljudi danas ne prihvatamo da su velike stvari i velika otkrića vrlo jednostavna i prosta. Uzmimo za primjer točak, koji već hiljadama godina vodi tehnički razvoj, ili digitalni sistem uključi-isključi: ima signala ili ga nema, ukratko 1 ili 0, koji danas omogućavaju da je kompletna Zemlja povezana u jedan sistem, da ne pominjem doprinos svemirskim ispitivanjima.

Kuću gradimo na dobrim temeljima, da bismo zatim velikim brojem vrlo jednostavnih komada opeke sagradili zidove. Krov isto tako gradimo od krovne konstrukcije i velikog broja cigle. Isto tako, moramo terapeutu izgraditi sistem liječenja, postaviti čvrstu osnovu i liječiti jednostavnim pravilima. Takođe, sistem bi trebalo da bude uspješan iako mora

omogućiti da se upotrijebe i sva druga znana sredstva za obračun sa bolešću.

Temelj liječenja je tretman koji zahtijeva određena težina bolesti; prilikom njegovog izbora, moraćemo odrediti koliko će vremena trebati za liječenje, tj. koliko će trajati terapija. Liječimo prema pravilima koja upotrebljavamo svugdje gdje se u interesu liječenja zahtijeva određena promjena. To ponavljamo s ciljem da održimo energiju zdravog stanja toliko dugo da je organizam prihvati i sam se obračuna sa bolešću.

Kod svakog pacijenta vršimo pretpripremu da bismo ga energetski i fizički ojačali, tako da bolest ostane jedini problem za organizam; u tom slučaju on će upotrijebiti sva sredstva, obračunati se sa bolešću i ozdraviti.

Na primjer, ako pacijenta boli bubreg, mi ćemo prvo izvesti energetsku i fizičku terapiju i tek poslije toga pristupiti liječenju. Obojimo bubreg trećim okom ili srčanom čakrom plavom bojom. Pravilom Zbira uzroka podignemo bubregu životnu energiju na nivo zdravog stanja, da bismo omogućili kanalisanje, odnosno prenos životno-kosmičke energije. Istim pravilom otvorimo tačke otvaranja za bubreg. Životno-kosmičku energiju kanališemo, dovodimo do bubrega preko čakri, tačaka otvaranja, koje su odgovarajuće za bubreg. Tako će bubreg imati životnu energiju (pranu, či, ki). Održavaćemo životnu energiju na bubregu toliko vremena da je on prihvati, da ozdravi.

Terapeutska praksa je pokazala da su dovoljne dvije do pet terapija da bi se bolest bubrega sanirala. Ako pacijent ne ponovi grešku, bolest se neće vratiti; to za nas znači da smo direktno djelovali na genetski zapis, tj. u datom primjeru na DNK bubrega.

6.5. Meditacija susreta sa vodnikom

Anđeo čuvar ili unutrašnji vodič skriven je u nama i direktno je povezan sa univerzalnom istinom prirode. Mogao bih reći da cjelokupna ezoterična literatura bazira na tvrdnji da je materija istinska i tačna, jer je autoru to potvrdio ili saopštio njegov viši ja, ili vodič, odnosno anđeo čuvar. Sva ta literatura tim automatski postaje neupotrebljiva i postavlja

se pitanje da li je obrađeni materijal neka nedokazana teza, koju autor brani anđelom čuvarom, ili tu materiju autor lično i ne poznaje.

Brojne moderne tehnike liječenja baziraju se na garanciji kako je autoru "to" saopštio i potvrdio anđeo čuvar. Danas više nema inkvizicije i tajnih zakletvi i više nije potrebno da se autori na takav način sakrivamo iza "anđela čuvara". To je stroga konstatacija i znači poraz za mnoge autore nekih veličanstvenih tehnika alternativnog liječenja i uputstava za duhovni rast pojedinca.

Terapeuti kod liječenja moraju znati, mjerenjem ili povratnom informacijom, da li su pravila, metode i postupci njihove odnosno određene tehnike dobri ili ne. To bi bilo dovoljno za rad tom tehnikom. Problem nastaje kada terapeut počne razvijati određenu metodu i kada direktno učestvuje u njoj angažovanjem svoje unutrašnje komponente, kada doživljava neko specifično stanje duha. Garancija da smo na pravom putu, velika potpora u razdoblju kada ego još nama gospodari, je, svakako, susret sa anđelom čuvarom. Anđeo čuvar je mnogima potreban sve do dostizanja stepena visokog duhovnog rasta, kada prestaje potreba za njim: kada postignemo univerzalnu ljubav, sami ćemo postati ti čuvari. Kada se kroz duhovni rast oslobodimo i fizičke komponente tijela, postaćemo mislioci i nećemo se više vraćati na Zemlju, nećemo više reinkarnirati.

Za meditaciju susreta sa anđelom čuvarom potrebna je mala pretpriprema. Prvo potražimo neku pokrajinu na Zemlji ili izmišljen kraj negdje u svemiru, odnosno sami izmislimo neku pokrajinu u kojoj nam je sve dozvoljeno i gdje imamo sve na raspolaganju, s ciljem da tu možemo vrhunski uživati i gdje nikome nizašta ne odgovaramo. To mjesto je naš raj, kraj u kome možemo doživjeti sva zadovoljstva koja zaželimo i gdje smo mi lično gospodari svega.

Anđeo čuvar ili unutrašnji vodič smo mi sami, i razumljivo je da će se naš vodič pojaviti u nekoj viziji samo u trenutku kada ga uistinu nužno trebamo, kada su mu vrata otvorena. Vodič se neće pojaviti uvijek kada mi to želimo, jer u tom trenutku u našoj svijesti još dominira vladavina uma, odnosno našeg ega, i to stanje je trenutak kada vodič ne funkcionira, duhovna komponenta se ne realizuje. Radi toga moramo u meditaciji tijelo što potpunije opustiti, da ne bismo upotrebljavali misli i da u našem raju samo posmatramo i uživamo.

Vodič se u raju pojavljuje u snažnoj svjetlosti koja ne blješti, već vidimo svaki detalj predmeta koji je ceo jednako i kristalno osvijetljen, čisto i jasno.

Vodiča ćemo pozvati nesvjesno, sa ciljem da nam se predstavi, da nam dâ neki signal, ukaže na simbol, kod i slično, šifru po kojoj ćemo ga prepoznati prilikom svakog susreta u meditaciji. Postavljeno pitanje za anđela čuvara mora biti takvo da na njega sami ne znamo odnosno ne možemo naći odgovor ili da nije u našoj moći da to saznamo.

POSTUPAK MEDITACIJE SUSRETA SA VODIČEM

Kao prvo, udobno se namjestimo, sjedimo, ležimo ili smo u nekoj od asana, ako je poznajemo. Nije važno kakvu poziciju ili položaj za meditaciju zauzmemo, važno je da nam taj položaj ne stvara probleme i da možemo u tom položaju ostati duže vrijeme, da nas ništa ne opterećuje. Na sebi napravimo bijelu merkavu.

Počnemo duboko disati kroz nos, tako u mislima pratimo prolazak vazduha kroz nosnice. Kada se počnemo opuštati, počinjemo udisati svjetlost, tako da prilikom udisaja punimo tijelo bijelom svjetlošću, a izdišući dajemo svjetlost drugim bićima. Poslije potpunog smirenja, sa svjetlošću udišemo i izdišemo ljubav i, zatim, udišemo i izdišemo radost.

Zamislimo da idemo poljskim putem koji vijuga prema vodi u fantastičnoj lijepoj pokrajini. Na desnoj strani je šuma, a na lijevoj žitno polje položeno u obliku spirale pored vode. Iznad žitnog polja je brdo, brijeg, sa kojeg svijetli snažna svjetlost i osvjetljava cijelu dolinu.

Idemo po poljskom putu i posmatramo okolinu, prirodu, ptice, mrave na putu, vjeverice i slično. Zaustavimo se i svoje tijelo obojimo plavom bojom.

Iz sunca beskonačnog potencijala u sredini svemira povučemo zraku plave svjetlosti do vrha glave. Odatle povučemo zraku u desnu stranu glave i obojimo pola glave plavom bojom, idemo u lijevu stranu glave i obojimo i nju u plavo. Odatle zraka ide u desno rame - rame i ruku obojimo, lijevo rame - rame i ruku obojimo, sredinu kičme ispod rebara, obojimo cijelo tijelo, desni kuk - kuk i nogu obojimo, lijevi kuk - kuk i nogu

obojujmo. Odatle zraka ide između nogu i u sredinu Zemlje, putuje oko sunca i vraća se na početak kičme, gdje pravi krugove oko svakog pršljena od trtice do glave i spaja se sa suncem u sredini svemira.

Nastavljamo put prema vodi i zaustavljamo se na njenoj obali. Voda je čista i blizu obale vidimo vrtloge. Skinemo sa sebe odjeću, potpuno goli stepenicama silazimo u vodu do grla i stajemo u njene virove. Sa obale posmatramo svoje tijelo. Iz vrtloga pustimo kroz noge plamen koji spaljuje sve crno što vidimo u svakom dijelu našeg tijela. Kada smo spalili sve što je bilo crno, kroz noge pustimo sitni pijesak koji očisti tijelo od ostataka sagorijevanja. Kroz noge puštamo vazduh da izduva sve što je ostalo u tijelu i, na kraju, puštamo vodu da ispere unutrašnji dio tijela. Sve to odlazi kroz glavu prema nebu, a tijelo ostaje čisto, potpuno prozirno, kristalno kao kristalna čaša.

Iz vode idemo van i krećemo prema brijegu sa kojeg svijetli jaka svjetlost i osvjetljava dolinu. Idemo preko polja spiralno poležanog žita sve do sredine spirale.

Sjedamo u sredinu spirale i postavimo pitanje za našeg anđela čuvara.

Primamo energiju spirale i na sebi napravimo merkavu srebrne i zlatne boje.

MERKAVA SREBRNE BOJE

Iz sredine svemira od sunca beskonačnog potencijala uzmemo zrak srebrne svjetlosti i povučemo ga u mislima do metar, metar i po iznad glave. Odatle kao vodu pod tušem pustimo svjetlost koja ide kroz naše tijelo i pravi oko nas kupu srebrne svjetlosti. Isto tako, od sunca iz sredine Zemlje povučemo zrak srebrne boje do ispod nogu.

Odatle prema tijelu raspršimo svjetlost kao vodu iz fontane, svjetlost nas osvjetljava, prolazi kroz tijelo i pravi kupu srebrne boje. Na isti način napravimo heksagram za našeg komplementarnog partnera i na kraju veliki heksagram; mi smo u merkavi srebrne boje.

MERKAVA ZLATNE BOJE

Na isti način kao što smo napravili merkavu srebrne boje pravimo i merkavu zlatne boje.

Zatim ustanemo i krenemo prema vratima u podnožju brijega, na kojem svijetli jaka svjetlost. Tu je ulaz i stepenice koje vode na vrh brijega. Krenemo stepenicama prema vrhu, brojimo od 10 do 0 i za svaki broj posmatramo različite boje zida:

10	zid je -	CRVENE	boje	penjemo se gore,
9	zid je -	NARANDŽASTE	boje	penjemo se gore,
8	zid je -	ŽUTE	boje	penjemo se gore,
7	zid je -	ZELENE	boje	penjemo se gore,
6	zid je -	PLAVE	boje	penjemo se gore,
5	zid je -	LJUBIČASTE	boje	penjemo se gore,
4	zid je -	SREBRNE	boje	penjemo se gore,
3	zid je -	ZLATNE	boje	penjemo se gore,
2	zid je -	ROZE	boje	penjemo se gore,
1	zid je -	SVJETLO PLAVE	boje	i stižemo na vrh brijega.

Nalazimo se ispred vrata ovalnog oblika iz kojih sija svjetlost beskonačnog potencijala. To su vrata merkave: iza vrata, iza svjetlosti je naše zamišljeno mjesto, naš raj. Kada se odlučimo, krećemo i idemo kroz vrata i kroz svjetlost u naše zamišljeno idealno mjesto, gdje ćemo se naći u čistoj duhovnoj okolini, van svog fizičkog tijela. Blinker nam neće raditi, jer je on lociran na fizičkom nivou, ali proradiće onog trenutka kada se pojavi anđeo čuvar.

Moramo biti svjesni odnosno ne smemo zaboraviti da možemo nesmetano proći kroz svjetlost u naše zamišljeno mjesto samo u jednom pravcu: kada se budemo vraćali, moramo to učiniti tako da brojimo natraške, od pet do jedan.

Odlučimo se i krećemo kroz vrata u svjetlost, koja je svugdje oko nas i, kada izlazimo iz polja svjetlosti, ulazimo u naš raj. Hodamo sretno po raji i uživamo ili spavamo, možda se kupamo; ukratko radimo sve što nam padne na pamet. Jedino što je potrebno jeste da se emotivno ne vezujemo na predmete i događaje koji leže odnosno teku oko nas, nezainteresovano ih posmatramo i u njima uživamo.

U raji ostajemo otprilike od pet do deset minuta.

I kada nam se učini da nećemo više moći da izdržimo u toj meditaciji, još ne otvaramo oči. Zamislimo da idemo kroz svjetlost prema vratima i brojimo pet, četiri, tri, dva, jedan i izlazimo kroz vrata svjetlosti. Sada možemo otvoriti oči.

Rekli smo da se vodič može pojaviti u različitim oblicima i da njegovu pojavu prati jaka svjetlost koja ne blješti. Ako se u raju pojavi vodič gledamo ga i u mislima uočavamo oblik njegovog tijela, nakit, odijelo i sve što je na njemu neobično ili interesantno. Može se desiti da nam vodič dā neki znak raspoznavanja, šifru ili ključ po kojem ga možemo prepoznati kada se bude drugi put pojavio u nekoj od naših sljedećih meditacija.

Po isteku vremena za meditaciju prekidamo je brojenjem od pet do jedan:

PET	idemo prema svjetlosti,
ČETIRI	u svjetlosti smo,
TRI	prolazimo kroz svjetlost, ona je svugdje oko nas,
DVA	registrujemo vrata i izlaz i
JEDAN	prolazimo kroz vrata i izlazimo iz svjetlosti.

Idemo stepenicama nadole, spuštamo se sa brijega u dolinu, idemo do vode, uzimamo svoje odijelo i obučemo se.

Otvorimo oči.

PRIMJER: Pratio sam ponašanje grupe meditanata koje sam vodio na susret sa anđelom čuvarom. Kod vođenja meditacije uvek pomažem pojedincima transformacijama da lakše savladaju situaciju i da što prije dođu do faze vlastitog opuštanja. Odstranjujem blokade, karakteristične strahove i traume.

Pogled mi je pao na studentkinju ekonomije koja je sjela na kauč, duboko naslonjena, tako da su joj ruke ležale na donjem dijelu kauča. Imala je savijene noge, koljena malo raširena, a lice joj je bilo opušteno, bez nekog posebnog izraza. To je bilo stanje koje je ukazivalo da je shvatila moja uputstva i da meditaciju izvodi pravilno.

Na kraju sam zamolio kandidatkinju da nam opiše što je sve doživjela, dok je uživala u zamišljenom predjelu svoga raja.

Bila je zaista svjetlost. Ispred mene pojavio se jedan muškarac, nasmiješen; imao je na sebi svijetlu haljinu koja je oko vrata i rukava imala našivene nabore, krugove od platna kao što ih imaju klovnovi u cirkusu. Bio je prijatan i nijesam ga se bojala. Pored

njega je ležala narukvica. To je bila moja narukvica iz djetinjstva koju sam jako voljela.

Na pitanje da li je dobila odgovor na postavljeno pitanje i, na moje pojašnjenje ako nije, to nije greška jer se odgovor može intuitivno dobiti i koji dan kasnije, zapitala se iznenađena i pomalo prestrašeno:

Što? Jaz sam ga morala nešto pitati?

Ponovio sam da smo, kada smo krenuli u meditaciju, kada smo sjedeli i primali energiju u sredini žitnog polja, postavili pitanje vodiču, na koje smo želeli odgovor pri susretu sa njim.

A da, već znam odgovor na to, nijesam ga pitala, ili dobila sam odgovor, mada ne znam kako.

Prijatan i nasmijan muškarac je bio vodič, anđeo čuvar, i znak, šifra za prepoznavanje je bila njoj draga stara narukvica. Često se vodič pojavljuje u obliku, u kojem smo ga prvi put vidjeli, ali nema uvek znaka raspoznavanja, šifre, tj. narukvice u našem opisanom primjeru. Ako nema tog znaka po prepoznavanju, onda je to sigurno lažni anđeo čuvar: to nam ego potura lažnog vodiča, samo da bi ostao sa nama, da ga ne bi izbacili, odnosno izključili iz svoje ličnosti i aktivnosti.

Meditacija susreta sa anđelom čuvarom je jedna od osnovnih i ujedno vrlo značajnih pomagala na putu duhovnog rasta pojedinca. Omogućuje nam da iz odgovora vodiča saznamo šta je istina i šta je pravi odgovor na postavljeno pitanje, na koje u početnoj fazi svog duhovnog razvoja nemamo odgovor. Kasnije nam vodič neće trebati.

Naomi Fajnberg (Naomi Feinberg), autorica hatmare, navikla se da razgovora sa vodičem nakon svake jutarnje vježbe i da preko te meditacije stupi u kontakt sa vodičem koji joj savetuje šta i kako bi trebalo da radi tog dana. To radi svaki dan, naravno, i u dane kada ima predavanja ili tečajeve. Zato njeni tečajevi i predavanja često nemaju unapred određeni, ustaljeni sadržaj, pa se dobija utisak da ne zna šta radi i šta bi trebalo da predaje. Ali, kada se posvetite njenim aktivnostima tokom dužeg perioda, shvatite kako snažnu i duboku istinu ona uči.

Susret sa vodičem je dobro uraditi uvijek poslije određenih aktivnosti. Ujutro, kada izvodimo vježbe za održavanje kondicije duha i tijela, meditaciju susreta sa vodičem izvedemo na kraju, kao posljednju vježbu. Isto tako, tu meditaciju možemo izvoditi poslijepodne ili uveče. Kada

jednom ustalimo susret sa vodičem, sa njim komuniciramo tako što mu postavljamo isključivo pitanja na koja sami ne možemo naći odgovor.

Konačni cilj našeg obrazovanja i osposobljavanja je dostizanje univerzalne ljubavi i činjenica da ćemo stalnim mjerenjem znati da kontrolišemo sve što se oko nas događa. Na tom stepenu neće nam više trebat vodič. Čovjek svojim duhovnim rastom i stalnom praksom dobije osjećaj da je sam postao vodič i da mu odgovori na sva moguća i nemoguća pitanja dolaze sami po sebi.

To je istina, jer čovjekova intuicija vrlo snažno djeluje, njeni odgovori su stoprocentno tačni, i mi ih možemo pratiti i kontrolisati pomoću svog intuitivnog senzora.

7. EVOLUCIJA I PROGRAMI

Većina naučnika novim saznanjima, iz godine u godinu, daje određena viđenja našeg svemira i postavlja različite teze o njegovom obimu, razvoju i mogućnosti shvatanja apstraktnog. Što je iza kraja i gdje je kraj svemira, to su pitanja za mnoge mislioce. Niko od njih nam ne može dati zadovoljavajući odgovor, jer je veličina svemira neshvatljiva, ako uzmemo u obzir postojeće fizičke zakone i dosadašnje iskustvo čovčanstva..

Kako svemir izgleda i kakav je njegov uticaj na naš život, kroz istoriju su, na osnovu filozofsko-religioznih načela, odgovore dali skoro svi narodi i civilizacije svijeta. Analizom tih pogleda možemo doći do zaključka koliko su ti narodi bili razvijeni, kakva je bila njihova kultura i šta ih je najviše povezivalo sa svemirom. U jednoj stvari svi su ti pogledi bili jedinstveni: da smo postali od nekakve prirodne sile, kako je zvali nije bitno, i da smo svi nedeljivo zavisni od svemira.

7.1. Beskonačna svjetlost

Mnogi pogledi na svemir su nam razumljivi, a neke teško možemo da prihvatimo, mogli bismo reći da su nam, već u principu, strani. Najčešće i najlakše prihvatamo pogled na svemir, ponikao iz našeg naroda i iz naših krajeva. Kompletan uvid u razvoj kreacija na Zemlji i svjetove nad Zemljom i nad nama u svemiru, daje mistična nauka Jevreja, kabala.

Prema kabali, nad nama je, iznad Zemljine atmosfere:

1. Beskonačna svjetlost - AIN SOF OR (beskonačno svjetlo);
2. Beskonačno - AIN SOF (apsolutno sve);
3. Ništa - AIN (apsolutno ništa).

Za nas terapeute sa životno-kozmičkom energijom najznačajnija je prva tačka: **beskonačna svjetlost** - AIN SOF OR. Svjetlost beskonačnog potencijala u sredini svemira je osnovni izvor, koji omogućava da postoji, da funkcioniše sve što je na Zemlji. Ta svjetlost, kako je već objašnjeno u prošlom poglavlju (poglavlje 6, liječenje), izlazi iz sredine merkave i osnovni je izvor za život svake ideje, odnosno svake kreacije.

Beskonačna svjetlost je definisan pojam: svjetlost je važan dio spektra energija koje su nam za život potrebne, međutim, kao samostalna

komponenta energije kosmosa, svjetlosna energija neće biti dovoljna za opstanak i formiranje svih kreacija na Zemlji.

Zbog toga je najbolje da tu energiju nazovemo životno-kosmička energija, kao skup svih energija, odnosno univerzalna energija u kojoj je prisutan uticaj svih faktora iz svemira.

Životno-kosmička energija postoji i djeluje u skladu sa zakonima prirode koji su iznad naših zakona na zemlji, tako da njeno djelovanje na naš organizam ne funkcioniše po našoj logici. Naše tijelo pretvara životno-kosmičku energiju u životnu energiju, koju poznajemo pod imenom bioenergija, ili prana, či, ki. Životna energija je proizvod našeg tijela, naših organa i ona nam je daleko razumljivija i pristupačnija, kao što je, npr, svakoj kuvarici razumljivija i pristupačnija pojava temperature rešoa nego zakoni proticanja električne energije koja se u njemu pretvara u toplotnu energiju.

Iz svega toga možemo zaključiti da smo svi na Zemlji zavisni od životno-kosmičke energije i zakona svemira. Primljenu životno-kosmičku energiju tijelo pretvara u životnu energiju (bioenergiju, pranu, či, ki), i zato nam ta životna energija izmedju ostalog omogućava da ocijenimo funkcionisanje našeg organizma, odnosno koliko su organi i sistemi tijela zdravi.

7.2. Kreacija

Pojam kreacije (grčki odnosno na starom grčkom jeziku: stvoreno) možemo definisati kao sve živo i neživo na Zemlji, uzimajući u obzir sve apstraktne i druge analogne pojmove. Logično je da svaka kreacija postoji radi vlastitog djelovanja i namjenskog funkcionisanja. Možemo reći da je svaka kreacija stvorena sa ciljem samostalnog djelovanja.

Ako uzmemo za primer kreacije čovjeka, mogli bismo reći da je ona, odnosno čovjek, potpuno u skladu sa principom samostalnog djelovanja. Međutim, energija koja mu samostalno djelovanje omogućava, je životno-kosmička energija, koja mu daje život i koja je pod uticajem zakona svemira.

Iz toga proizlazi da svaka kreacija, ukoliko želimo da postoji na Zemlji, treba da ispuni oba zahtjeva:

- a) da samostalno egzistira;
- b) da djeluje i u skladu sa zakonima prirode.

Čovjek živi potpuno samostalno na zemlji, ali ne u suprotnosti sa prirodom i njenim zakonima.

7.3. Komplementarne energije

Taj uslov, da kreacija može da egzistira samo ako izpunjava pomenute uslove, tj. da može samostalno da funkcioniše i da funkcioniše u skladu sa zakonima prirode, zahtijevao je pojavu odgovarajućeg programa. Taj osnovni program zovemo **Uzrok svih uzroka** i prisutan je svugdje.

Program Uzrok svih uzroka na hebrejskom jeziku zove se ILAT HA'ILOT: da bi ispunio uslov da kreacija može da djeluje samostalno i u skladu sa zakonima prirode, definisao je **komplementarne energije**.

Definisanjem komplementarnih energija stvorena je mogućnost formiranja beskonačnog broja ideja. Ideja mora da ima komplementarnu energiju i ona postaje stvarnost. U prirodi se ovaj zakon može vrlo brzo uočiti, jer je vidljiv u sistemu dualizma. Za nas je vrlo značajno da znamo da svaka ideja, kreacija mora imati komplementarnu energiju: ako je nema, nepostojeća je.

Vidjeli smo da je postojanje kreacije u opasnosti ako izgubi komplementarnu energiju, pa je razumljivo da će nam transformacije djelovati vrlo uspješno kada kod liječenja upotrijebimo program ILAT HA'ILOT. Taj način liječenja, uspješan u prvobitnom razvoju terapijke, radi vremenski predugog sistema transformacija, pojavom i razvojem udruženih programa, postepeno pada u zaborav.

7.4. Keter

Rađanje svih kreacija teklo je po usklađenom sistemu, tako da su kreacije i njihove komplementarne energije bile nerazdvojni deo istog i celog.

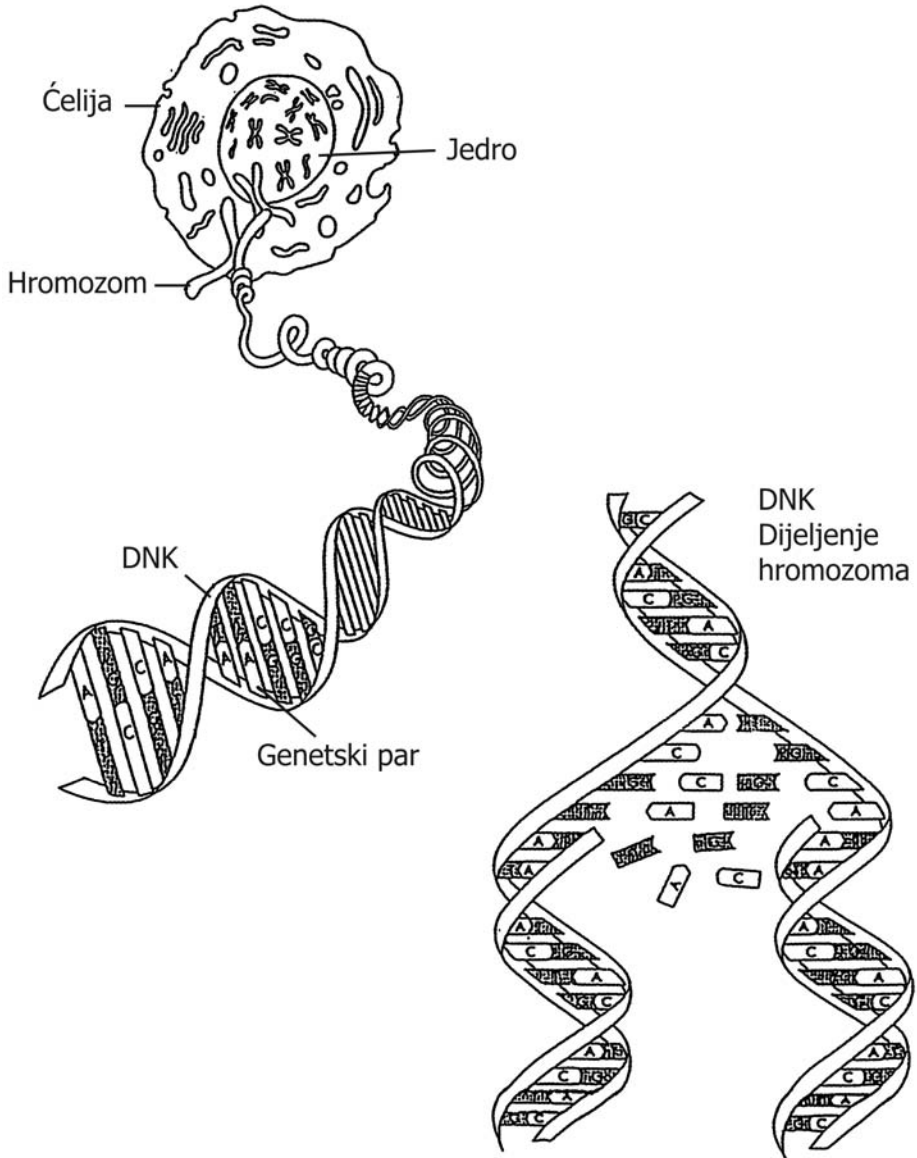
Čovjek je bio ujedno i muško i žensko, bio je usklađen sa zakonima kosmosa, tj. prirode. Svi ljudi su bili potpuno jednaki, nijesu se razlikovali

ni u jednom detalju tijela ili duha. Mogli bismo reći da su svi ljudi poticali od istih predaka.

U vrijeme stvaranja kreacija programi su bili potpuno čisti, netaknuti ili neoštećeni. Parametri su bili čisti, odnosno nijesu bili oštećeni programi za definisanje svake kreacije. Tako je bilo kod čovjeka, koga definiše genetski kod (ili skraćeno DNK: dezoksiribonukleinska kiselina): taj kod je kod svih ljudi bio potpuno jednak.

Dobar ilustratiran primjer je možda ogromna i čista dokumentacija koja je u fabrici prvobitno pripremljena za pojedini proizvod, npr. za izradu automobila.

Konstrukcija DNK i njeno dijeljenje

Naučnici danas otkrivaju gene, njihove osobine i položaj na lancima hromozoma, njihov karakter i slično. Za terapijsko djelovanje svako otkriće je vrlo značajno jer dokazuje odnosno potvrđuje vezu između fizičkog i energetskog sistema i djelovanja čovjekovog organizma. Poseban značaj ima DNK program, u kojem je zapisana cijela konstrukcija kompletne kreacije, od embriona do razvijenog organizma, tj. podprogrami koji određuju sve osobine, od rođenja do smrti.

Za potrebe terapijskih tretmana upotrijebićemo nekoliko oblika genetskog koda, koji će nam olakšati posao. Ti kodovi su: originalni genetski kod; originalni genetski kod koji štiti genetski kod od oštećenja; genetski kod za vječni život; centralni genetski kod, i specifični genetski kod.

Originalni genetski kod

Originalni genetski kod je kod koji garantuje da kod reprodukcije, rađanja, ne dolazi do promjena kreacija, gubljenja njihovih karakteristika i rađanja u nekom drugom obliku. Tako se, npr. čovjek, uvijek rodi kao čovjek, a ne kao neko drugo biće.

Originalni genetski kod, koji štiti genetski kod od oštećenja

Originalni genetski kod, koji štiti genetski kod od oštećenja, jeste kod osiguranja, koji popravljajući genetske programe od prevelikog oštećenja, da ne bi došlo do uništenja parametara kreacije i gubitka osnovnih karakteristika. Dozvoljava promjene određenih gena i brine da kod promjene ne dođe do deformacije same kreacije. Naučnici imaju podatke o tom kodu, ali ne znaju njegove osobine. Jedino što je sigurno poznato jeste da u genetskom zapisu za jednu sekvencu postoji od 40 do 200 istih zapisa. To znači da se, ako se ošteti nekoliko genetskih zapisa, na primjer, djelovanjem virusa, organizmu se poslije liječenja ništa neće desiti, jer za to brinu preostale zdrave iste sekvence.

Genetski kod za vječni život

Genetski kod za vječni život garantuje reinkarnacijski postupak i omogućuje, kako to tvrde na Istoku, preseljenje duše iz jednog tijela u drugo. Da bi se duša, u normalnim okolnostima, preselila iz jednog tijela u drugo treba više od jednog ljudskog života; u većini slučajeva to traje najmanje dva ljudska života. Terapeut kod oživljavanja svakog tijela

mora, kao što je naprimjer kod komplementarnog partnera, uzeti u obzir genetski kod za vječni život.

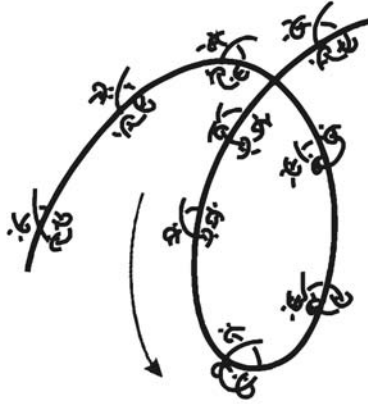
Centralni genetski kod

Centralni genetski kod je program koji brine o postojanju kreacija ili, u našem primjeru, da čovjek ima svoju ličnost, tj. karakteristike samo njemu primjerene, one koje dobija začecem. Taj kod najviše utiče na karaktere ljudi i nalazi se u sredini sakruma, u donjem dijelu kičme.

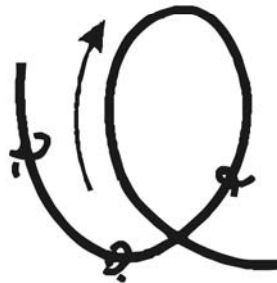
Energetska spirala centralnog genetskog koda ima sedam namotaja koji idu ulijevo, suprotno kretanju kazaljke na satu. Na tim namotajima ima devet namotaja i na svakom od tih devet još po tri namotaja. To je pravilan oblik zdravih energetskih spirala centralnog genetskog koda i manifestuje miran, postojan karakter osobe.

Spirala centralnog DNK

Okretanje u lijevo

Okretanje u desno

Radioaktivni DNK

Kada energetska spirala centralnog genetskog koda ima namotaje okrenute udesno smanjen je i broj namotaja: ona ima samo jednog do četiri energetska namotaja, i na njima su samo tri namotaja. Takav oblik karakterističan je za oštećeni kod i osoba koja ga poseduje u pravilu ima eksplozivan, prgav karakter.

Poslije 2000. godine, djeca se rađaju sa kompletnim pomenutim brojem namotaja, koji idu ulijevo ili udesno. Desnoručni sistem, kao i ljevoručni, ima sedam velikih spirala na kojima je devet malih, a na njima po još tri male spirale. Oba sistema su normalna, neoštećena i nije potrebno terapeutsko popravljjanje koda.

Trajno oštećenje genetskog koda nastaje posle atomske eksplozije, koja razorno djeluje na energetski oblik spirale: genetski kod se potpuno menja, gubi spiralu, čime je izgubljena i kreacija. Čovjek se u tom slučaju neće roditi kao čovjek, nego kao drugo biće, koje čovjeku neće biti slično.

Specifični genetski kod

Specifični genetski kod definiše pojedine organe ili sisteme u organizmu. Na primjer, genetski kod koji definiše parametre bubrega je njegov specifični genetski kod. Taj kod u praksi malo upotrebljavamo.

Stanje kada su sve kreacije potpuno čiste, neoštećene, jedna drugoj potpuno slične i kada imaju istog pretka, nazivamo KETER. To je stanje prvobitnih čistih kreacija, kada je ponašanje kreacija potpuno usklađeno između njih i sa prirodom, bez konflikta i negativnog ponašanja: ako smo tražili raj, našli smo ga.

Uvijek, u svim primjerima popravljjanja genetskog koda, u terapeutskom liječenju, upoređivaćemo stanje pacijentovog koda sa stanjem čistih kreacija - Keterom.

7.5. Keter inicijacija

Trenutak Ketera je vrlo značajan moment čistih parametara. To je idealan trenutak za pripremu pacijenta da se prilagodi za prijem životno-kosmičke energije. Inicijacija, nastavljenje ili podešavanje je potrebno da bi se otvorili kanali za prijem životno-kosmičke energije.

Keter se otvara prilikom prvog prijema pacijenta na tretman. Postupak inicijacije je opisan u mojoj drugoj knjizi, poglavlje "Pripema pacijenta -

inicijacija". Kroz istoriju je otvaranja Ketera izvođeno na različite načine, i više je ličilo na inicijaciju nekog tajnog društva ili reiki sistem, nego na savremeni način izvođenja.

Kada otvorimo Keter, formiraju se energetske osmice u svim smjerovima. Iznad glave pacijenta se pojavi energetski krug, koji terapeuti mogu registrovati mjerenjem ili ga vidjeti kao oreol.

Ruku ostavimo iznad glave pacijenta, blinkamo i postepeno podižemo ruku u vis. Kada blinkanje prestane, kružimo rukom iznad glave na istoj visini i blinkamo: registrovaćemo i upoznaćemo energetski krug Ketera, oreol.

Krug iznad glave je analogan, tj. sličan krugu koji je naslikan oko glave na freskama ili na slikama prikazanih svetaca. Mogli bismo reći da je Keter taj svjetlosni krug koji je umjetnik simbolično naslikao iznad glave sveca.

Interesantno je da pacijenti, kada dođu na prvi tretman, nemaju otvoren Keter. To znači da spontano otvaranje Ketera ne postoji ili da se na neki drugi način, nekom drugom tehnikom, Keter može otvoriti. Mnogi pokušaji i načini otvaranja Ketera nijesu dali pozitivne rezultate, pa tu opisana tehnika otvaranja Ketera ima svoj poseban kvalitet i značenje.

7.6. Program EHEYE ASHER EHEYE

Najbolji način dijagnoze i liječenja upoređivanjem je, svakako, upoređivanje sa podacima Ketera, kada su parametri čisti i neoštećeni genetski kodovi u Keteru su neoštećeni, pa je programska tačnost za svaku kreaciju idealna. Radi toga i mi ćemo više kritičnih priprema i liječenja pacijenta upoređivati sa tim stanjem.

Izvođenje inicijacije i oživljavanje komplementarnog partnera vezani su za taj trenutak. Liječenje većine energetskih tijela vezano je sa trenutkom čistih parametara. Za direktno liječenje u vrijeme čistih parametara brine program EHEYE ASHER EHEYE.

Direktno liječenje programom EHEYE ASHER EHEYE ne pokazuje neku posebnu uspješnost. Takođe, liječenje programom ILAT HA'ILOT nije za

svakodnevnu upotrebu. Oba programa su tako postala samo razvojni stepen na putu ka uspješnijim programima.

7.7. BIBLIJA i njen značaj

Biblija, izvorni dokument trijih monoteističnih religija (judizma, hrišćanstva i islama) danas je za veliki deo hrišćanstva pao u zaborav. Hrišćanstvo, prilagođavanjem svoje religije za prijem u rimsko društvo, i kasnije sa određenim dopunama na cerkvenim koncilima, mijenjanjem pojedinih načela sa namjerom da hrišćansku religiju prime široke mase, gubi prvobitni oblik.

Imam osjećaj da hrišćanstvo nije dovoljno brinulo za svoja izvorna načela, već da je sa raznim dopunama i mijenjanjem osnovnih načela, represalijama i zabranama, više željelo da vlada pojedincima i narodima nego da vaspitava vjernike u smjeru duhovnog razvoja. To stvara nepopravljivu štetu brojnim pripadnicima hrišćanstva. Njihovi genetski programi za duhovne kvalitete postaju pripadnicima hrišćanske vjere neaktivni, vjernici žive pod vodstvom crkve, kao ovce i pastiri, bez mogućnosti da aktivno učestvuju u razvoju svojih urodjenih duhovnih komponenata.

Danas, sa razvojem društva, mase vjernika nemaju potrebe da budu ovce i lakše shvataju događaje u svijetu, pa instutucionalno hrišćanstvo gubi svoju ulogu pastira. Ljudima su pristupačnija izvorna načela hrišćanstva i Biblija nego neka istrošena pravila crkvene hierarhije.

7.8. KABALA i njen značaj

Kabala, mistično učenje Jevreja, mnogo je uticalo na naš život; malo je prostora da bi se ovde dao realan pregled njene širini i vrijednosti. Studije Kabale zahtijevaju mnogo vremena i predznanja, pa je razumljivo da su neki analitičari i psiholozi izjavljivali da su ceo život studirali Kabalu.

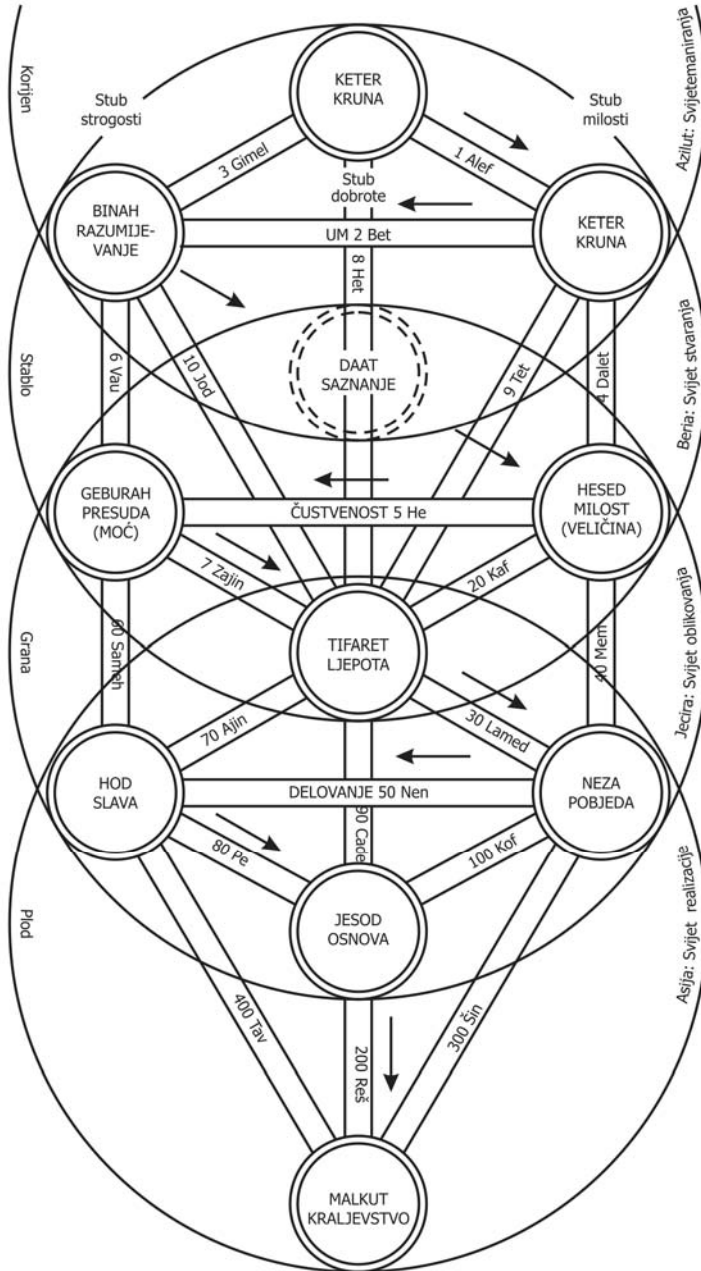
Kao što sam već ukazao u prethodnim poglavljima, kabala definiše svjetove iznad nas i omogućava određene poglede u svemir (ain sof or, ain sof, ain). Razvoj kreacije i smjer realizacije pojedinih ideja prikazan je u takozvanom Drvetu života.

Drvo života nam nudi sve spoznaje. Sastavljeno je iz tri stuba: desnog, srednjeg i lijevog načela, koji formiraju deset sefirota ili božjih atributa. U osnovi Drveta života su sefire, međusobno povezane putevima koji nam

pokazuju put realizacije željene ideje, uzimajući u obzir najkraću moguću realizaciju i najsigurniji put. Postoje 22 takva puta: označeni su hebrejskim slovima i atributima 22 karate Velike arkane tarota.

Tako, npr, kabalističko bojenja tijela teče preko sefira: keter (kruna), hohma (mudrost), bina (razumijevanje), hesed (milost), gevura (osuda), tifaret (ljepota), neza (vječnost), hod (odraz), jesod (temelj, osnova) i malhut (kraljevstvo). U principu, to je put stvaranja prvog čovjeka, Adama Kadmona. Sefiroti obuhvataju četiri svijeta koji se međusobno djelimično prekrivaju, tako da određeni sefirot egzistira u gornjem, a drugi u donjem svijetu.

KABALA - Drvo života

Korijen	- AZILUT (svijet emaniranja)
Stablo	- BERIJA (svijet stvaranja)
Grana	- JECIRA (svijet oblikovanja)
Plod	- ASIA (svijet realizacije)

Drvo života, tu sveukupnu i mističnu nauku, pametni Hebreji samo djelimično su otkrili i predviđam da mi danas poznajemo samo jedan njen deo, nepotpunu Kabalu. Tu nedostaju određeni putevi i, ako razmotrimo dualizam prirodnih zakona i cjelokupnost mističnih učenja, ustanovit ćemo da kod Velike arkane tarota nedostaju dva atributa.

8. EKSPLOZIJA U SVEMIRU

Samo se po sebi postavlja pitanje šta se u istoriji svijeta, tj. Zemlje desilo da danas imamo većinu oštećenih i mutiranih kreacija. Jedinke kreacije jako se razlikuju između sebe, i mnogi organi kreacije su iz jednog oblika prešli u drugi oblik.

Većina naučnika danas brani tezu da se u svemiru dogodila eksplozija velikih razmera i da je nakon nje nastao današnji deformisani oblik svemira. Mi ćemo u transformacijama tu eksploziju u svemiru zvati jednostavno: DOGAĐAJ.

Prilikom eksplozije kreacije su doživjele promjene. Jedna od najsnažnijih i najsudbonosnijih promjena, svakako, je odvajanje komplementarnih energija od svake kreacije.

8.1. Razdvajanje kreacija na dva dijela

Pošto je prije Događaja postojalo savršenstvo i harmonija, odnosno raj, nakon eksplozije nastao je pakao. Komplementarne energije više nijesu ispunjavale prirodne zahtjeve da kreacije egzistiraju samostalno i u skladu sa prirodom. Zbog toga su nastali problemi.

Stvaraju se emocije i želje po pripadnosti, vakumske energije koje omogućavaju oštećenje energetskih sistema, nastaju mutacije, pojavljuju se elementali i slične energije. Kod organizama nastaju oštećenja i povrede, javlja se bolest, promjene na određenim organima, mutacije i različiti dotuda nepoznati uticaji. Javlja se želja za dominacijom, uticaj jedne ideje na drugu, želja za vodstvom i vladanjem. Uz njih nastaju zlo, zavist, ljubomora i pokoravanje. Pojavili su se ratovi, zločini, ubistva, poniženja i ropstvo.

Nastao je naš svijet, svijet promjena i problema. Sve se to iz roda u rod, iz generacije u generaciju, registruje kroz promjene gena, jer i jedinke kreacije postaju međusobno različite, tj. nemaju više istog pretka. Svaka jedinka tako ima svog novog pretka i ljudi postajemo međusobno različiti. Sve to uslovilo je da danas svaki od nas, svi mi imamo različitu istoriju, sudbinu i karmu.

8.2. Dva različita stanja

Za liječenje je značajno

- a) stanje prije Događaja, i
- b) stanje poslije Događaja, odnosno poslije eksplozije u svemiru.

Prije eksplozije, prije Događaja

Kao što smo vidjeli, program ILAT HA'ILOT definisao je komplementarne energije i razumljivo je da tu osnovu možemo upotrijebiti za rješavanje određenog problema. Stanje u trenutku prije eksplozije, kada su svi parametri neoštećeni, tj. stanje Ketera, omogućava nam prilikom liječenja upoređivanje i povezanost sa energijama stvaranja, podešavanje, prilagodjevanje i provjeru. Program EHEYE ASHER EHEYE daje nam mogućnost direktnog terapijskog rješavanja problema u vremenu prije Događaja.

Stanje poslije eksplozije, poslije Događaja

Stanje poslije Događaja je stanje mnogih problema. Mi (ljudi, terapeuti, pacijenti) formiramo sve poduhvate, tražimo uzroke, definišemo pravila i pravimo popravke ili deformacije. Sve se ne može tako lako riješiti ili popraviti, ali praksa nam pokazuje da se svakom pacijentu može pomoći i da je svaki problem rješljiv, osim u slučajevima kada je bolest uništila vitalne organe. Takođe, i tu se može djelimično pomoći, tako što terapijskim djelovanjem ublažavamo posljedice različitih lijekova i mogućih prošlih neuspjelih liječenja, kao i ublažavanjem uticaja raznih traumatičnih događaja i slično.

8.3. Liječenje

U prethodnim poglavljima postavio sam načelo za liječenje koje se izvodi po sistemu **izmjeri** (dijagnoza: pronadji, utvrdi šta je to, na kojem je stepenu) i **transformiši** (ozdravi, liječi) i opet **izmjeri** (proveri promjenu, odnosno rezultat, kontroliši). Ta metoda omogućava naučni pristup problemu i kontrolu postupka liječenja. Tako možemo kontrolisati svaki postupak; pošto duhovna komponenta nije ograničena prostorom: vremenom, djeluje u prošlosti i na daljinu, potpuno je isto da li kontrolišemo neko stanje od juče, danas ili događaj od prije 500 godina.

Učenik može kontrolisati učitelja i učitelj učenika. Možemo ustanoviti od čega je umrla naša prababa ili šta se u istoriji, u stvari, desilo. Pošto radimo na energetskom (duhovnom) nivou, kada fizičkog tijela nema,

liječenje uzroka bolesti, prenesenog preko gena, je nužno. Uspješni smo na svim nivoima i u svim vremenima. Kada pristupimo problemu nailazimo na zbir uzroka, zbog kojih se bolest pojavila. To nas odvodi u istoriju i otkrivamo međusobnu vezu uzroka, te njihovim odstranjivanjem ostvarujemo uspješno liječenje. Nastaje fantastičan trenutak kad izliječimo "neizlječivo", i kada istorija postaje naša sadašnjost.

Sve to daje nam sliku, prikaz stanja problema i određuje, upotrebu adekvatnih tretmana u liječenju. Upoznavanje različitih uticaja i zavisnosti na tijelu, upoznavanje samog tijela, njegovih organa i sistema funkcionisanja, daje širok pogled u prošranstva i veličinu liječenja. Zato nas ne smije i ne može iznenaditi činjenica da je terapija uspješna, i u slučaju kada smo upotrijebili stare programe, poznate od postanka svijeta (kao što je Ilat ha'ilot), ili ako upotrijebimo najnovije, savremene udružene programe, koji djeluju kao jedan, zajednički i univerzalan program.

8.4. Program NA'OM ADONAI

Upotreba osnovnih zakona, i uzimanje u obzir svih faktora prilikom liječenja, dovodi do toga da su, u poređenju sa sadašnjim liječenjem, neke stare, prvobitne metode postale dugotrajne i zamorne. Svaki postupak morao je biti dosledno i pravilno izveden i, da bi liječenje bilo uspješno, bilo je potrebno sve elemente prilagoditi, odnosno inicirati. Pacijent je teško podnosio dugotrajne terapije, a i terapeut je bio opterećen pomoćnim sredstvima, kao što su radne mape, uputstva i slično.

Tačnost izvedenih stepena liječenja odnosno transformacija garantovala je uspjeh i ujedno zahtijevala da se dugotrajne terapije skrate, i procesi liječenja ubrzaju, što je dovelo do udruživanja programa. Nakon skraćivanja vremena terapije upotrebom udruženih programa pacijent je lakše podnosio liječenje, a nije bilo više potrebno ni da bude u posebnom položaju da bi terapija bila uspješno izvedena.

Nabrajam nekoliko tretmana koji su potrebni prilikom liječenja životno-kosmičkom energijom i koje možemo odjednom da izvedemo:

1. Oživljavanje komplementarnog partnera zahtijeva izvođenje postupka za aktiviranje životne energije, vječnog života i genetskih kodova.

2. Popravljanje centralnoga DNK i njegovih spirala omogućava liječenje deformacija nastalih poslije rođenja.
3. Uklanjanje međusobnih uticaja između pacijenta i terapeuta (i obratno) zahtijeva inicijaciju i zaštitu jednog i drugog.
4. Zaštita terapeuta i pacijenta kod kanalisanja životno-kosmičke energije.

Takav usavršeni program, koji omogućava da izvedemo sva četiri tretmana odjednom, se zove NA'OM ADONAI. Kod transformacija je potrebno uzeti to ime da bi se svi programi odjednom izveli. Taj program je bio razvojni program u fazi kada su tražena brza, kompleksna rješenja: danas nema praktičnog značaja. Njega, naime, zamjenjuje drugi program, koji ćemo koristiti kao konačnu univerzalnu verziju i posvet ćemo mu pažnju u sljedećem poglavlju ove knjige, (9. poglavje, YEHI OR).

Značaj i koristi udruženih programa su velike i omogućavaju da dnevni tretman pacijenta ne traje više od jednog sata. To je znatno olakšalo posao terapeuta, povećalo dostupnost terapije pacijentima, a i pacijent lako podnosi kratke tretmane.

8.5. Program TIKUN OLAM

U početnoj fazi razvoja pojavio se i program za zaštitu glavnih parametara kreacije i prirodne ravnoteže na Zemlji. Taj program zove se TIKUN OLAM i iz njega izvire svi drugi programi, zakoni društva i slično, kojima je cilj zaštita prirode. Njime se inspirišu ekolozi, zeleni, borci za ljudska prava, za ravnopravnost žena, za iskorjenjivanje gladi, za zaštitu djece, različitih životinjskih vrsta i slično.

Program ćemo upotrijebiti prilikom upoređivanja u izvođenju inicijacije pacijenta i prilagođavanja određenih programskih planova.

9. PROGRAM YEHI OR

Jedan od posljednjih programa koji ćemo iz bioergonomije i hatmare uzeti kao jedan korak u vaspitnom postupku do konačnog cilja, rada sa iskrama, je YEHI OR. YEHI OR, na hebrejskom znači "Neka bude svjetlost". To je program koji udružuje u sebi pet različitih, nekada samostalnih programa.

Programi koje udružuje YEHI OR su:

1. ILAT HA'ILOT;
2. NA'OM ADONAI;
3. Sadržaj organa tijela;
4. Aktiviranje Ketera, i
5. Djelovanje ketera u fizičkom sistemu.

Kada izgovorimo reči YEHI OR, svi gore navedeni programi biće izvedeni. To je, naime, sistem koji sa nevjerovatnom tačnošću izvodi programe. Više puta sam imao osjećaj da pomenuti programi nijesu bili aktivirani, ali poslije određenog vremena sam se uverio da program YEHI OR izvrsno djeluje.

9.1. Aktiviranje procesa YEHI OR

Za aktiviranje procesa delovanja programa YEHI OR neće biti dovoljno samo da izgovorimo YEHI OR, ili ako uzmemo neku drugu riječ, kao što je abrakadabra. Moramo biti svjesni da će ti programi biti uspješni samo ako su za njih otvoreni energetski kanali. Znači, potrebno je otvoriti kanale na energetskom i fizičkom tijelu (DNK), kako bismo transformacijama uspješno mogli kanalisati energiju u oboljeli deo ili organ tijela.

Kada se kanali otvore i počne proces transformacija, energija nesmetano prodira na svim nivoima. Otvaraju se vrata za liječenje i naše transformacije blagotvorno djeluju. Takođe, međusobni uticaji pacijenta na terapeuta i obratno, koji mogu imati negativne posledice, se neutrališu.

9.2. Upotreba programa YEHI OR

Obogatićemo naše staro, već poznato pravilo Zbira uzroka. Viđeli smo da je tom pravilu Rafael Rosen (Rafael Rosen) dao osnovu i da je Naomi Fajnberg (Naomi Feinberg) dopunila pravilo upotrebom merkave.

Merkava je dala posljednji deo, odnosno konačni rezultat, i definisala transformaciju kao uspješnu. Pripreme prije transformacije i njen početni dio omogućit će upotreba programa YEHI OR i njegovih potprograma.

Pogledajmo program Zbira uzroka:

Uzmimo (.....) Zbir uzroka da me je strah od zmije, plus komplementarnu energiju toga Zbira uzroka da me je strah od zmije i to sve zajedno dajem u merkavu beskonačne svjetlosti (svjetlosnim ljekarima da mi izliječe taj strah; slijedi pozitivna afirmacija) OR AIN SOF.

OR AIN SOF na hebrejskom jeziku znači beskonačna svjetlost i upotrebljava se na kraju svake transformacije, kao, npr, amin kod hrišćanske molitve.

Program je bio dobar, ali smo prije toga morali posebnim parcijalnim postupcima **prilagoditi međusobne uticaje terapeuta i pacijenta, centralni DNK, zaštititi se prije kanalisanja energije, inicirati sve organe tijela i aktivirati Keter.** Sve to nam je program YEHI OR izveo sam, odjednom; bilo je potrebno samo da ga pomenemo.

Sada, na postignutom stepenu saznanja, program Zbira uzroka izgleda ovako:

Uzmem YEHI OR u Zbir uzroka da me je strah od zmije, plus komplementarnu energiju toga Zbira uzroka da me je strah od zmije i to sve skupa dam u merkavu beskonačne svjetlosti, OR AIN SOF.

Taj oblik programa Zbira uzroka upotrijebićemo u energetskom i fizičkom tijelu kod svih kreacija. To znači da moramo znati kako upotrijebiti program Zbira uzroka u jednom ili drugom tijelu. Na primjer, transformacija za fizičko tijelo i bolest bubrega je:

Uzmem YEHI OR u DNK Zbira uzroka da bubreg nema životne energije, plus komplementarnu energiju toga Zbira uzroka da bubreg nema životne energije i dam ga u merkavu beskonačne svjetlosti (svjetlosnim ljekarima da daju životnu energiju bubregu; slijedi pozitivna afirmacija) OR AIN SOF.

Kao što vidimo, u pravilo smo dodali DNK koji definiše bubreg. Medjutim, ako liječimo neku ideju ili dušu umrlog (i slično), nećemo moći da uzmemo DNK Zbira uzroka jer DNK definiše fizičko tijelo, već ćemo uzeti

program Zbira uzroka, koji definiše energetska stanje. Pošto je DNK isto tako program specifičan za fizičko tijelo, upotrijebimo u konačnom obliku izraz PROGRAM za sve kreacije energetskog i fizičkog tijela, PROGRAM ZBIRA UZROKA. Konačni oblik pravila je:

Uzmem YEHI OR u program Zbira uzroka da me je strah od zmije, plus komplementarnu energiju toga (Zbira uzroka da me je strah od zmije) i sve skupa dajem u merkavu beskonačne svjetlosti OR AIN SOF.

Dobili smo univerzalno pravilo za transformacije, koje ćemo upotrijebiti u svim tretmanima i načinima liječenja. Za primjer straha od zmije i sistem tretmana postupak će izgledati ovako: IZMJERIMO da li nas je strah od zmije, TRANSFORMIŠEMO u mislima, izgovorimo tekst pravila Zbira uzroka i IZMJERIMO da li strah još postoji. Ustanovimo da straha nema, i da on više ne djeluje na organizam.

9.3. OSNOVNA PRAVILA

Kao što sam pomenuo u poglavlju o uzrocima oštećenja energetskog polja, aure, bioenergije ili biopolja da postoje dva karakteristična oštećenja i to vakum mjesta bez energije i živi organizmi mjesta gdje je previše energije.

9.3.1. Vakum

Ako želimo ozdraviti mjesta bez energije, koja nam pokazuje vakum u auri, moramo kanalisati, dodati energiju na to mjesto. Znači, potrebno je podići energiju oboljeloga mjesta na nivo energije zdrave aure (prane, či, ki).

Za podizanje energije na nivo zdravog stanja postavimo univerzalno pravilo koje definišemo kao:

PRVO PRAVILO
dajemo, dodajemo energiju:

a) DODAMO ŽIVOTNU ENERGIJU

Uzmem YEHI OR

u program Zbira uzroka,

da je tu vakum,

plus komplementarnu energiju toga

dam u merkavu beskonačne svjetlosti

- svjetlosnim ljekarima da daju životnu energiju, da ozdrave vakum;
(pozitivna afirmacija, koja je poželjna, mada nije nužna, većina
terapeuta to ne čini:)

- udruženo u ljubavi, veselju i radosti

OR AIN SOF.

Tu mantru, transformaciju ili, kako smo ceo postupak nazvali, Prvo pravilo, možemo upotrijebiti svugdje gdje se zahtijeva da energiju dodamo odnosno podignemo njen nivo. Nije potrebno tražiti neke druge mantre ili tehnike, jer praksa pokazuje da je ovo pravilo vrlo uspješno u svim slučajevima i na svim nivojima.

9.3.2. Energetska tijela

Drugo oštećenje energetskog sistema je postojanje suvišne energije na određenom mestu, koju je prouzrokovao energetski živi elemental, živo tijelo koje se prilijepilo za pacijentovu auru. Njegova glavna osobina je nesposobnost da se odlijepi od aure, jer to tijelo samo nema životne energije. Zato oštećuje auru i, praktično, živi od njene energije, bez obzira na to da li je njegov cilj odnosno put vodio na neko drugo mjesto, kao što je u pravilu raj za dušu umrlog rođaka ili drage osobe.

To pravilo zovemo:

DRUGO PRAVILO

odstranimo suvišnu energiju

a) DODAMO ŽIVOTNU ENERGIJU

Uzmem YEHI OR

u program Zbira uzroka,

da energetsko tijelo nema životne energije,

plus komplementarnu energiju toga

i dam ga u merkavu beskonačne svjetlosti

- svjetlosnim ljekarima da daju životnu energiju; (pozitivna afirmacija je poželjna, iako nije obavezna:)

- udruženo u ljubavi, veselju i radosti

OR AIN SOF

b) ODSTRANIMO ENERGETSKO TIJELO IZ AURE

Uzmem energetsko tijelo

plus komplementarnu energiju toga

PRIJE DOGAĐAJA

i dam ga u merkavu beskonačne svjetlosti

- svjetlosnim ljekarima da to energetsko tijelo odstranijo iz aure; (pozitivna afirmacija:)

- udruženo u ljubavi, veselju i radosti

OR AIN SOF

Vidimo da je prvi deo Drugog pravila podizanje, davanje životne energije, što znači da je tu ponovljeno Prvo pravilo. Drugi deo definiše kako odstraniti energetsko tijelo, kao i da to moramo uraditi isključivo PRIJE DOGAĐAJA, prije eksplozije u svemiru, kada su svi parametri kreacije čisti, DNK neoštećena, u stanju Ketera.

PRVO i DRUGO PRAVILO su osnovna pravila i praktično sve transformacije možemo da izvedemo samo uz njihovu pomoć. Nijesu potrebna nova pravila, ali ćemo, ipak, radi jednostavnosti, skraćivanjem trajanja transformacija i tretmana, kasnije dodati još nekoliko pravila.

9.3.3. Komplementarni partner

Komplementarni partner je na energetskom nivou druga polovina svake kreacije. Bez njega je svaka kreacija u opasnosti: slabljenjem zdravlja komplementarne energije ili njenom smrću počinju problemi. Prvi znak da nešto nije uredu su bolovi, kojima ne nalazimo prirodni uzrok; samo terapeut merenjem može ustanoviti uzrok u slabom stanju komplementarnog partnera. Kada je komplementarni partner mrtav, manifestacija slabog stanja se nastavlja i jača, i uzrokuje teškoće: javlja se osjećaj da nemamo snage, slabost pojedinih organa, želja za samoubistvom i slično.

Radi svega toga je vrlo značajno posebno pravilo, koje će na brz i jednostavan način oživjeti komplementarnog partnera. Nazvaćemo ga TREĆE PRAVILO; koje je organizovano u tri koraka. Prvi: damo komplementarnom partneru životnu energiju; drugi: damo mu vječni život kao stepen reinkarnacije, i treći korak: aktiviramo genetske kodove koji definišu postojanje fizičkog života.

TREĆE PRAVILO

oživljavanje komplementarnoga partnera

a) DAMO ŽIVOTNU ENERGIJU

Uzmemo YEHI OR

u program Zbira uzroka

da komplementarni partner nema životne energije

plus komplementarnu energiju toga

dam u merkavu beskonačne svjetlosti

- svjetlosnim ljekarima da daju životnu energiju komplementarnom partneru; (pozitivna afirmacija:)

- udruženo u ljubavi, veselju i radosti

OR AIN SOF

b) DAMO KOMPLEMENTARNOMU PARTNERU VJEČNI ŽIVOT

**Uzmem komplementarnoga partnera
i njegovu komplementarnu energiju
PRIJE DOGAĐAJA**

dam u merkavu beskonačne svjetlosti

- svjetlosnim ljekarima da daju vječni život komplementarnom partneru; (pozitivna afirmacija:)

- udruženo u ljubavi, veselju i radosti

OR AIN SOF

c) **AKTIVIRAMO GENETSKI KOD DA OŽIVI FIZIČKO TIJELO**

Uzmem YEHI OR

in ga dam u program:

- genetskog koda za vječni život,

- centralni DNK i

- originalni genetski kod koji štiti gene od oštećenja,

plus komplementarnu energiju toga i

dam u merkavu beskonačne svjetlosti

- svjetlosnim ljekarima da aktiviraju te kodove; (pozitivna afirmacija:)

- udruženo u ljubavi, veselju i radosti

OR AIN SOF

9.4. Udruženi programi

Praksa je pokazala da nije potrebno definisanje novih pravila za liječenje energetskeg tijela. Kod liječenja fizičkog tijela, gdje su uzroci bolesti u energetskeom sistemu i gdje izvodimo više uporednih transformacija, nastaje potreba za novim pravilima nakon udruživanja transformacija, sa ciljem skraćivanja tretmana.

Tako ćemo u sljedećem poglavlju upoznati nekoliko novih pravila, koja će vidno skratiti vrijeme traženja uzroka slabog stanja i postupka liječenja.

10. PRIPREME ZA LIJEČENJE

Pripreme su vrlo značajan faktor prilikom svakog ozbiljnog posla. Prethodnim pripremama ograničavamo i sprečavamo uticaj različitih stanja koja nas ometaju, zatim uticaje svih koji učestvuju u tretmanu, uticaje okoline i slično

Često se postavljaju pogrešne dijagnoze i sprovode neodgovarajući tretmani samo zbog slabe prethodne pripreme. Jedno od preventivnih pravila zahteva da dva terapeuta moraju, nezavisno jedan od drugog, da izmjere i ustanove iste parametre, da bi to bilo prihvaćeno kao realno stanje. Nažalost, to danas nije praksa, mada će u trenutku kada društvo prihvati alternativno liječenje i kada bude uspostavljena kontrola nad radom terapeuta, sa ciljem zaštite i pacijenata i terapeuta, to sigurno postati.

Područja pripreme su: terapeut, pacijent, prostorije za liječenje i tim terapeuta, odnosno više terapeuta, koji zajednički rade.

10.1. Priprema terapeuta

Postavlja se pitanje ko sve može da bude terapeut, odnosno ko to ne može biti. Za duhovni rast i rad sa duhovnim komponentama, posebno sa životno-kosmičkom energijom, nema ograničenja: tim poslom može da se bavi svako ko to želi. U svima nama prisutna je komponenta unutrašnjeg bića, duše i veza sa prirodnim zakonima, pa nije poštena ocjena i konstatacija da se duhovnošću može baviti samo onaj koji je prirodno nadaren od rođenja ili, kako neki tvrde, oni koji su bili u Indiji i gde su ih posvetili. To su, po mom ubjeđenju, početničke zablude neodgovornih pojedinaca koji su zbog neznanja pod snažnim uticajem ega i želje da postanu neko.

Svako ko želi da postane terapeut mora uložiti energiju da bi njegov organizam postao kanal za prenos životno-kosmičke energije iz kosmosa u pacijenta. Radom na fizičkoj kondiciji različitim vježbama, npr. treniranjem neke od sportskih disciplina ili šetnjama u prirodi, terapeut ima pregled i vrši kontrolu fizičke sposobnosti. Ako osjećamo da smo psihički i fizički zdravi, te pripreme nijesu potrebne.

Isto tako, prisustvo duhovnih komponenti mora biti pristupačno terapeutu.

Terapeutu nije potrebno da ovlada nekom posebnom meditacijskom tehnikom; za uspjeh će biti dovoljno da ima stalnu vezu sa duhovnim energijama i to je sve. Dnevne meditacije može da obavi u kratkim intervalima, ujutro, poslije spavanja. Pošto svakodnevni život teče pod kontrolom ega, a mi prilikom izvođenja terapija radimo bez njegovog preovladavanja, veoma je značajan kontakt sa duhovnim energijama.

Ne smijemo zaboraviti na zaštitu. Liječenje životno-kosmičkom energijom nema posljedica ni negativnog efekta. Djeluje životno: ili je pacijentu bolje, ili se ništa ne dešava. Njena dobra osobina je, takođe, i to što svakodnevnom liječenjem pacijenata liječimo i sebe. Životno-kosmička energija djeluje na pacijenta božanski, a pritom obezbeđuje i da terapeut ima dovoljno životne energije.

I pored toga, moramo učiniti sve da radi humanoga posla i liječenja ne oboli i terapeut, kao što je to čest slučaj kod skoro svih ezoteričnih tehnika. Praksa je pokazala da se svi mi koji radimo sa životno-kosmičkom energijom nemamo čega bojati ako redovno izvodimo zaštitu protiv svih planiranih zla koje čine ljudi ljudima pomoću protokola uroka, prokletstva i crne magije.

10.2. Priprema pacijenta

Briga za zaštitu pacijenta mora biti značajnija od samog liječenja. Praksa je pokazala da su veliki deo bolesti svojim radom uzrokovali upravo alternativni ljekari. Među njima prednjače oni koji svojim liječenjem oduzimaju suvišnu energiju od bolesnika i sa njom preuzimaju na sebe i njegovu bolest. Kasnije, davanjem svoje energije koja je već zaražena, prenose bolest drugom pacijentu. U većini slučajeva bolest ostaje na alternativnim ljekarima, pa zbog toga oni obolijevaju i većina njih vrlo rano umire.

S obzirom na prirodu djelovanja životno-kosmičke energije, nema straha da bi bolest pacijenta mogla da pređe na terapeuta i obratno; dovoljno je, zbog drugih uticaja, samo aktivirati pacijentov odbrambeni sistem. Zato prilikom terapije odnosno liječenja, radi preventive, već na početku postupka, odstranimo međusobne uticaje i pripremimo pacijenta da prihvati naše transformacijske programe koji omogućavaju kanalisanje životno-kosmičke energije u energetskom i fizičkom tijelu.

Inicijacijom, odnosno podešavanjem, terapeut pacijenta uvodi u terapiju i priprema ga da prihvati liječenje, štiteći ga od neočekivanih spoljnih energetskih uticaja.

10.3. Priprema prostorija za liječenje

Briga za sigurnost liječenja, svakako, zahtijeva primjeren prostor za izvođenje terapija. Nije potrebno da taj prostor bude veliki, ali u njemu ne smijemo da se osjećamo stiješnjeno ili bez vazduha za disanje. Pacijent se u prostoru za liječenje mora osjećati ugodno, jer je i za njega i za terapeuta značajno da su prostorije funkcionalne, odgovarajuće za terapijski rad i da su očišćene od svih energetskih uticaja.

Pri tom ne mislim na takozvana invalidska pomagala sa sumnjivim dejstvom zaštite, kao što su razne metalne mreže, antene, grafički simboli, piramide, podloge, kristali, slike ili statue bogova, krstovi, mandale, ikone, poster, ispisane molitve (da ne nabrajam šta su sve još neodgovorni ljudi izmislili da im pomaže kao zaštita).

Svaka prava zaštita ima svoju parcijalnu, funkcionalno ograničenu upotrebu zato je univerzalna upotreba gore pomenutih sredstava zaštite pogrešna. Posebno zato što dolazi do uticaja jednog zaštitnog elementa na drugi i do stvaranja nepopravljive štete za prostoriju i njeno djelovanje na korisnike. Sa svim tim ukrasima zaštite prostorija me više podsjeća na slabu improvizaciju sobe nekog šamana nego na primjeren prostor za terapijsko, odnosno medicinsko djelovanje.

Terapeuti, naime, rade sa energijama koje se prenose na naše fizičko tijelo, pa zato moramo kompletno energetski očistiti prostorije. Ako kritički pogledamo navedeni primjer nepotrebnog ukrašavanja prostorija možemo zaključiti da je prostor za rad terapeuta najčistiji ako takvih pomagala u prostoriji nema.

Prostorije moramo očistiti od uticaja koji stalno, vremenski neograničeno djeluju, nepoznatog su izvora i često namjerno postavljeni sa određenim ciljem. Štetne energije, koje na prostorije djeluju, možemo podijeliti na tri grupe: geopatološke smetnje; smetnje u prostorijama, i smetnje na parceli na kojoj je prostorija sagrađena.

10.3.1. Geopatološke smetnje

Danas nam nije poznato koje sve geopatološke smetnje djeluju na naš organizam, koliko ih je i kako bismo naučno mogli da riješimo njihov loš uticaj na naš organizam. U Kini su prije više hiljada godina izrađivali karte ugodnih i neugodnih tačaka na zemlji; na Zapadu grade sakralne objekte na čistim lokacijama i prave ogromna pomoćna sredstva za

zaštitu od zračenja. Sve zajedno nam govori da moramo vrlo ozbiljno shvatiti te probleme i profesionalno pristupiti njihovom rješavanju.

Praksa je pokazala da je terapeut uspješan ako u radnim prostorijama pronade i izbjegne sledeće geopatološke smetnje:

1. Hartmanova mreža, poklapa smjer sjever-jug;
2. Kirijeva mreža, za 45 stepeni od smjera sjever- jug;
3. Vodeni tok podzemnih voda;
4. Spojevi tektonskih ili potresnih ploča;
5. Sastav zemlje;
6. Tehničke smetnje;
7. Kosmičke smetnje.

Stjecišta pojedinih mreža su izvor energije, ali nemaju nekog posebnog uticaja na organizam. Međutim, ako se dva ili više stjecišta preklape u jednoj tački, to postaje mjesto snažnog i za organizam škodljivog zračenja. Mjesto zračenja postaje opasno za stalna i dugotrajna djelovanja, npr. ako na tom mjestu spavamo ili provodimo cijelo radno vrijeme.

Polje geopatoloških smetnji je vertikalno i do danas ga još niko nije neutralisao. Izbjegavamo ga tako što u polje zračenja ne postavljamo krevet. Mnogo puta treba promijeniti raspored namještaja ili premjestiti spavaću sobu u drugu prostoriju. Isto to možemo učiniti na radnom mjestu ili u prostoriji za terapije.

Geopatološke smetnje ne možemo odstraniti ili neutralisati nekim sredstvom zaštite: njih, jednostavno, moramo izbjeći.

10.3.2. Smetnje u prostorijama

Pod smetnjama u prostorijama podrazumijevamo energetska stanja koja se pojavljuju u prostoru: na prozorima, vratima, namještaju, umjetničkim predmetima, nakitu itd. Neke smetnje imaju određene osobine i zato ih prilikom čišćenja nalazimo u uglovima prostorija, druge su nepoznate i slobodno se kreću u prostoriji. Praksa potvrđuje da umjetnik, autor umjetničkog predmeta, npr. slike ili bivši vlasnik, npr. starog namještaja, svojim osećanjima može upisati energetske smetnje. Moguće je da neki

davni ili sadašnji događaj ostavi u prostoriji svoj pečat. Najjače djeluju namjerno postavljene smetnje, koje u predmet ili neki prostor programiraju za to osposobljeni ljudi.

Najčešće registrujemo sljedeće smetnje u prostoru:

1. Elementali	- u uglovima prostorija;
2. Nepoznati elementali	- neodređeno u prostoriji;
3. Traumatični događaj	- na mjestu događaja;
4. Uticaj namještaja	- na elementu namještaja;
5. Uticaj slike, umj. predmeta, nakita	- napomenutom predmetu;
6. Zločini, ubistva	- na mjestu događaja;
7. Urok, prokletstvo, magija	- na mjestu postavljanja.

Energetska stanja, kao što su elementali, po običaju donosimo iz okoline sami ili ih donose posjetioci prostorije. Zato je potrebno bar jednom mjesečno, zavisno od frekvencije posjete, očistiti prostorije. Predmete i razna nedjela u drugim prostorijama čistimo odnosno neutrališemo samo jednom i oni se više ne pojavljuju kao smetnja.

Namjerno postavljene energetske smetnje, kao što su urok, prokletstvo i magija, nakon čišćenja više se ne pojavljuju. Ali, ako ih "majstori" ponovo postave, moramo ponoviti čišćenje njihovih nedjela.

Smetnje u prostoru čistimo ili neutrališemo i time, praktično, učinimo i prostoriju i inventar u njoj prijatnim za okolinu.

Predmete nije potrebno odstranjivati ili premještati po prostoriji. Poslije čišćenja prostorija posjetioci ili domaćini u njima se osjećaju kao u prijatnoj porodičnoj kući.

Svaka teža bolest svoj uticaj zapisuje u prostor oko bolesnika, stan postaje energetski nečist, pa je razumljivo da se poslije čišćenja stanari prostorija dobro osjećaju. Svaka indikacija da stan nije prijatan, ako npr. imate osjećaj hladnoće, straha ili neprijatnosti govori nam da prostor treba očistiti.

10.3.3. Smetnje na parceli

Ne samo da su ljudi nekad, prilikom gradnje nekog sakralnog objekta, gledali da izaberu pozitivan položaj, već su poštovali prošlost tog mesta i

izbjegavali gradnju na grobljima ili na nekom drugom svetom mjestu. Pazili su, takođe, da u prošlosti na tim parcelama nije vođena kakva bitka, da nijesu činjena zlodjela, mučenje i slično.

Osvajanjem tuđih teritorija, preseljavanjem i čestim migracijama naroda, izgubili su se brojni podaci o prošlosti. Osvajač je teroriseo poraženi narod, pa su razni sakralni objekti i sveta mjesta bili uništavani i više su služili osvajaču za ponižavanje poraženih nego za prvobitnu namjenu. Svi događaji, objekti itd. ostavljaju jaku energetske smetnju koja traje vjekovima.

Zemljište odnosno parcelu na kojoj je sagrađen objekat čistimo i neutrališemo ako je tu prethodno bilo:

1. **Groblje;**
2. **Sveto mjesto;**
3. **Mučenje;**
4. **Strijeljanje;**
5. **Zločini;**
6. **Uticao bivših vlasnika parcele;**
7. **Nasljedstvo.**

Nabrojani primjeri emituju određene energetske uticaje, pa ih je potrebno odstraniti ili neutralisati. Praksa govori da su smetnje u zgradama koje su sagrađene na mjestima gdje su se izvodila strijeljanja tako snažne da većina stanara oboli od raka.

10.4. Zajednički rad terapeuta

Više puta se javlja potreba da se radi sa većom grupom ljudi odjednom, kao što je, na primjer, pregled radnika nekog preduzeća, organizacije ili društva oboljelih od raka i slično. Tu se javljaju međusobni uticaji koji se razlikuju od pojedinačnog liječenja pacijenata, pa za tu priliku prostorije treba primjerno pripremiti.

Asistiranje kod liječenja ne pravi neke bitne promjene, međutim, kada radi više terapeuta istovremeno ili jedan poslije drugog u istoj prostoriji, to zahtijeva posebnu pripremu. Najpametnije je da izbjegnemo takav način liječenja ili da ne učestvujemo u kolektivnom liječenju.

Kad god više terapeuta radi u istom prostoru moramo neutralisati međusobne odnose između njih i uticaj jednog terapeuta na pacijenta drugog kolege. To je vrlo odgovoran posao, pa bi rad u grupi trebalo prepustiti samo sposobnim i iskusnim terapeutima sa dužom praksom.

10.5. Sistem liječenja

Sistem liječenja mora se bazirati na načelu da sa svojim terpeutskim djelovanjem pomažemo oboljelom da savlada bolest. U prošlim poglavljima definisali smo tri stanja bolesti:

1. **Oštećenja na energetskom tijelu;**
2. **Oštećenja koja počinju da djeluju na fizičko tijelo**
3. **Oštećenja, sada već vidna kao bolest, koja ostavljaju posljedice na fizičkom tijelu**

Iz pomenutog slijedi da pacijentu kao prvo treba ozdraviti i povećati energetsko tijelo, auru, u kojoj je većina uzroka bolesti. Kao drugo, liječimo oslabljene funkcionalne sisteme fizičkog tijela, gdje već registrujemo uticaj bolesti na organizam; i, kao treće, obračunavamo se sa posljedicama koje je bolest ostavila na određeni organ.

Ovaj redoslijed poteza upotrijebićemo za izradu tretmana liječenja.

- **Prvo:** transformacijama ozdravimo uzroke bolesti i kanalisanjem životno-kosmičke energije ojačamo bioenergetsko tijelo, auru, tj. napravimo terapiju na energetsko tijelo pacijenta. Time ćemo rasteretiti odbrambeni sistem tijela i postići da spoljni uticaji više ne deluju na bioenergetsko tijelo, auru.

- **Drugo:** po isteku 24 sata liječimo funkcionalne sisteme fizičkog tijela i to: nervni, disajni, krvni, mokraćni, probavni, reproduktivni itd., redom.

Vrijeme između terapija je potrebno da bismo ustanovili da li je prva terapija, kojom smo tretirali bioenergetsko tijelo, auru, bila uspješna, tj.

da li se pojavio neki novi uzrok bolesti, novo oštećenje i da li je pacijent zadržao snažnu auru.

Druga terapija nam omogućava da rasteretimo odbrambeni sistem pacijenta koji se trošio na mala oštećenja zdravih funkcionalnih sistema, na koje bolest još nije ostavila posljedice, i dijagnostifikovanje oboljelih organa na koje je bolest već ostavila posljedice.

Prvom i drugom terapijom možemo da ozdravimo čak 85 odsto prijavljenih pacijenata, pa je značaj tih terapija ogroman.

- Treće: počinjemo liječiti oboljeli organ. Tim tretmanom, u principu, održavamo životnu energiju (pranu, či, ki) zdravog organa i čekamo da organizam primi tu energiju i ozdravi bolesni organ. Postupak se odvija uz pomoć promjene oboljelog specifičnog genetskog koda i oslabljenoga odbrambenog sistema organizma.

Zajedničko djelovanje sa tradicionalnom medicinom na tom nivou za terapeuta je skoro neminovno. Svaki iskusan terapeut zna da se, ako je bolest oštetila ili uništila određeni organ, npr. slijepo crijevo, žučnu kesu i slično, on mora biti hirurški odstranjen.

11. TERAPIJA ENERGETSKOG TIJELA

Liječenje energetskog tijela počinjemo kontrolom tačke otvaranja za metabolizam na vrhu glave. Tražimo vakume rukom davanja i žive organizme rukom primanja, oko glave, prsa i ramena. Sva oštećenja aure, koja se nalaze iznad dijafragme, imaju energijski izvor. Sva oštećenja ispod dijafragme, međutim, imaju fizički izvor.

11.1. Aura

Aura još nije čista, ako smo u njenom opsegu pronašli i odstranili samo vakume i žive organizme. Zbog toga moramo tokom terapije pregledati i izliječiti sve organe i one sisteme tijela, koji su direktno povezani sa energetskim sistemom.

Tako najčešće nalazimo dušu nekog rođaka na desnom ramenu pacijenta, dok glavni udar magije, po običaju, pronalazimo pod dijafragmom na drugoj čakri. Tu nalazimo, takođe, oštećenja energetskog izvora, koja nazivamo energetski pauk, kao i uticaj uroka i prokletstva, koja imaju fizički izvor.

Preko vrtloga čakri tijelo prima energiju, pa su one dobar izvor informacija o stanju organizma. Praksa je pokazala da nije potrebno aktivirati čakre ako izliječimo i pojačamo auru, jer se one same formiraju protokom životno-kosmičke energije koju kanališemo.

Djelovanje čakre je ponekad potrebno izjednačiti, ali ne radi čakrah samih jer su one proizvod prolaza životno-kosmičke energije kroz auru, već zbog nepravilnog djelovanja organa koji prima životno-kosmičku energiju kroz tu čakru.

11.2. Kičma

Od organa fizičkog tijela prvo pregledamo stanje kičme, kroz koju prolazi većina nerava. Podijeljena je na sedam vratnih, 12 prsnih, pet lumbalnih, pet spojenih, sakrum i trtica, tri do četiri spojena, sve zajedno 33 pršljena. Svaki pršljen mora imati dovoljno životne energije: ako je nema, moramo mu je terapijski podići.

U sakrumu se nalazi centralni DNK, pa ako je njegova energija spirale desnovrteća, terapijom to popravimo i zmenimo u lijevovrteću smjer. .

Između trtice i sakruma lociran je takozvani low brain, koji aktiviramo, ako je njegov protok energije prekinut.

11.3. Krv

Krv je, možemo reći, jedan od najznačajnijih organa živog bića. Pregledamo je tako što kontrolišemo broj energetskih spirala krvnih zrnaca. Ako postoji između 25 i 15 namotaja, krv je dobra; slaba je ako izbrojimo manje od 15 namotaja.

Indikacija da je krv slaba, da ima manje od 15 namotaja, ukazuje na ozbiljna oštećenja energetskog, a možda i fizičkog tijela. Da ne bude zabune: terapeuti kontrolišu snagu i sposobnost krvnih zrnaca da izvršavaju svoju funkciju, što se umnogome razlikuje od mjerenja u medicini, gdje se mjeri broj krvnih zrnaca u kubnoj jedinici. Podatak o broju krvnih zrnaca, kako to mjeri medicina, neće pomoći, jer je moguće da je broj u normali, ali da su ona bez energije i da neće moći izvršiti svoju funkcionalnu dužnost.

Mjerimo, takođe, da li u krvi postoje ćelije koje nemaju spiralni oblik energije, kao što je, na primjer, ćelija raka. Ćelije raka imaju četvorolisni oblik energije umjesto spiralnog i nalaze se u krvotoku. Kada se počnu formirati zadebljanja, metastaze, one se dijele i dobijaju dvolisni oblik. Analizirajući krv određujemo, takođe, markere i sedimentaciju da bismo ocijenili koliko je pao imunitet organizma.

U praksi, kod slabog stanja krvnih zrnaca, izmjerimo jedan do pet namotaja, a kod dobrog stanja od 18 do 22 namotaja.

11.4. Komplementarni partner

Stanje komplementarnog partnera kontrolišemo na kraju prve terapije. Na primjer, ako je on bolestan energetski ga izliječimo, a ako je umro transformacijski ga oživimo.

Ustanovićemo da je u slučajevima kada je pacijent pod uticajem uroka, prokletstva ili magije komplementarni partner uvijek mrtav.

To je ozbiljan problem, jer, ako ne odstranimo uticaj tih namernih smetnji, komplementarni partner nakon našeg liječenja gubi životnu energiju i moramo ga ponovo uvek iznova oživjeti.

11.5. Životna energija

Na kraju prve terapije, kada je aura potpuno čista i izliječena, dajemo pacijentu životno-kosmičku energiju.

Zamislamo dva tijela, pacijenta i njegovog komplementarnog partnera, da su zagrljeni i formiramo oko njih energetska spiralu koja se vijuga od glave do pete. Spiralu vrtimo suprotno smjeru kretanja kazaljke na satu tako što počnemo od vrha glave u malim krugovima, povećavamo krugove do sredine tela i od sredine smanjujemo do pete. To je oblik čigre.

Za zaštitu napravimo još merkavu na kompletnoj konstrukciji.

Mjerenjem na kraju terapije utvrdićemo da je pacijent spajanjem sa komplementarnim partnerom dobio snažnu auru, koja je pet do deset puta veća od one na početku terapije.

12. TERAPIJA FIZIČKOGA TIJELA

Pregled, dijagnostika i liječenje fizičkog tijela teče od jednog do drugog funkcionalnog sistema. Mjerenjem ustanovljavamo da li su svi sistemi, kao što su nervni, vidni, slušni, disajni itd. dovoljno zdravi. Onaj sistem, koji mjerenjem po Orgonskoj skali ima ocenu manju od tri, je slab, ili je neki od njegovih organa bolestan. Sve sisteme koji su bez energije liječimo.

12.1. Pregled funkcionalnih sistema

Uzmimo za primjer sistem za varenje hrane. Ustanovili smo da je životna energija sistema po Orgonskoj skali jedan. Prvim pravilom podignemo energiju cjelokupnog sistema za varenje i ponovo je izmjerimo. Ako to mjerenje ne pokaže više od tri, onda je neki od organa sistema za varenje hrane bez energije, tj. bolestan. Da bismo ustanovili šta je bolesno, mjerimo jedan po jedan organe: jednjak, želudac, dvanaestopalačno crijevo, tanko crijevo, debelo crijevo i anus. U većini primjera ustanovljavamo da svi organi, osim jednog, imaju energiju više od tri. Može da se desi da više organa ima slabu energiju: to nam daje informaciju da je bolest napredovala i da ostavlja posljedice na organe u širem krugu oboljelog mjesta.

Za organ koji nije imao dovoljno životne energije, neka to bude želudac, potražićemo uzrok bolesti. Kada nađemo uzrok, ozdravimo ga na tom nivou, s namjerom da želudac ne bude zavisn od njega. Poslije toga idemo na želudac i na njemu napravimo tretman, da dobije životnu energiju više od tri.

Od tog trenutka sa pacijentom radimo tako što održavamo životnu energiju na bolesnom želucu toliko vremena da organizam prihvati zdravo stanje i izliječi ga.

Često je postupak traženja uzroka, njihova neutralizacija i liječenje određenog organa, tj. sistema dugotrajna, pa sve to zahtijeva nove prilaze, nova pravila za liječenje fizičkih organa. Da bismo skratili postupak traženja uzroka i njihovog liječenja, formiramo novo pravilo koje nam omogućava da tretman skratimo.

To je, u suštini, Prvo pravilo, samo što smo ga malo prilagodili našim potrebama liječenja organa i sistema na fizičkom tijelu.

ČETVRTO PRAVILO

liječenje organa tijela

a) DAMO ŽIVOTNU ENERGIJU ORGANU TIJELA

Uzmem YEHI OR i dam ga

u program (DNK) Zbira uzroka

da želudac nema životne energije

plus komplementarnu energiju toga

- za pacijenta i njegovu komplementarnu energiju,

- za sva tijela u njegovoj istoriji i njihove komplementarne energije,

- za sva tijela u kritičnom trenutku događaja i rođenja;

i dam u merkavu beskonačne svjetlosti

**- svjetlosnim ljekarima da daju životnu energiju želucu,
(uz pozitivno afirmaciju:)**

- udruženo u ljubavi, veselju i radosti,

OR AIN SOF

Upotrebom Četvrtog pravila mi ne tražimo tačne uzroke bolesti, niti odakle ona izvire, i ne liječimo svaki stepen pojedinačno, jer pravilo djeluje univerzalno i samo izvršava sve potrebne postupke za svaki primjer.

12.2. Sistem ne funkcioniše

Nije čest slučaj u terapijskoj praksi da nam cjelokupni sistem ne funkcioniše kako treba. Međutim, ipak se može desiti: u tom primjeru najčešće će se pokazati da više organa u sistemu ne radi, da nijesu zdravi. Ponovo utrošimo mnogo vremena da nađemo uzroke i da ozdravimo organe. Karakteristično za te primjere je da zahtijevaju upotrebu svih sredstava za ozdravljenje. Potrebno nam je pravilo za brzu intervenciju i tretman liječenja.

Pri tom ne mislim na osnovno pravilo i njegovo djelovanje: prije bih rekao da je to specifičan terapijski poduhvat koji nam omogućuje da direktno liječimo organe ili sisteme tijela bez traženja uzroka bolesti.

Iako upotrebljavamo i druge tretmane za obračun sa slabim stanjem u organizmu, za takve primjere nam treba pravilo koje će da obezbijedi kompletan i sistematski pristup liječenju.

Takvo je Peto pravilo.

PETO PRAVILO

liječenje organa ili sistema u tijelu

SISTEMATSKI PRISTUP

1. Obojimo:

PLAVOM BOJOM
organ ili sistem tijela u;

2. Upotrijebimo:

ČETVRTO PRAVILO
za dizanje životne energije;

3. Otvorimo:

TAČKE OTVARANJA
sa **PRVIM PRAVILOM**;

4. Izvedemo:

PLAVU MERKAVU
za organ ili sistem tijela.

Peto pravilo je u suštini već poznato Četvrto pravilo, koje smo dopunili Prvim pravilom i tako stvorili terapijski tretman primjenljiv svugdje na fizičkom tijelu. Tim izmjenama ni Prvo ni Četvrto pravilo nije izgubilo od svoje vrijednosti i univerzalnosti. Uz pomoć novog i kompletnog Petog pravila, tretmana dobijamo dobre rezultate svugdje, pa je ono postalo vrlo popularno među mojim učenicima odnosno terapeutima.

12.3. Tijelo je bolesno

Kada je tijelo bolesno nastaju posljedice po cijelom organizmu. Terapeuta početnika to stanje zbunjuje i ne snalazi se u pristupu rješavanju takvog slučaja. Radi toga početniku neće štetiti zajedničko djelovanje sa medicinom. Pacijentu paralelno pomažemo sistematskim pristupom, nudeći mu istovremeno terapiju energetskog i fizičkog tijela.

Životno-kosmička energija kroz terapije osposobljava organizam da počne da savladava bolest. Pomoć drugih tehnika, koje daju dobre rezultate, ne smeta tretmanu životno-kosmičkom energijom. Greške nastaju ako pacijentu nudimo neke radikalne tehnike, koje njegov odbrambeni sistem slabe, kao što su post, stresni tretmani, tabletomanija, bioenergetski nekontrolisani uticaji, neprimjereni poduhvati nekih alternativnih tehnika i slično.

Pacijentu je dozvoljeno da upotrijebi sva sredstva i metode liječenja koje postoje na svijetu sa jednim ciljem: da povrati zdravlje. Niko mu to ne može i ne smije zabraniti. Isto tako, svaki alternativni ljekar mora osjećati odgovornost za svoj rad, biti svjestan posljedica tehnike koju upotrebljava i shvatiti da će za posledice svojeg djelovanja na pacijenta, prije ili kasnije, odgovarati.

